MyComputer 10 / 2004
NOIEMBRIE

MyComputer

Pe CD-uri: PESTE 60 FREEWARE
40 aplicaţii Linux ■ 2 ore de muzică MP3

Nr.10/2004/11 99.000 Lei

2CD

Deep Freeze
Protecţia biţilor la sub-zero grade

Squid
Un plus de “www”iteză

Compresia audio
Cele mai noi tehnologii multimedia

Spyware-ul din P2P
Află pericolele ascunse în programele P2P

CSS2
Design web mai inteligent

Jocurile: divertisment sau dependenţă?

UWB - Ultrawideband
Standardele Wireless 802.11

Manageri de ferestre
Alege soluţia Desktop potrivită în Linux

Tuning Windows XP
Optimizează-ţi sistemul de operare

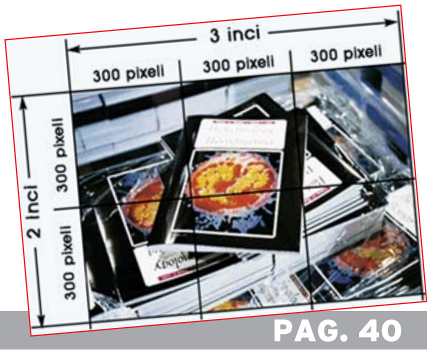
Rezoluţii infinite
Miliarde de pixeli...

K3B
Cd-Burning în Linux

Maparea texturilor în Maya

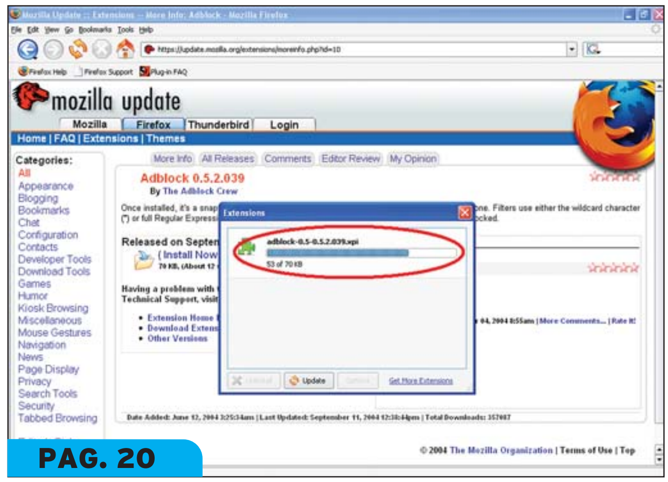
Firefox 1.0
Redescoperă Internetul

www.MyC.ro - Intră pe Forum

PAG. 40

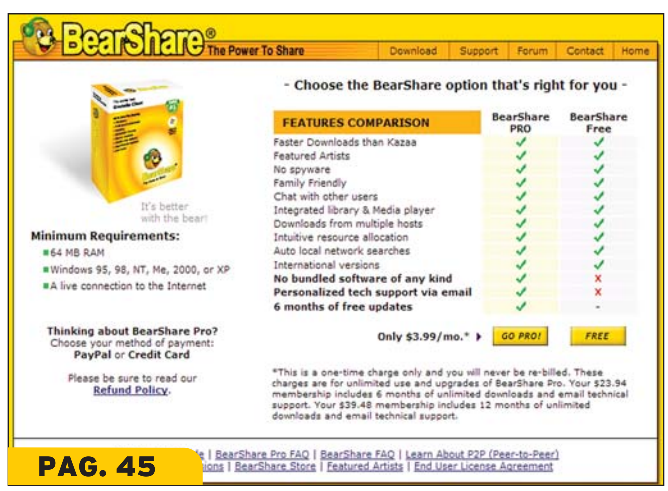
CUPRINS

PAG. 20

PAG. 24

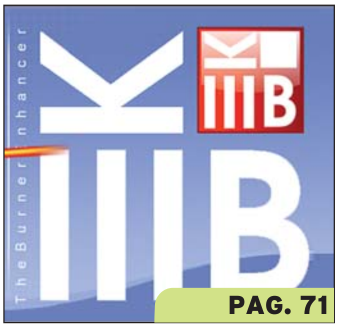

PAG. 45

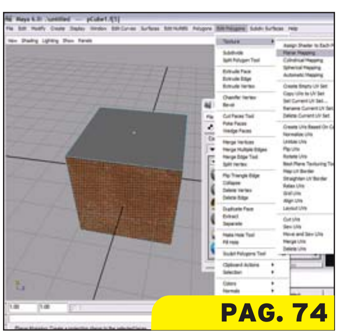

My COVER DISC

Conţinutul acestui CD a fost scanat cu următorii antiviruşi: NOD 32, NAV 2004, BitDefender, F-prot, RAV, PC Cillin, Panda Antivirus, eScan 2003

CD 1

DRIVER
Driver INTEL INF v.6.0.1.1002
WHQL
Driver Omega v.2.5.76
Driver Video Catalyst v.4.9
Driver Video Catalyst v.4.91

FREEWARE
3D Chat World - moove online 2.0
602LAN Suite 2004.0.04.0909
602PC SUITE 4.1
AAC Encoder v.2.1.5
ACE Mega Codecs v.6.01 PRO
AceFTP 3.61
Ad-Aware SE Personal Edition 1.05
Adept for Oracle 1.2
AntiVir Personal Edition 6.27
BeSweet GUI v0.7b4
BeSweet v1.5b29
Beyond Remote Client and Server 1.0.1.252
BitWise Chat v.1.0.3
Bruces Unusual Typing Wizard 1.0
CCleaner 1.13
CDBurnerXP Pro 3.0.113
CDVDInfo 1.23
Cryptainer LE Free Encryption Software 5.0.1
DeepBurner 1.1.2.137
DetachOL
DKMessenger 3.2.8
Download Accelerator Plus v7.2
FineBrowser Freeware 3.2.04
Firefox 1.0PR
firefox-1.0PR-i686-linux-gtk2+xft-installer.tar.gz
FlashGet v.1.65
FreeSaver MP3 2.25
FTPShell Client 3.5
Group Mail Free 3.4.21
HTMLAsText
InterComm v.1.0.5
InterComm-MacOS v.1.04.pkg
Jetico Personal Firewall 1.0.1.23
Lame v.3.96.1
Mail Box Dispatcher 2.0
Maxthon 1.1.035
MixVibes 5.2
Mozilla Sunbird v.0.2
Mozilla Thunderbird-0.8
mp3Trim 1.91
MPQ Webphone 1.7
MYdbPAL for MySQL 3.0.7
mzcv
PalTalk v.5.0
Riva FLV Encoder 1.01
Shadermark v21
Simple File Shredder 1.3
Skype v.1.0.0.29
SnapFolders 2005
Trillian Basic v.0.74i
tweakol
tweakol2003
Visual Basic 6.0 SP5
Webshots Desktop 2.2.0.4644
WinCut
WinGet 1.8
X-Deep 32 - PC X Server for Windows 4.6.5
Xeonn-Turbo 2.0
XviD 1.0.2
Zilla Data Nuker 2.0

VIDEO

01 - Shark Tale 2004
02 - Team America - World Police (2004)
03 - Incredibles, The (2004)
04 - Sky Captain and the World of Tomorrow (2004)
05 - Resident Evil Apocalypse (2004)
Run Dragon Run

CD 2

GALERIE
Christmas pt Outloook
Fonturi
MSN Animal Avatar Display Pack
MSN Simpsons Avatar Display Pack

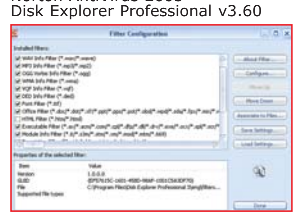
MUZICĂ
Art left in silence - Endless
Bray - Johnie broke my computer
Bray - Til nextime
Cali Agents - In the zone
Cali Agents - Sharp
Chill Bill - Chill Bill part 1
Co-deez - Careful (radio)
Co-deez - Final Round (radio)
Co-deez - Firm Stance (radio)
DJ Sigurt - Heavens Spices
DJ Sigurt - The darkness is comming
Kelvin Hertz - Only a dream
Kickshift - City Limits
Lizz Fields - I Gotta Go
Lizz Fields - Silent Symphony
Lizz Fields - When I See Love
Martina Topley Bird - Anything
Puma Frenzy - Smear Campaign
Red Cat - How many worlds
Selfmadesoul - I Am What I Believe
Selfmadesoul - The New Ethic
Solandra - Its Over
The Fortuna - Dare to dream
The Great Disconnect - Cutting Corners
The Great Disconnect - Presence
The Great Disconnect - Skip the G
UN - Love Me, Hate Me
Volts, Ohms and Amps - Hearts and Minds
Volts, Ohms and Amps - Sin

OPEN-SOURCE
flash player 6 linux
KDE-Decorations
kmhtconvert
Umicons for KDE
evolution-2.0.0
kpad-1.0
gaim-1.0.0-0rh9
klamav-0.04
Cpsed v.0.1
kmusicmanager-1.0.1
php-5.0.1
sunjammer-0.5.1
quanta-3.1.1-i18n
kmysqladmin-0.6.10
kmldonkey-0.10pre4
k3b-0.11.17
EgoBoo v.2.2.2
pdfKreator-0.2
skype ver-0 92 0 2

screem-0.10.2
yammi-1.2-beta
Apollon v.0.4
fstabedit-0.4
GParted v.0.0.4
imgSeek-0.8.4
nvu-0.41-pc-linux-gnu
gimp-2.1.5
opera-7.54-20040803.5-shared-qt
knetworkconf-0.6
kbeam-0.61
kpopup-0.9.7
kssh-0.7
Beep Media Player v.0.9.7 RC2
Mozilla Thunderbird-0.8
Clamav v.0.80RC
XFCE-4.1.90
slapt-get-0.9.9b
Azureus v.2.1.0.0a.GTK
Cheops v.0.61.i586

SHAREWARE
Norton AntiVirus 2005
Disk Explorer Professional v3.60

TimeCard Standard
Bookcollector v.4.0
CD Storager Professional 3.0
CyberScrub AntiVirus Lifetime Edition 1.0
DownloadStudio 2.0
MASH 7.0
PixSmart Digital Imager v.1.0
ZoneAlarm 5.1.011
WinCatalog Standard 1.06
Droppix Recorder 1.0.1
Proverb Finder v.1.1
Push the Freakin Button Pro 2.0.0.1
#1 Flash to DVD Burner 1.0.13
Alcohol 52% 1.9.2.1705
Voice Changer Software Diamond 3.1.19
Surfstats Log Analyzer 7.1.0.2
Yak! v.2.1.2
NERO Burning ROM v6.3.1.25
Haxial DiskCatalog 1.3
Moviecollector 4.3
Argentum MyFiles 2.30
DriveScan Plus 3.33
Advanced File Organizer 2.4
Gamecollector 1.4
SuperCat 4.4
Rising AntiVirus Personal Edition 16.43
Advanced Disk Catalog 1.49
PrivyPad v.2.51
Opera 7.54 Java
Comiccollector 2.6
WhereIsIt 3.62
CoffeeCup HTML Editor v.9.7
MP3collector v.1.9

UPDATE
F-Prot Update
Norton Antivirus Update
Service Pack 1.6.1 pentru Windows 98 SE
BitDefender Standard Edition v7.2

INDEX MyC

INSERENŢI DE PUBLICITATE

INDEX EDITORIAL: FIRME ŞI ORGANIZAŢII

Accelerează.

Am dublat viteza! Acum, noul CableLink are o viteză de până la 256kb/s.

În plus, am mărit traficul inclus cu până la 100%, prețul abonamentului l-am redus cu până la 25% iar noul super-modem îl primești gratuit în custodie.

Traficul între 2 abonați Cable Link din același oraș este acum gratuit – așa că poți aduce muzică sau filme de la prietenii tăi fără costuri, la 256 kb/s. Tot gratuit este și accesul la căsuța ta de e-mail la RDS.Link, precum și accesul la aproape orice site din orașul tău.

Noi îi spunem noul Cable Link. Tu cum îi spui?

Noul modem Cable Link – soluția pentru telefonie și super-viteză pe net.

Cable Link
100% internet
0% taxe telefonice

rds.LINK
www.rdslink.ro

- ***București:*** 021/301.08.78, 021/301.08.76, 021/301.08.71, 031/401.08.78, 031/401.08.76, 031/401.08.71
- ***Oradea:*** 0259/44.72.52, 0259/44.72.46, 0359/40.04.00
- ***Arad:*** 0257/22.82.02, 0257/22.83.02
- ***Iași:*** 0232/26.00.88, 0332/40.50.00
- ***Sibiu:*** 0269/21.01.12
- ***Tg. Mureș:*** 0265/21.12.05
- ***Timișoara:*** 0256/49.91.91, 0356/40.02.00
- ***Constanța:*** 0241/63.99.29, 0241/55.41.01
- ***Vaslui:*** 0235/31.49.70
- ***Craiova:*** 0251/41.65.79, 0351/40.32.00
- ***Satu Mare:*** 0261/71.21.60, 0361/40.04.02

DIRECTOR: Gabriela Puchianu

BRAND MANAGER, REDACTOR-ŞEF
Mircea Buzlea - *mircea@myc.ro*

REDACTOR-ŞEF ADJUNCT
Răzvan T. Coloja - *razvan@myc.ro*

REDACTOR HARDWARE
Dorel Puchianu jr. - *dorel@myc.ro*

REDACTOR INTERNET
Laurenţiu Bancu - *laurentiu@myc.ro*

REDACTOR GRAFICĂ
Remus Zoica - *remus@myc.ro*

REDACTOR CD-ROM
Tamás Király - *webmaster@myc.ro*

DTP & GRAFICĂ: Cristian Mada

COLABORATORI: Doru Ana, Sorin Paliga, Costel I. Mazilu

PREŞEDINTE: Dorel Puchianu
puchianu@mediacontact.ro

Oradea, Str. col.Buzoianu, nr.34, et.1, cod 410094, jud. Bihor
telefon: 0259 - 441.523;
fax: 0259 - 441.526;
CP 54 OP 7, Oradea
contact@myc.ro

JURIDIC: juridic@mediacontact.ro

ABONAMENTE: Ioana Andreea Pop
telefon: 0788.344.494
abonamente@mediacontact.ro

DISTRIBUŢIE
SC Media Contact Distribuţie SRL
telefon:0359.401.086

DIRECTOR ECONOMIC: Oana Noje
telefon: 0788-343.944

DIRECTOR DISTRIBUŢIE: Dorin Onica
telefon: 0788-343.943
Ovidiu Belcin, Aurica Andreiu
distributie@mediacontact.ro

CD-ROM: SC Insert Media SRL
telelefon: 0788-343.943

PRODUCŢIE: SC Media Contact SRL

MARKETING-PUBLICITATE
Răzvan Beltechi: 0788.507.285;
r.beltechi@mediacontact.ro
Cristina Mocanu: 0788.507.288;
c.mocanu@mediacontact.ro
Sînziana Dem: 0788.343.942;
s.dem@mediacontact.ro

DIRECTOR EXECUTIV: Alexandrina Peter
tel. 0788-344-497, e-mail
executiv@mediacontact.ro

RECLAMAŢII
reclamatii@mediacontact.ro

Ediţia s-a închis la 15.10.2004

ISSN: 1583-9133

Citeşte ştirile zilnice pe
www.MyC.ro

MEDIA Contact SRL este membră B.R.A.T. cu drepturi depline

MEDIA Contact SRL
editează următoarele publicaţii:
CD Forum, PC Games 4Fun, Andrei, Auto Contact, StarKids, Noroceii

Mircea Buzlea

@naliza sITuaţiei

De ce ne (mai) vrea Europa?

...pe cei încă ne-"plecaţi"...

Poate ai avut uneori senzaţia că în România totul merge "din rău în mai rău". Deşi nu am pretenţia că s-ar face primăvară cu o singură floare, mă bucur să am motive de a vă încuraja, pe cei care încă nu aţi "plecat", sau - de ce nu - de a vă da dreptate celor care v-aţi "întors" (din câte se pare, destul de mulţi se află în această situaţie).

Un recent studiu IDC ne face (şi) mai încrezători în viitorul IT-ului românesc. Conform acestuia, piaţa serviciilor IT în România a crescut, pe parcursul anului 2003, cu 10,7%, ajungând la o cifră de 109,27 milioane USD. Integrarea de hardware a obţinut o cotă dominantă pe piaţa românească a tehnologiei informaţiei, însă serviciile de producţie software şi cele de instruire în IT au crescut cu peste 44,4% şi, respectiv, 42%.

Să fie oare din cauză că acestea necesită mai puţine investiţii de pornire? În opinia mea personală, acesta ar fi principalul motiv al creşterii respectivelor domenii. În timp ce pentru integrarea de hardware şi chiar pentru service ai neapărată nevoie de stocuri, de investiţii în echipamente speciale, producţia de software poate începe dintr-o cameră de cămin studenţesc, după cum au dovedit-o numeroase afaceri de succes din zilele noastre.

"Totuşi, în următorii ani, ne aşteptăm la o creştere aproape egal divizată între diferitele tipuri de servicii", susţine Laurenţiu Popescu, Senior Analyst la IDC România. Dacă vrei un "pont", următoarele favorite ale cursei sunt "telecomunicaţiile, producţia şi serviciile informatice financiare" - conform opiniei aceluiaşi analist. Dar... de unde bani? Ei bine, pregătirile pentru eventuala şi mult aşteptata (de către unii...) aderare la Uniunea Europeană se pare că va răspunde (cu un zâmbet maliţios, probabil...) şi la această întrebare. Şi nu e o Fata Morgana, ci premisele acestui viitor încep să se contureze, prin proiectele de investiţii demarate deja în România de către giganţii din industria mondială de IT&C.

O veste mai îmbucurătoare, poate, decât celelalte, este că piaţa informatică din România este şi va rămâne în următorii ani un mediu concurenţial. Prin urmare, dacă te bate gândul să intri pe această piaţă ca ofertant, se pare că încă mai e loc destul.

Îţi urez mult succes şi aştept e-mailurile tale la adresa

MyCOMPUTER ABONAMENT

Numele, prenumele / instituţia de învăţământ / societatea comercială

____

Adresa: Localitatea ______________________________ str. ________________________

nr. ___ Bloc ______ ap.____ cod poştal__________________ jud.____________ sector ____

Tel:. ____________________ e-mail: ________________________ Data: ______________

Trimiteţi acest talon pe adresa redacţiei My COMPUTER: Str. col.Buzoianu, nr. 34, et.1, cod 410094, Oradea, jud. Bihor.

Semnătura ____________________

Doresc să mă abonez pe o perioadă de:

❑ 3 luni - 244.000 lei ❑ 6 luni - 416.000 lei ❑ 12 luni - 844.000 lei

Preţul abonamentului, în sumă de ______________________, l-am achitat cu mandat nr.______________________ pe numele: Paul Mork, str. Doina, nr. 7, bl. PB 78, ap. 13, cod 410326, Oradea, jud. Bihor.

Comenzile se pot trimite şi prin fax: 0259-441.526
sau prin e-mail la *abonamente@mediacontact.ro*

MyCâştigă : Răspunde la întrebările de mai jos pentru a participa la extragerea pentru UN ABONAMENT pe 3 luni la oricare dintre publicaţiile* Media Contact

MyCOMPUTER CHESTIONAR nr.10 / 2004

1. Cum consideri acest număr al revistei MyC?

F. bun ☐ Bun ☐ Mulţumitor ☐ Slab ☐

2. Ce apreciezi cel mai mult la CD-ul cadou?

Interfaţa ☐ Diversitatea ☐

Cantitatea ☐ Calitatea ☐

3. Care articol(e) ţi-au plăcut cel mai mult?

____

4. Care articol(e) ţi-au displăcut cel mai mult?

____

5. Ce teme ai prefera să citeşti mai des în MyC?

____

6. Ce ai dori să mai conţină CD-ul cadou?

____

7. Din ce localitate ai cumpărat MyC?

____

8. Se găseşte MyC la chioşcul tău preferat?

Da, întotdeauna ☐ Nu ☐

Da, dar sunt puţine exemplare ☐

8. Softul tău preferat

____

9. Ce rubrică ai mai dori să conţină MyC?

____

10. Cât eşti dispus(ă) să plăteşti pentru un program full version original care să nu depăşească dimensiunea de stocare a unui CD?

2-300.000 lei ☐ 3-500.000 lei ☐

5-700.000 lei ☐ Peste 700.000 lei ☐

11. Cum ai aflat despre revista MyC?

Radio, TV ☐ Ziare, Reviste ☐ Internet ☐

Chioşcuri de presă ☐ Prieteni, cunoştinţe ☐

12. Sistemul tău are următoarea configuraţie:

____

13. În următoarele 6-12 luni doreşti să îţi upgradezi sistemul sau să-ţi cumperi unul nou:

Da ☐ Nu ☐

14. Eşti conectat la Internet prin:

cablu ☐ dial-up ☐ radio ☐ GPRS ☐ CDMA ☐

15. Cum apreciezi ştirile zilnice de pe www.myc.ro:

utile ☐ inutile ☐ interesante ☐ neinteresante ☐

Alte observaţii despre situl www.myc.ro:

____

____

16. În domeniul IT, pasiunile tale sunt:

____

____

17. Propunerea ta pentru Top MyC (cel mai bun articol din acest număr):

____

Nume/Prenumele: ____

Adresa: Localitatea ______________ Jud.______________ Str.________________ Nr.______

Bl.____Ap.___Cod stradal:____ ___Telefon/Mobil: _____ __________Data/luna/anul naşterii: ___/___/___

E-mail ____________ ___ ______ Nr. membrilor familiei: _____Venit/lună__ ________

Studii_________________________ Mi-ar place să fiu abonat la revista * ________________

* MyComputer, PC Games, CD, Auto Contact, ANDREI

Te aşteptăm pe www.myc.ro/forum!

Romanian Radio Broadcasting Corporation

1928

Societatea Română de Radiodifuziune

11

În atenția tuturor celor care nu vor să piardă ocaziile importante care li se oferă!

Se apropie un eveniment de top al toamnei bucureştene: Târgul Internațional GAUDEAMUS. Între 17 şi 21 noiembrie, vă aşteptăm oricând la una dintre următoarele adrese: Pavilionul Central Romexpo sau www.gaudeamus.ro.

Din ofertă:

- peste 200 de standuri (ultimele noutăți în materie de carte, ofertă educațională, software etc.)
- expoziția „Materiale şi forme", realizată de Cite des Sciences et de l'Industrie - Paris (chiar merita!), în premieră în România!

- Internet Cafe non-stop
- o companie cu adevărat selectă, vedete care vor rămâne: poeți, eseişti, prozatori, jurnalişti,artişti
- o atmosferă unică, despre care îți vei aminti întotdeauna cu plăcere

- Miss Lectura, care se va afla cu siguranță printre vizitatoarele târgului. Nu uita să-ți treci în agendă o veritabilă fiesta a cărții!

Franţa va bruia celularele

În curând, în Franţa nu te vei mai putea uita la film şi să vorbeşti la celular în acelaşi timp. Asta deoarece guvernul a aprobat recent o decizie prin care teatrele şi cinematografele vor avea instalate aparate ce vor bruia semnalul telefoanelor mobile. Singurele numere de telefon care vor mai putea fi accesate de pe acestea sunt cele dedicate serviciilor de urgenţă (salvare, poliţie, pompieri). Decizia a fost luată deoarece multe cinematografe au cerut să se rezolve problema iritantă a persoanelor care primeau apeluri în timpul celor mai interesante scene de film şi îşi începeau cu nonşalanţă conversaţia în sală. ■

Nu mă cheamă "@"!

Unui om din China i-a fost refuzată cererea de a-şi numi fiul "@" pentru că numele nu poate fi tradus în mandarină - după cum cere legea.

Localnicul din Zhengzhou a protestat afirmând că "@" este un simbol des întâlnit pe tastaturi şi că răspândirea lui este de netăgăduit. Din fericire pentru bietul copil, tatăl lui nu locuieşte într-o ţară democratică unde nou-născuţii pot purta orice nume aleg părinţii - inclusiv cel al unor upgrade-uri software sau taste speciale.

Un alt caz celebru este al lui Jon Blake Cusack Version 2.0, fiul lui John Blake şi Jamie Cusack din Michigan. Când va creşte, copilul va avea sigur o serie de întrebări pentru părinţii lui.

În curând, e foarte probabil ca fiul tău să stea în bancă cu Marius Longhorn sau să fie vecin de scară cu Mihai /dev/null. ■

Sistem holografic interactiv

3Dsolar a anunţat lansarea unui nou dispozitiv pentru desktop care afişează imagini 3D cu posibilitatea de interacţiune. Compatibil atât cu PC-urile cât şi cu Mac-urile, acest dispozitiv proiectează o imagine 3D în aer fără necesitatea folosirii unei sticle. Utilizatorii pot interacţiona cu aceste imagini virtuale prin intermediul mâinii sau a unui obiect.

Compania susţine că prototipul a fost arătat experţilor din domeniu. Acesta urmează a fi produs la scară mică şi va costa în jur de 5000 USD , iar când va fi produs la scară largă se estimează că va costa aproximativ 1500 USD. 3Dsolar va expune acest produs la conferinţa Innovact din Reims (Franţa) în 25 octombrie. Mai multe detalii despre produs puteţi afla la adresa **www.3dsolar.com**. ■

OS X pe PC

Compania MXS din Hawaii a anunţat de curând produsul Cherry OS, un emulator care va permite PC-urilor să ruleze Mac OS X. PC-ul virtual emulat de Cherry OS suportă pe deplin accesul în reţea şi oferă acces către resursele calculatorului - hard disc, procesor, RAM, FireWire, USB, PCI, PCMCIA sau modem. Din surse nesigure aflăm că Cherry OS oferă o performanţă de până 80% din viteza procesorului calculatorului-gazdă. ■

Standardul HD-DVD-RW (rewritable) aprobat

DVD Forum a aprobat specificaţiile pentru versiunea RW a HD-DVD-ului (High Definition/ High Density-DVDs), formatul făcând astfel un important pas către producţia în masă.

La o reuniune din Taiwan, asociaţia a aprobat versiunea 1.0 a specificaţiilor HD-DVD-RW, care reprezintă un disc cu un singur strat cu capacitatea de 20 GB.

Versiunea 1.0 este specificaţia cheie care permite producătorilor să dea drumul producţiei angro folosind noile tehnologii.

Tot în cadrul acestei reuniuni au fost aprobate specificaţiile 0.9 pentru HD-DVD-R (recordable). Discurile HD-DVD-R vor fi discuri pe un singur strat având capacitatea de 15 GB. Versiunea 1.0 se aşteaptă să fie aprobată de către asociaţie în luna februarie a anului viitor. ■

Xerox România, în mişcare

Respectând tradiţia, Xerox RoadShow - octombrie 2004 a fost cel de-al doilea turneu al anului, iar oraşele vizitate au fost: Braşov, Timişoara, Cluj, Iaşi şi Chişinău. În fiecare oraş, evenimentul a fost găzduit de Xerox împreună cu cei mai importanţi parteneri locali.

Marius Perşinaru, director general Xerox România şi Republica Moldova, a declarat: "Anul acesta intenţionăm să punem accentul în mod deosebit pe soluţiile economice destinate atât activităţilor de birou cât şi utilizatorilor individuali (…). Formatul turneului ne va permite (…) să aflăm punctul de vedere al clienţilor pentru a le înţelege mai bine nevoile şi solicitările şi a le putea răspunde în mod corespunzător".

Au fost prezentate în premieră: DocuMate 252 , DocuMate 510, Xerox 4800, DP 1011, WorkCentrePro, WorkCentre M20. ■

Viermele "Funner" se distrează pe MSN Messenger

Specialiştii în securitatea PC-ului au anunţat zilele trecute apariţia unui nou "vierme", denumit "Funner", care are ca ţintă sistemul de IM, MSN Messenger.

Funner se răspândeşte trimiţând copii (funny.exe) ale lui însuşi către contacte descoperite prin agendă. Următoarea mişcare este aceea de a modifica regiştrii şi să suprascrie intrările din fişierul Hosts (o listă folosită pentru maparea adreselor IP către situri web).

Potrivit cercetătorilor doar anumite sisteme Windows sunt vulnerabile (printre care şi Win XP).

Funner a primit din partea companiei Trend Micro Inc. un grad mic de risc, motivul fiind răspândirea destul de "firavă" a acestuia. Computer Associates International Inc. l-au catalogat pe Funner ca "mediu" din punct de vedere al posibilităţii de a provoca pagube PC-urilor, în timp ce Symantec Corp. nu descoperise decât un număr limitat de infecţii. Toate aceste trei companii au postat pe siturile lor instrucţiuni de îndepărtare a acestui parazit. ■

Franţa şi China formează o alianţă Linux

Comisia Pentru Energie Atomică din Franţa a anunţat recent că plănuieşte să dezvolte software bazat pe sistemul de operare Linux, în cooperare cu Ministerul Ştiinţei şi Tehnologiei din China.

Cele două organizaţii guvernamentale vor coopera la dezvoltarea unei platforme Linux care să poată fi folosită în mai multe medii printre care se numără PC-urile, serverele şi PDA-urile. Sistemul va face uz de servicii online şi aplicaţii de comunicaţie.

Guvernul francez a arătat un interes crescând în ceea ce priveşte Linux-ul şi a cerut companiei de cercetare Unilog să realizeze un studiu legat de fiabilitatea instalării sistemului de operare pe 17.000 de PC-uri guvernamentale din Paris.

Ministerul francez al echipamentelor a înlocuit recent serverele Windows NT cu servere Linux în încercarea de a stopa valul de viruşi şi atacuri cibernetice. ■

Brevetele Novell vor apăra Open-Source-ul

Novell a afirmat că va face uz de portofoliul de brevete de care dispune pentru a apăra produsele sale open-source de posibilele atacuri din partea altor firme.

Problemele legate de brevete au devenit un standard în ceea ce priveşte software-ul comercial şi gratuit. În August s-au găsit 283 de posibile brevete care ar putea să creeze probleme sistemului de operare Linux, dar nici unul nu a fost folosit încă în instanţă.

Experţii afirmă că aceste probleme se pun în calea dezvoltării programelor, dar în ceea ce priveşte Novell, compania îşi asigură clienţii că pot opta cu încredere pentru open-source. ■

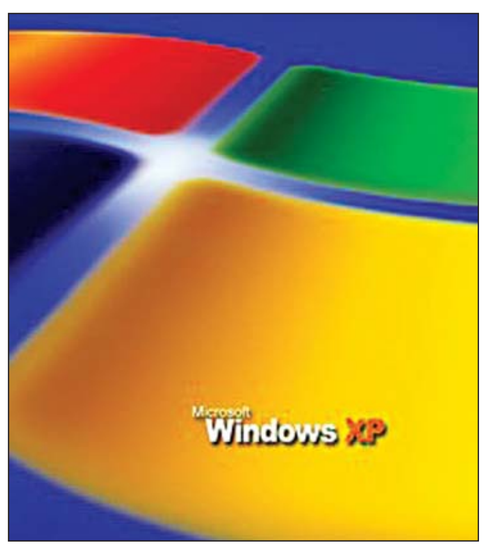
Microsoft a lansat 10 noi patch-uri de securitate

Compania Microsoft a lansat de curând 10 patch-uri pentru securizarea produselor sale, printre care 7 considerate foarte importante. Dacă aceste patch-uri nu sunt aplicate există riscul ca un atacator să preia controlul asupra unui sistem pe care rulează softurile cu probleme.

Compania din Redmond îşi sfătuieşte clienţii să descarce şi să instaleze aceste programe cât mai curând posibil (în speţă cele pentru sistemul de operare Windows, serverul de e-mail Exchange şi suita Office).

Alertele de securitate prezintă bug-uri din câteva componente foarte importante, printre care capabilitatea Windows-ului de operare a SMTP-ului (Simple Mail Transfer Protocol, utilizat pentru expedierea sau recepţionarea de e-mail-uri), traficul NNTP (Network News Transfer Protocol), precum şi o opţiune din Windows pentru procesarea fişierelor compresate ZIP.

Update-urile (denumite MS04-029 - MS04-038) au fost publicate pe situl oficial şi pot fi descărcate de la adresa (**http://www.microsoft.com/technet/security/CurrentDL.aspx**). ■

Procese Linux real-time

De curând a fost propus un model de implementare a unor opţiuni real-time în kernelul Linux. Acestea ar permite lansarea în mod real a aplicaţiilor, cam în acelaşi fel în care sistemul de operare QNX realizează acest lucru. O aplicaţie va fi lansată în clipa în care este activată, fără a aştepta câteva secunde pentru ca aceasta să fie încărcată în memorie, în detrimentul unei încetiniri globale a sistemului de operare. Propunerea a fost refuzată de Linus Torvalds care a spus că "aproape nimeni nu foloseşte real-time, nici măcar în aparatele embedded."

MontaVista Software va lansa totuşi un asemenea model pentru aparatele sale care folosesc Linux pentru redarea rapidă a înregistrărilor video, audio, pentru procesarea semnalelor GPS şi a comunicaţiilor radar. ■

Sysnet - stand românesc la Photokina

Premieră pentru România: Firma ploieşteană Sysnet Distributions a spart gheaţa, prezentându-se cu succes la renumita expoziţie internaţională Photokina.

În perioada 28.09-3.10.2004, Koln-ul a stat sub egida unui eveniment ce a marcat întregul mapamond prin importanţa sa. Cu o frecvenţă din doi în doi ani, Photokina reuneşte de fiecare dată nume de prestigiu din lumea tehnologiei foto.

Anul acesta, pe lista expozanţilor a apărut şi România cu un singur nume: Sysnet Distributions.

Cu ocazia acestui eveniment, Sysnet Distributions a lansat două produse: un nou model de cameră foto digitală, SYD DSC 6000 CO, cu zoom optic, o rezoluţie de 6 MegaPixeli şi Display de 2", cât şi primul model de DVD SYD, compatibil şi cu formatul DivX, DVD - 667A.

Astfel, compania românească şi-a semnalat intenţia de a lărgi gama de produse SYD, ce propunea până la Photokina camere foto digitale şi dispozitive digitale multifuncţionale (reportofoane, Mp3 playere etc), consolidându-şi totodată poziţia pe piaţa de profil. ■

Mp3 player cu hard disc de 60 GB

Toshiba a lansat o nouă serie de mp3 playere (gigabeat® F) care, printre multele dotări sofisticate încorporează un ecran color şi un hard disc de 60GB cu mărimea de 1,8 inci. Navigarea printre meniuri este asigurată de semnul în formă de plus şi afişarea are loc pe un ecran LCD de 2,2 inci QVGA color. Toate trei modelele din această serie au integrat un hard disc de 1,8 inci cu capacităţi de 10, 20 şi 60 de GB. Spaţiul de 10 GB asigură stocarea unui număr de 2500 de melodii lungi de 4 minute fiecare, înregistrate la 128kbps în format .wma iar celelalte două pot stoca 5000 şi aproximativ 15000 de astfel de melodii. Software-ul "gigabeat Room" este dezvoltat de compania Toshiba special pentru domeniul muzicii, şi poate îndeplini funcţii de CDDB pentru afişarea informaţiilor despre albumul ascultat sau poate transfera melodii între playerele gigabeat. Dispozitivul va fi disponibil pe piaţă la sfârşitul lunii noiembrie. ■

Sony DVDirect VRD-VC10

Sony a lansat un inscriptor de DVD-uri extern (stand alone) numit DVDirect. Dispozitivul Sony VRD-VC10 se poate conecta direct la camera video sau la VCR pentru a transfera direct imaginile video pe un disc DVD. De asemenea, dispozitivul conectat la un PC poate fi folosit ca şi inscriptor de DVD-uri (DVDRW). VRD-VC10 poate înregistra până la 12 ore, calitate MPEG 2 pe un disc DVD+R DL şi până la şase ore pe DVD-urile +, - cu un singur strat. Aparatul se poate conecta prin USB, iar viteza maximă de scrie a DVD-urilor +R este 16x. Sony DVDirect VRD-VC10 va fi distribuit începând cu această lună la preţul aproximativ de 300 USD. ■

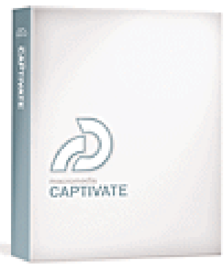

Virgin Electronics a lansat un nou Mp3 Player portabil de 5GB

Noul dispozitiv de la Virgin Electronics poate stoca 5GB de Mp3-uri adică peste 1200 de piese audio sau mai mult de 80 de CD-uri audio. Dispozitivul costă 249 de USD şi integrează pe lângă hard discul de 5GB, un tuner radio FM, şi două mufe jack de ieşire pentru a putea împărţi plăcerea de asculta muzică şi cu un alt prieten. Dispozitivul poate opera şi cu formatul WMA şi are o protecţie de 25 minute în cazul trepidaţiilor accidentale. Pentru mai multe detalii vizitaţi situl www.virginelectronics.com. ■

Macromedia a lansat Captivate

Captivate, cunoscut până recent sub numele "RoboDemo", este un program pentru înregistrarea activităţii de pe desktop, cu posibilitatea de creare a prezentărilor şi a demonstraţiilor interactive. Numele programului a fost schimbat pentru că RoboDemo era cunoscut doar pentru capacitatea de înregistrare a activităţii, nu şi de creare a conţinutului interactiv.

Printre noile caracteristici ale programului se include o mai mare posibilitate de integrare cu programul Flash; acum poţi exporta conţinutul din Captivate direct în Flash MX 2004 pentru vizionarea imediată pe Web. Folosit împreună cu Macromedia Breeze poate oferi o instruire rapidă, putând transforma persoana pasivă care urmăreşte materialul în participant activ. Programul Captivate va fi lansat în 9 Noiembrie. Mai multe informaţii poţi găsi pe situl www.macromedia.com ■

Adobe a propus un nou format de fişiere

Adobe Systems Inc. a propus un nou format pentru de fişiere pentru imagini DNG. Această iniţiativă a fost luată pentru a creşte compatibilitatea dintre toate tipurile de camere foto şi software-ul folosit. Majoritatea camerelor din ziua de azi capturează imagini în formatul JPEG, dar formatul RAW câştigă tot mai multă popularitate. Producătorii de camere foto folosesc programe şi formate de fişiere proprietare, care împiedică transferul rapid al fişierelor. Prin introducerea noului format se poate evita instalarea unui număr mare de programe pentru gestionarea fişierelor. Compania a propus standardizarea noilor specificaţii ale formatului DNG şi a pus la dispoziţie un program pentru conversia din 65 de formate în formatul DNG. ■

Player portabil OGG: Woodi Cool Music Player

Producătorul korean de Mp3 Player Woodi a lansat un nou player portabil elegant care pe lângă obişnuitul mp3 suportă şi formatul OGG. Dispozitivul Woodi Cool are o carcasă formată din două "plăcuţe" transparente din plastic care ascund mufa USB. Woodi Cool este

compatibil cu toate sistemele de operare care recunosc dispozitivele USB şi integrează o memorie de 256 MB sau 512MB, un tuner radio FM, poate rula formatele Mp3, OGG, şi WMA, firmware-ul dispozitivului este upgradabil şi cântăreşte doar 43 de grame. Pentru mai multe detalii vizitaţi situl http://woodi.co.kr/product_22. html. ■

Wireless TV LCD: Philips Streamium de 23 inci

Philips a lansat un nou TV LCD de 23 inci numit Streamium TV. Modelul pentru Europa are seria 23iF9946, iar televizorul LCD se poate conecta direct la PC fără nici un cablu datorită tehnologiei wireless.

Noul TV Philips suportă pornirea trailerelor video direct de pe Internet, vizualizarea fotografiilor etc. Modelul integrează şi un tuner radio FM, iar rezoluţia nativă a TV-ului este de 1280x768 pixeli.

Pentru mai multe detalii vizitaţi link-ul http://www.streamium.com/products/streamiumtv/features.cfm. ■

EVENIMENT

BenQ lansează în România camera digitală E40

Bucureşti, 14 octombrie, 2004 - În seara zilei de 13 octombrie, în atmosfera elegantă oferită de Fashion Bar, completată cu un spectacol de balet şi muzică clasică, BenQ a anunţat în cadrul "BenQ & MTV Stylissmo Party" lansarea celei mai "sweet 'n stylish" camere digitale - DC E40. În cadrul evenimentului, invitaţii au avut posibilitatea de a testa camera şi de a participa la o tombolă care a avut ca premiu o cameră digitală BenQ DC E40.

Ecranul camerei este primul LCD pentru cameră digitală, conceput de BenQ în premieră, care permite personalizarea fotografiilor. În plus, poţi să desenezi în mod creativ, direct pe fotografii.

Camera E40 de la BenQ poate funcţiona de asemenea ca un mini video recorder pentru filme scurte. Utilizând tehnologia de comprimare MPEG4 de ultimă oră, E40 asigură o calitate superioară a materialului filmat, cu o utilizare redusă a capacităţii memoriei de pe card. ■

Specificaţii tehnice:	
Senzor CCD	4.23 megapixeli
Lentile	35 mm (35mm echivalent film)
Gamă focalizare	Macro: 30 cm la 100 cm Normal: 100 cm la infinit
Zoom digital	4x
Mod - filmare	Clip filmat: format ASF. 320 x 240 Pixeli cu sunet (continuu), 30 cps
Stocare imagini	Memorie internă 8MB / Card SD
Sursă alimentare	Baterie litiu-ion reîncărcabilă /Adaptor C/A / Cablu USB
Ecran LCD	LCD color 1,5" LTPS
Greutate	125 g (fără baterie)
Dimensiuni (L x Î x A)	100,8 x 55,2 x 27,5 mm

Primul eveniment Logitech în România

Bucureşti, 13 oct - Logitech, unul dintre cei mai importanţi producători mondiali de componente periferice pentru computere, a anunţat lansarea noilor sale produse şi pe piaţa IT din România.

"Logitech este un brand foarte dinamic a cărui notorietate în România creşte rapid. Aşteptăm o continuare a creşterii de 25 la sută anual şi o extindere a categoriilor de produse comercializate. Intenţionăm să extindem comercializarea şi a produselor premium, nu numai pentru PC, ci şi a celor pentru consolele de jocuri. De asemenea, ne vom axa şi pe promovarea accesoriilor pentru telefoanele mobile dar şi pe telecomenzi inteligente", a declarat Teodora Bernarello, channel marketing & PR - SEER la Logitech.

Familia de produse Logitech include dispozitive de imagine - webcam-uri, mouse-uri, tastaturi, speakere, precum şi periferice pentru jocuri.

La întâlnirea din 12 octombrie, alături de jurnalişti, au fost prezenţi din partea Logitech Katharina Tarmann-Droescher (General Manager EER, Grecia & Israel), Garreth Hayes (European Product Manager - Internet Communication and Telephony), Teodora Bernarello (Channel marketing & PR pentru Europa de Sud-est), Michael Koszegi (Sales Manager pentru Europa de Sud-est) şi Biliana Hristova (PR & Marketing Manager pentru Grecia, Ucraina, Bulgaria). ■

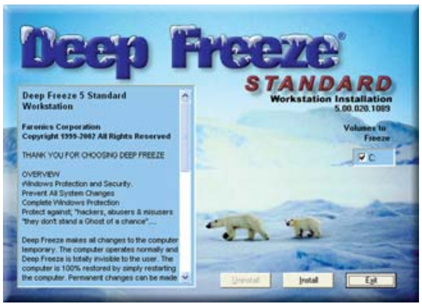
deepFreeze

Deep Freeze este o aplicaţie simplă pentru protejarea datelor. Aceasta reface structura datelor de pe hard disc la resetarea calculatorului. După momentul în care instalezi programul şi resetezi calculatorul datele vor fi protejate. La orice restartare ulterioară a calculatorului acestea vor fi restaurate la forma în care erau la instalarea programului. Acesta este compatibil cu toate aplicaţiile şi asigură o funcţionare normală, făra limitări de funcţii sau spaţiu. Astfel, printr-o singură parolă poţi "îngheţa" sistemul, toată lumea îl poate accesa şi poate folosi resursele după bunul plac, iar la resetare totul se reia de la zero. Programul este conceput pentru calculatoarele care sunt folosite de mai mulţi utilizatori, pentru a elimina suportul tehnic. În cazul în care cineva şterge din greşeală un fişier de sistem sau un fişier fără de care calculatorul nu ar mai funcţiona corect, totul se repară printr-o simplă resetare a staţiei respective. Orice program instalat sau orice virus vor dispare la resetare.

Programul este disponibil în trei variante: Standard, Professional şi Enterprise, pentru a acoperi necesităţile diferitelor tipuri de companii. Dacă foloseşti o staţie protejată de Deep Freeze şi doreşti să salvezi un fişier, un simplu document, cum procedezi? Poţi salva datele în reţea pe un calculator neprotejat, pe o dischetă sau pe un CD. Dacă aceste metode nu sunt suficiente atunci trebuie să apelezi la versiunea Deep Freeze Professional care îţi pune la dispoziţie un director care este neprotejat, în care poţi salva datele.

Programul necesită pentru rulare unul din sistemele de operare Windows 95/98/Me/2000/XP şi 10% spaţiu liber pe hard disc pentru o funcţionare corectă. Programul este conceput în aşa fel încât o resetare a calculatorului va eradica orice schimbare şi va restaura tot, până la ultimul bit. După spusele celor de la Faronics, dezvoltatorii acestui program, chiar şi simpla defragmentare nu îşi mai are rostul pentru că structura de date va fi refăcută. Dacă defragmentarea hard discului a fost făcută înaintea instalării programului, acesta va fi gata defragmentat la orice resetare. Acelaşi lucru este valabil şi pentru orice aplicaţie de optimizare a funcţionării sistemului de operare, dacă a fost făcută înaintea instalării programului, nu mai trebuie refăcută.

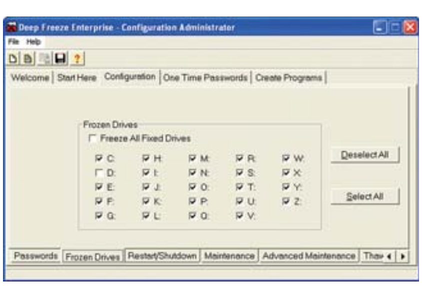
Din modul protejat poţi ieşi numai printr-o resetare, astfel după ce introduci parola şi selectezi deprotejarea sistemului, acesta va fi încă protejat, până la resetarea staţiei respective. Opţiunea de hibernare a calculatorului va avea acelaşi efect ca o resetare sau o oprire normală, pentru că în acest caz sistemul de operare copiază informaţia din RAM şi o scrie pe hard disc, iar programul Deep Freeze va şterge automat la resetare informaţia care a fost scrisă pe discul fix. După instalarea programului apăsarea tastelor F5 şi F8 la iniţializarea sistemului de operare nu vor

mai avea nici un rol, dar dacă totuşi prin alte metode se ajunge în Safe Mode sistemele pe care rulează Windows 95/98/Me nu vor mai fi protejate, spre deosebire de cele pe care rulează Windows 2000/XP şi care vor fi protejate în continuare.

Ce se întâmplă dacă uit parola?

La ora actuală nu există nici un program sau un backdoor care să înlăture parola. Dacă ai cumpărat o licenţă a programului şi ai uitat parola, există o metodă de recuperare a datelor, dar trebuie să trimiţi un e-mail la adresa **support@faronics.com** pentru a primi mai multe informaţii despre modul de recuperare. Dacă foloseşti versiunea de evaluare există o metodă foarte simplă, trebuie să intri în BIOS şi să dai înainte ceasul cu 60 de zile. Toate celelalte metode postate pe Internet presupun folosirea unei dischete pentru pornirea calculatorului, dar pentru o protecţie maximă trebuie să protejezi BIOS-ul prin parolă şi să înlături posibilitatea de iniţiere a sistemului de operare de pe dischetă. În plus, programul Deep Freeze protejează BIOS-ul de programe precum killcmos.exe care încearcă să rescrie, să modifice sau să afle parola BIOS-ului din sistemul de operare folosit. La expoziţiile la care a participat, compania Faronics a oferit pe loc un premiu 1000 USD celui care reuşea să treacă de protecţia programului Deep Freeze. Calculatoarele au fost instalate conform recomandărilor specialiştilor firmei, nimeni nereuşind să înlăture protecţia iar cei 1000 USD au rămas neacordaţi.

Selectarea driverelor pentru protejare

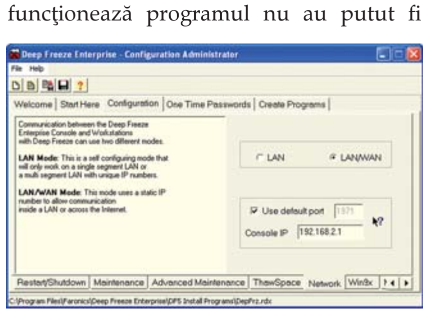
Schimbările făcute de viruşi sunt restaurate la resetarea calculatorului, deci putem considera acest program mai mult decât un antivirus normal, pentru că protejează PC-ul şi de viruşii viitorului (care oricât de avansaţi ar fi, nu vor avea nici un efect, pentru că modificările făcute de ei vor fi anulate).

Programe precum AutoCad sau 3D Studio Max întâmpină probleme de licenţă la rulare pentru că folosesc o metodă de protecţie la copiere care necesită scrierea pe hard disc la nivel fizic. Aceasta este înlăturată la restartarea calculatorului, pentru aceste programe fiind indicată folosirea manager-ului de licenţe de reţea. Versiunea Deep Freeze Enterprise oferă posibilitatea controlului funcţionării programului prin reţea şi operează în două moduri: LAN sau LAN/WAN. Staţiile de lucru configurate în LAN folosesc UDP-ul pentru transmiterea datelor la staţia de la care are loc comanda. Staţiile configurate în modul LAN/WAN sunt identificate prin intermediul adresei IP şi folosesc portul 1971 pentru transferul datelor.

Calculatoarele din Internet Cafe-uri şi laboratoarele şcolilor pot fi extrem de uşor de protejat prin instalarea acestui program, iar munca administratorilor este redusă la minim. Conform unui studiu recent, profesioniştii din domeniul IT îşi petrec 50% din timp diagnosticând, înlăturând software-uri nedorite şi aplicând patch-uri pentru asigurarea funcţionării corecte a sistemului pe care lucrează.

Mai multe informaţii despre modul în care funcţionează programul?

Vik Khanna directorul de vânzări al companiei Faronics a explicat cum, după instalare, programul îngheaţă teoretic tot spaţiul folosit de fişiere. Asupra acestei părţi a hard discului nu poate avea efect permanent nici o modificare. Însă mai multe detalii despre modul în care funcţionează programul nu au putut fi

Configurarea în reţea

divulgate pentru protejarea tehnologiei. Personal, bănuiesc că spaţiul liber (în procent minim de 10%) de pe partiţie este folosit pentru stocarea modificărilor temporare sau a datelor noi, care vor fi şterse la repornire, iar spaţiul ocupat este protejat la ştergere. Dacă instalezi un program, el va folosi acel spaţiu pentru rularea şi funcţionarea normală, până la resetarea calculatorului. Dacă de exemplu ştergi tot conţinutul discului, la repornirea calculatorului datele protejate sunt refăcute chiar dacă virtual au fost şterse. Orice fişier creat după instalarea programului va folosi spaţiul gol de pe disc, care oricum va fi şters la resetare. Aceasta ar fi un mod de explicare a faptului că nici o modificare nu este permanentă, incluzând fişierele cu extensia .tmp sau favorites-urile din Internet Explorer. Tot ce ocupă spaţiu nu poate fi şters, iar tot ce va ocupa spaţiul gol va fi şters … Aşa aş explica eu funcţionarea programului, de care oricum se pare că nu vom fi lămuriţi foarte repede (pentru protejarea tehnologiei).

Cu peste 4 milioane de descărcări **(www.faronics.com)**, programul se încadrează în categoria utilitarelor în adevăratul sens al cuvântului. Probleme legate de funcţionarea programului sigur vor apare, dar suportul tehnic oferit de compania Faronics (**support@faronics.com**) a fost lăudat şi se pare că este unul dintre cele mai bune (cel puţin aşa ar trebui pentru că este vorba de siguranţa datelor de pe hard disc, lucru care l-au garantat prin instalarea programului). În încheiere vă doresc date cât mai îngheţate şi mai conservate! ■

Remus Zoica
remus@myc.ro

deepFreeze

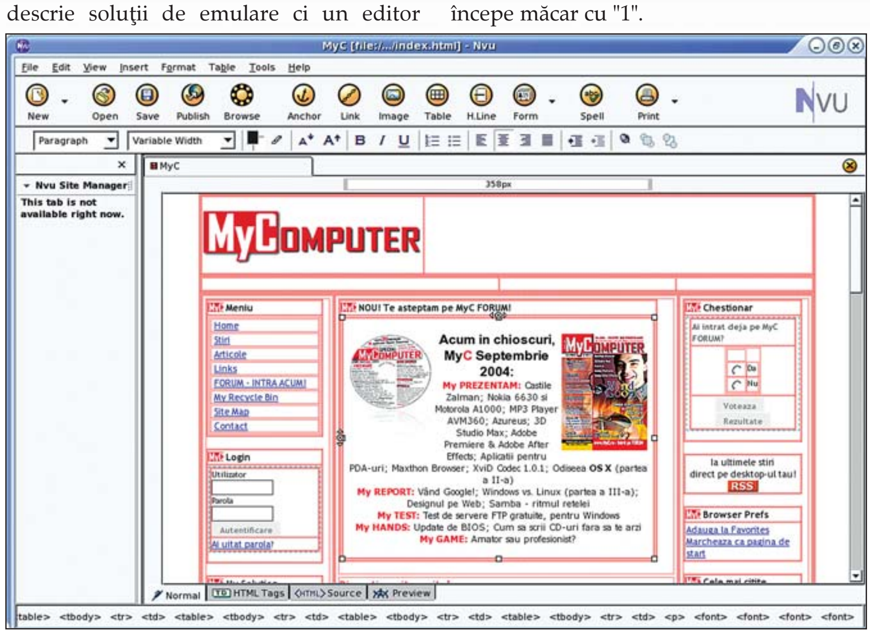
NVU
Editare HTML WYSIWYG în Linux

Ceea ce-i lipsea Linux-ului deja de prea mult timp era un editor HTML de talia Dreamweaver-ului. O soluţie WYSIWYG (What-You-See-Is-What-You-Get) care să nu ne mai deranjeze cu codul sursă. Un răspuns care s-a bucurat de suportul utilizatorilor s-a dovedit a fi NVU.

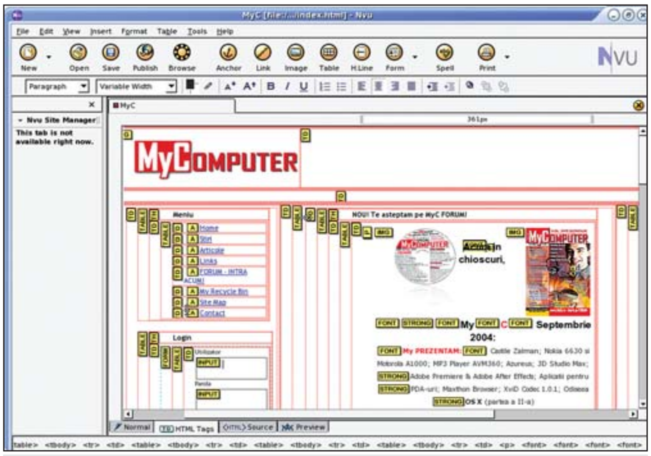
Produs de aceeaşi companie care scoate pe piaţă sistemul de operare Linspire (fostul LindowsOS), NVU este o aplicaţie care se bazează pe motorul Gecko, folosit în prezent şi de browserul Mozilla. Gecko oferă un suport remarcabil pentru CSS, XML şi JavaScript. Există desigur şi alte programe de editare HTML care pot fi folosite în KDE sau Gnome, dar acestea sunt fie prea simpliste, fie prea scumpe. IBM Websphere Homesite Builder este un produs comercial care nici măcar nu este nativ în Linux, el necesitând folosirea unei versiuni WINE modificată. Screem şi Quanta nu au un mod WYSIWYG deşi la partea de editare direct în cod se descurcă mai mult decât bine. O ultimă opţiune pe lângă NVU ar constitui-o Macromedia Dreamweaver care oferă o funcţionalitate de 95% în Crossover Office 3.0. Era să uit de Bluefish, un alt editor WYSIWYG, dar, după cum vei vedea, NVU îl detronează hotărât.

Dar scopul acestui articol este nu să descrie soluţii de emulare ci un editor HTML care să ruleze în Linux fără a necesita WINE.

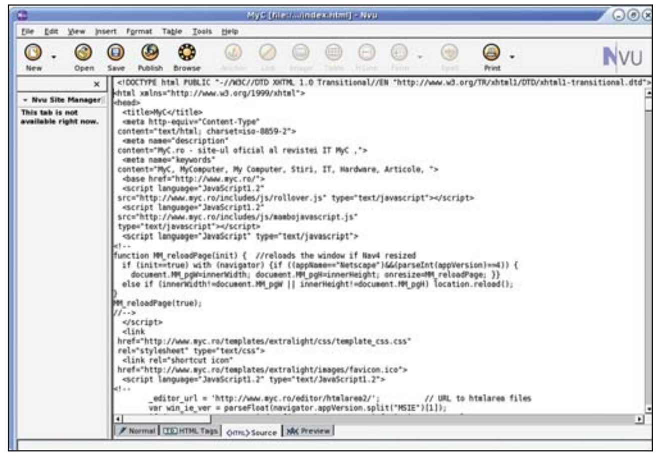
Ultima versiune NVU se află la numărul 0.41 şi se descurcă magnific având în vedere faptul că numărul de versiune nu începe măcar cu "1".

NVU - Modul de vizualizare "Normal"

Tag-uri HTML

Mod vizualizare cod-sursă

Există multe lucruri care diferenţiază NVU de alte editoare HTML din Linux. Unul dintre ele este prezenţa unui "FTP Site Manager" care permite navigarea prin fişierele site-ului creat, accesând un panou lateral. Un altul este o aplicaţie integrată numită "Color Picker", folosită la manevrarea culorilor. NVU are suport şi pentru Tab-uri, cam în acelaşi fel pe care îl întâlnim şi în FireFox, fiecare tab având istoria lui undo/redo. Poate cel mai important element pe care noul NVU îl oferă este un editor CSS numit "CaScadeS". Deoarece NVU se află încă în faza de dezvoltare, editorul CSS nu are deocamdată decât suport pentru schimbarea proprietăţilor fonturilor şi ale marginilor, însă în ritmul în care proiectul evoluează s-ar putea ca până la sfârşitul anului să vedem un NVU v.1.0 care să aibă înglobate toate facilităţile pe care CSS le oferă.

Ce mi-a plăcut în NVU a fost faptul că îmi permite să lucrez cu layere, la fel ca şi în cazul Macromedia Dreamweaver. Inserarea tabelelor este extrem de uşoară: se efectuează un click pe butonul "Table" si se alege cu mouse-ul o serie de casete din fereastra care apare. Tabelul aşezat în pagină poate fi customizat mai departe prin selectarea lui şi efectuarea unui right-click pe el. Din meniul contextual alegem "Table Cell Properties".

Pentru textul din HTML avem aceleaşi opţiuni ca şi în cazul unui editor de text avansat: îngroşare, selectare font, setare mărime font, aliniere, etc. Inserarea unui link se face selectând un text şi apăsând butonul... Link. În caseta care apare se scrie URL-ul.

În cazul imaginilor avem o mulţime de opţiuni, de la poziţionarea lor în pagină şi până la asignarea de comentarii pentru acestea.

NVU are chiar şi o aplicaţie de spell-checking cu un dicţionar în limba engleză, folositor când creăm pagini web în acestă limbă.

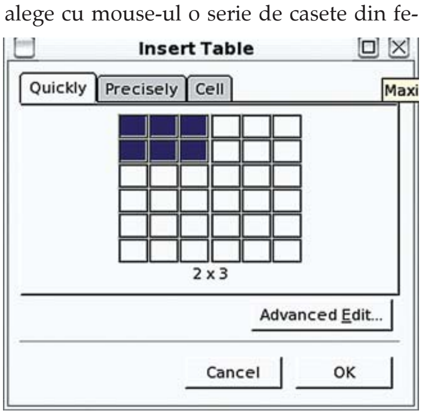
După terminarea editării unui site web, avem posibilitatea de a-l "încărca" direct pe server folosind tot NVU. Apăsăm "Publish" şi ne apare primul ecran al Site Manager-ului din program. Trecem un titlu al paginii, URL-ul ei si FTP-ul pe care dorim să o aşezăm.

Editorul are o opţiune de inserare a unui buton "Made with NVU" în paginile create, buton al cărei imagine este copiată automat de pe situl **www.nvu.com**. Legat tot de imagini, dacă poposim cu mouse-ul deasupra unei imagini inserate, dacă aceasta este legată de un link, acesta ne va fi prezentat într-un tooltip care pluteşte deasupra ei.

În cazul celulelor din tabele, dacă facem un click cu mouse-ul în interiorul acestora în modul "Normal" al editorului, în mijlocul chenarelor acestora va apare câte un cerc cu câte o sageată în stânga, respectiv în dreapta lui. Săgeţile pot fi apăsate şi ne indică direcţia în care va fi inserată o nouă celulă. Dacă apăsăm pe cerc, caseta va fi ştearsă. E un mod uşor şi comod de a adăuga şi înlătura celule sau tabele întregi.

În rest, deşi nu se bucură de toate opţiunile de care dispune Dreamweaver, NVU s-a dovedit un editor HTML care îşi face treaba şi o face bine. Dacă versiunea 0.40 se prezintă astfel, sunt curios ce ne va oferi versiunea 1.0. ■

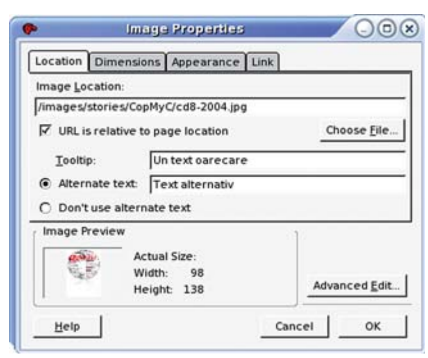
Răzvan T. Coloja
razvan@myc.ro

Inserare tabel

Crearea unui sit

Proprietăţi imagine

Firefox 1.0

Redescoperă Internetul

Internetul a fost marcat în ultima perioadă de titluri precum: "Războiul browserelor", "Microsoft ar trebui să se îngrijoreze", "Bătălia reîncepe"... Sună mai mult a titluri de filme eroice decât o poveste despre browsere...

Există totuşi o undă de adevăr în toată această forfotă. De fapt, cine şi de ce a iscat această agitaţie? De ce în ultimul timp se vorbeşte tot mai mult despre browsere şi competiţia din ce în ce mai strânsă dintre acestea?

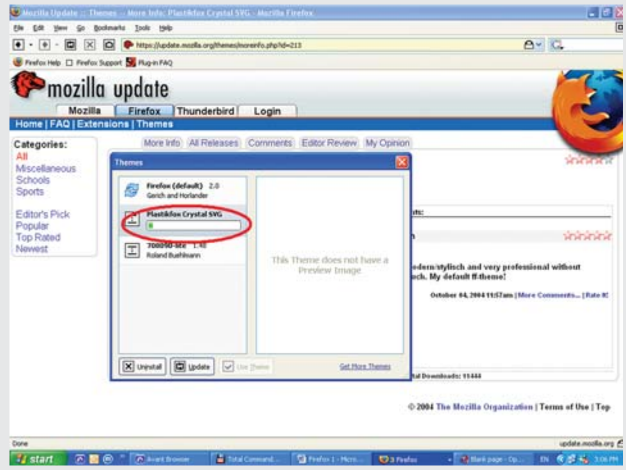
Browserul este pentru utilizatorii Internetului acea "bucăţică" de software care nu este băgată în seamă decât atunci când se blochează sau realizează o acţiune care ne irită.

Despre un astfel de război se mai vorbea prin anii '90, atunci când Microsoft a câştigat supremaţia în duelul cu Netscape. Piaţa s-a închis, upgrade-urile au fost din ce în ce mai rare, iar încercările concurenţei de a se împotrivi gigantului au rămas fără ecou.

După obţinerea monopolului, a avut loc un fenomen ciclic de care Microsoft a profitat fără cel mai mic efort pentru a-şi menţine poziţia: a câştigat simpatia dezvoltatorilor web care s-au străduit să optimizeze paginile pentru ca acestea să fie redate cât mai corect în IE. Astfel, Microsoft a creat un nume care este întreţinut de dezvoltatorii care nu au nici cel mai mic interes să creeze pagini pentru browsere care nu deţin nici 2% din piaţă.

Interfaţa Firefox: mai simplu de atât nu se poate

Instalarea unei alte interfeţe

Specialiştii cred că, după câştigarea pieţei, Microsoft fie s-a culcat pe laurii victoriei, fie a avut alte lucruri mai bune de făcut. Personal, cu toate că reprezentanţii companiei au negat cu vehemenţă acest lucru, nu mi se pare că William "s-a omorât" prea tare cu dezvoltarea navigatorului IE.

Ce reprezintă pentru utilizatorul de rând tot acest "tam-tam"? În general, acesta este mulţumit dacă poate să ajungă la o anumită pagină fără să-i apară pe ecran vreo eroare "fatală", sau casete publicitare (pop-up-uri) etc.

Înainte de toate, trebuie să spun că aş putea face o împărţire a utilizatorilor Internetului (mai degrabă a atitudinii faţă de navigatoare) în două mari categorii, şi asta deoarece au existat multe discuţii pe această temă.

În primul rând există categoria "tradiţionalistului" care nu ar schimba IE-ul nici dacă ar ieşi un "bug" din monitor. "Să fie simplu şi să-mi deschidă paginile favorite", aceasta este mentalitatea. De cealaltă parte a baricadei se găseşte utilizatorul modern, "multioperaţional". Acesta doreşte ca navigatorul pe care-l utilizează să fie un veritabil corn al abundenţei: navigare rapidă, client de mail, client de IRC, grupuri etc. Pe scurt: simplitate sau diversitate. Nu se pune problema să condamni o categorie sau alta. Însă, sincer să fiu, am întâlnit persoane care n-ar fi renunţat pentru nimic în lume la IE, pentru ca în cele din urmă să migreze către alte browsere, dar nici un caz în care un utilizator Opera sau Mozilla să se alăture IE-ului.

Cred că două dintre cele mai importante lucruri pentru care IE mai controlează încă piaţa navigatoarelor sunt lipsa de informare şi comoditatea utilizatorului. Puţin sunt cei care, odată ce s-au lăsat convinşi să încerce şi altceva, nu au renunţat la IE.

O altă piedică în echilibrarea pieţei navigatoarelor a fost preconcepţia că browserele sunt nişte softuri puţin semnificative, sunt acel bun de care nu-ţi dai seama decât atunci când nu-l ai sau îl ai dar îţi creează probleme, la fel ca şi aerul.

În ultimii ani însă mentalitatea s-a schimbat, începând să-şi facă apariţia chiar anumite probleme care au obligat utilizatorii să se gândească la alternative. Au început să se audă vociferări, iar în privirile utilizatorilor au apărut urme de îndoială. Vulnerabilităţile din IE au început să dea tot mai mari bătăi de cap. Simplitatea excesivă care a început să îngrădească libertatea celor ce navighează pe Internet. Suportul destul de slab pentru CSS. Toate acestea nu sunt altceva decât mobilul "războiului" de care vorbeşte toată lumea pe Internet.

Firefox 1.0

Am aşteptat această lansare câteva luni, şi nu pot să spun că m-a supărat prea tare nerespectarea termenului de lansare prognozat. Pe de altă parte este bine de ştiut că aceasta nu este versiunea finală, ci doar un fel de versiune "beta". (Preview Release)

Kitul de instalare este destul de mic (4,74MB - îl găseşti şi pe CD-ul revistei la categoria Freeware) şi poate fi descărcat de la adresa **http://www.mozilla.org/products/firefox/**.

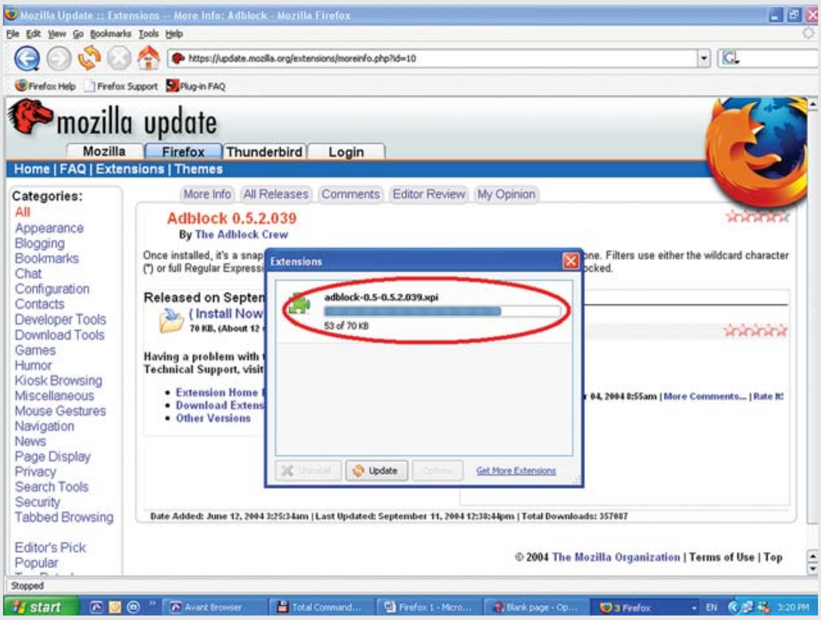
Instalarea decurge fără cea mai mică problemă (poţi să alegi între versiunea "standard" sau "custom", neexistând mare diferenţă între cele două).

În cazul în care ai avut instalată altă versiune şi extensii, şi nu le-ai dezinstalat în prealabil, atunci este foarte probabil că vei întâmpina numeroase erori, din cauza incompatibilităţii dintre versiuni. Prin urmare, îţi recomand ca înainte de a instala Firefox 1.0, "să scapi" de versiunea anterioară şi de extensii, pe care oricum le poţi instala din nou foarte simplu.

Partea bună a faptului de a instala peste versiunea anterioară este că setările şi preferinţele rămân intacte.

Unul dintre lucrurile pentru care Firefox ar trebui să primească cu siguranţă un premiu este modul în care a încercat şi, cred eu, a reuşit să împace cele două categorii de utilizatori de care vorbeam ceva mai devreme. Browserul în sine se adresează în primul rând acelor persoane care sunt interesate de navigarea pe Internet şi nimic altceva. Nici o împopoţonare, nici o altă opţiune suplimentară. O interfaţă simplă şi intuitivă, astfel încât şi cel mai neiniţiat utilizator să se poată descurca fără probleme.

Nu te încadrezi în această categorie şi vrei opţiuni suplimentare, cât mai multe şi mai diverse? Nici o problemă, deoarece ai la dispoziţie extensiile care îţi permit să diversifici foarte mult experienţa pe care o vei trăi alături de acest browser. Însă despre skinuri şi extensii voi vorbi ceva mai târziu.

Instalez extensia Adblock

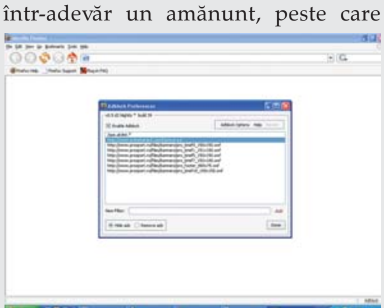
Este inevitabil ca atunci când testezi un produs nou să nu-l compari cu ceea ce există pe piaţă, cu ceea ce deja foloseşti. Şi cum eu nu mai folosesc de mult timp IE-ul, nici nu mai consider acest browser un punct de referinţă.

Avant-ul şi Maxthon-ul (clădite într-adevăr pe engine-ul IE) pe de o parte şi Opera pe de alta, sunt navigatoarele cu care am comparat Firefox-ul în testul nostru.

Strategia de migrare către Firefox pe

Opţiuni şi preferinţe

care au pus-o la cale creatorii navigatorului pare una foarte atentă şi am reuşit să-mi dau seama de acest lucru observând anumite detalii aparent puţin semnificative. De la meniul [File] - [Import], poţi să importi cu ajutorul unui singur clic, parole, opţiuni, pagini favorite sau vizitate din Opera sau IE, adică de la concurenţii principali. Pare într-adevăr un amănunt, peste care

Setările Adblock-ului

totuşi Opera şi IE au trecut după părerea mea cu multă superficialitate (există această opţiune şi în cele două browsere, însă nu este atât de bine şi de simplu implementată).

Fără îndoială că browsingul modern se bazează pe navigarea în aceeaşi fereastră (mai multe pagini, o singură fereastră). Un alt amănunt, dar ... se adună, nu? :)

Toate aceste amănunte par nesemnificative pentru cei care nu au testat şi nu au profitat de aceste opţiuni, aşa că cel mai bun lucru pe care-l poţi face înainte de a da un verdict este "să te joci" puţin cu ele şi să vezi cât de folositoare sau inutile sunt.

Nu am petrecut prea mult timp printre meniuri şi asta din cauză că acestea sunt destul de sărăcăcioase, însă oferă strictul necesar, cum spuneam şi la începutul articolului.

Astfel, nu lipsesc:

- paginile favorite ([Bookmarks]);
- posibilitatea de a scrie/citi e-mail-uri;
- opţiunea Full-screen (F11);
- consolă JavaScript ([Tools] - [JavaScript Console]);

De la meniul [Tools] - [Options] vei accesa caseta cu setările principale, unde vei găsi cinci categorii ("General", "Privacy", "Web Features", "Downloads" şi "Advanced") fiecare cu alte subcategorii. Printre altele, vei găsi aici:

- setarea paginii de start;
- setări legate de modul de conectare;
- administrarea parolelor, cache-ului, paginilor vizitate, formularelor, cookie-urilor, download-urilor;
- blocarea pop-up-urilor;

Foarte utile mi se par opţiunile de blocare a casetelor/paginilor cu reclame şi modul de administrare a parolelor. Astfel, browserul poate reţine toate parolele de pe paginile unde ai un cont. Dacă eşti unic utilizator al unui PC, nu va mai trebui ca de fiecare dată să tastezi aceleaşi parole, deoarece browserul va completa automat aceste date, iar tu va trebui doar să dai un clic pe butonul "Login". În cazul în care nu eşti unic utilizator, poţi să setezi şi o parolă "master", un fel de "parolă pe parole", pe care va fi suficient să o introduci o singură dată la începutul unei sesiuni de lucru ([Tools] - [Options] - [Privacy] - [Saved Passwords]).

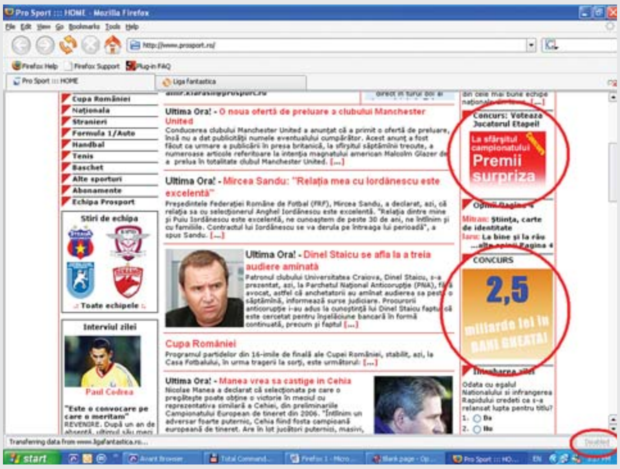
Spuneam că adepţii unui browser multifuncţional nu au fost uitaţi. Mai mult de atât, aceştia pot să aleagă ce anume să instaleze şi ce nu.

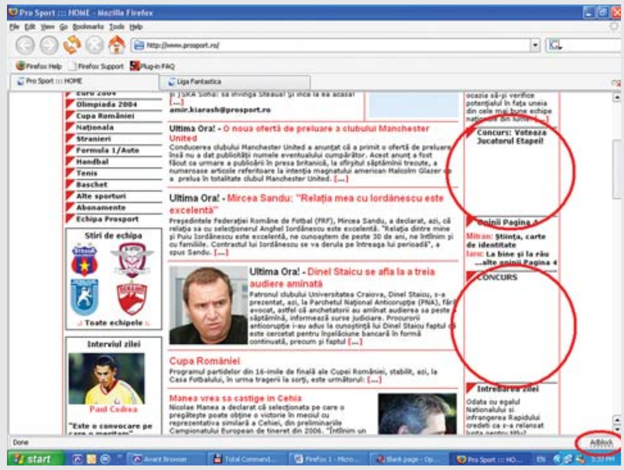
Dacă doreşti de exemplu să schimbi interfaţa ([Tools] - [Themes]), poţi accesa pagina **https://update.mozilla.org/themes/** şi să descarci de aici una dintre numeroasele teme existente. Pentru ca noua interfaţă să fie vizibilă, va trebui să restartezi navigatorul.

Dacă ai schimbat "look-ul" browserului şi eşti mulţumit de noua interfaţă, poate ar fi bine să îmbunătăţeşti şi funcţionalitatea prin descărcarea şi instalarea unor extensii. Acestea nu sunt altceva decât mici programele care diversifică posibilităţile navigatorului.

Pentru a vedea care sunt cele mai căutate sau mai utile extensii vizitează pagina **https://update.mozilla.org/extensions/**. Vei observa aici că acestea sunt împărţite pe categorii: jocuri, contacte, configurare, chat etc.

Una dintre extensiile mele favorite este "Adblock", un adevărat anihilator al reclamelor şi banerelor publicitare. Dacă te deranjează paginile extrem de colorate şi sloganurile de genul "Cumpără acum!", "Ofertă limitată!", "Nu ezita şi scoate banu`!", acest programel elimină asemenea casete, încât acestea nu vor mai apare niciodată. Dacă totuşi te răzgândeşti şi atmosfera

Adblock dezactivat: casetele publicitare vizibile

Adblock activat: casetele publicitare au dispărut

devine prea searbădă, poţi să dezactivezi Adblock-ul şi la reîncărcarea paginii banerele publicitare vor reapare ([Tools] - [Adblock] - [Preferences]).

Dacă ai un cont Gmail, poţi să descarci o extensie care te va înştiinţa în momentul în care ai primit un mesaj nou în căsuţă.

Aceste extensii sunt peste 100, şi tot ceea ce ai de făcut este să le cauţi şi să le instalezi pe cele care ţi-ar putea fi de folos. Trebuie să menţionez că în cazul unora dintre acestea este posibil să intervină mici probleme, deoarece unii creatori ai acestor extensii nu garantează perfecta funcţionalitate a browserului după instalarea lor.

Pro şi contra

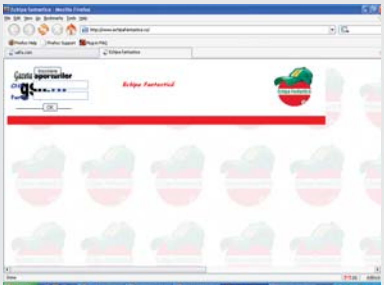
După ce am "răsfoit" meniurile şi am testat câteva extensii, a urmat să văd cum stă navigatorul la capitolul viteză. Cum am mai spus şi în alte ocazii în care am testat browsere, viteza unui navigator nu se poate determina cu exactitate, fiind influenţată în mare măsură de traficul Internet şi fluctuaţiile acestuia. Oricum am ales anumite ore la care acesta este cât de cât constant şi am pus la lucru 5 navigatoare: Avant, IE, Opera, Mozilla şi Firefox. Dacă performanţele au fost realizate cînd de unul, cînd de altul, pot să spun că, per ansamblu Firefox a ocupat locul trei la mică distanţă în spatele browserelor Opera şi Mozilla.

Majoritatea problemelor legate de acest navigator sunt unele care, cred eu, pot fi rezolvate prin instalarea de extensii. De exemplu, nu avem integrate grupurile atât de folositoare din Avant, sau posibilitatea de a salva automat sesiunea de lucru (în cazul în care apare vreo eroare şi browserul trebuie restartat).

În schimb, una dintre marile probleme cu care se confruntă aproape tot ceea ce nu înseamnă IE, este afişarea unor pagini care nu au fost neaparat optimizate după standardele web, ci pentru a arăta bine în browserul companiei Microsoft. Din păcate, această inconvenienţă nu este una care să se rezolve prin aplicarea unui patch, ci este nevoie de schimbarea unei mentalităţi care, după cum bine ştim, are nevoie de timp. De fapt, niciodată nu am fost adeptul utilizării unui singur browser. Este bine să ai tot timpul la îndemână un altul "de siguranţă" la care să apelezi în momentele grele când "preferatul" te mai păcăleşte şi-ţi scoate peri albi... :)

Oricum, dacă pun la socoteală faptul că Firefox 1.0 este un preview, că este mic şi gratuit sau că este primul browser care împacă într-un mod inteligent toţi utilizatorii prin posibilitatea instalării de extensii, îl recomand cu încredere atât utilizatorilor începători cât şi celor avansaţi. ■

Laurenţiu Bancu
laurentiu@myc.ro

Situl www.echipafantastica.ro nu este afişat corect în Firefox 1.0

Acelaşi sit afişat corect în Avant Browser (engine IE)

SCOR	8,5/10
Interfaţă (skinuri)	8/10
Opţiuni	8/10
Funcţionare	9/10
Upgrade	9/10

MANAGERI DE FERESTRE

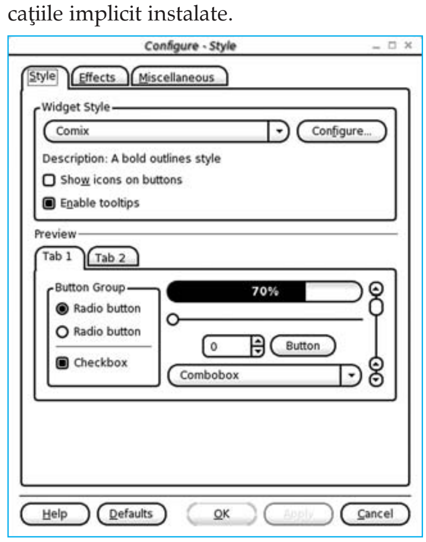
Unul dintre numeroasele avantaje ale Linux-ului este multitudinea de medii desktop şi manageri de ferestre disponibile. Deşi doar 4-5 se numără printre cele mai folosite, restul proiectelor oferă câteodată posibilităţi inovatoare care ar trebui cel puţin studiate de echipele de dezvoltare KDE şi Gnome.

KDE

Un mediu desktop sau un manager de ferestre ne oferă o interfaţă grafică cu care utilizatorul poate interacţiona mult mai uşor decât în cazul liniei de comandă. Marea majoritate a utilizatorilor Linux şi BSD şi aproape toate distribuţiile Linux folosesc KDE (K Desktop Environment) ca mediu desktop implicit. Asta din cauză că este cel mai avansat din punct de vedere al stabilităţii şi al posibilităţilor pe care le oferă. Extrem de multe aplicaţii care necesită un GUI, folosesc librăriile din KDE ca punct de referinţă. Interfaţa în sine suportă teme şi poate fi făcută să imite alte interfeţe grafice (Windows, Solaris, QNX, BeOS) astfel încât, indiferent din ce mediu ai făcut tranziţia, la Linux, te vei putea simţi "ca acasă" în faţa monitorului.

Nu numai atât, dar KDE ne oferă şi o suită de aplicaţii integrate care fac să pălească celelalte managere de ferestre (exceptând poate Gnome) - un panel (corespondentul avansat al "Taskbar-ului" din Windows) ce suportă skinuri şi applet-uri diverse şi care poate afişa iconuri de până la 64x64 pixeli dimensiune.

Una dintre aplicaţiile distincte oferite de KDE este Konqueror - un browser/manager de fişiere care face viaţa utilizatorului mai uşoară. Konqueror oferă previzualizare pentru fişiere video, imagini, fişiere HTML, audio şi alte extensii pe care utilizatorul ar dori să le vadă înainte de a deschide fişierul. O noutate binevenită în ultimul Konqueror sunt tab-urile ferestrelor. Cu Ctrl+Shift+N putem deschide o nouă sesiune de lucru în cadrul browserului. KDE dispune chiar şi de un sistem "help" propriu cu referinţe la aproape toate aplicaţiile implicit instalate.

Un style din KDE

Iconurile sunt scalabile şi pot atinge dimensiuni de până la 128x128. Practic, orice fişier PNG poate fi transformat în icon pentru KDE atâta timp cât nu depăşeşte aceste dimensiuni fixe. Tot la categoria "aspect", un lucru ce diferenţiază KDE de restul managerelor de ferestre şi medii desktop este pleiada de efecte care pot fi aplicate interfeţei. De la iconuri animate şi până la meniuri transparente, totul este posibil.

KDE oferă interfeţe standard pentru imprimare, fax sau resursele reţelei (ca să le numesc pe cele mai importante), oferă soluţii de verificare ortografică (spellcheck) şi prezentare clipboard, precum şi un sistem multimedia integrat ce poate fi folosit atât la redarea sunetelor sistemului cât şi la redarea fişierelor audio cu muzică în diferite formate. Oferă transparenţa reţelei prin orice aplicaţie care foloseşte KIO, un motor de randare HTML (atât de rapid încât şi Apple Inc. a profitat de licenţa GPL pentru a-l include în navigatorul Safari).

KDE este livrat de echipa de dezvoltare prin mai mult de 140 de mirror-uri FTP din peste 39 de ţări şi este îmbunătăţit zi de zi. A fost tradus în 86 de limbi şi din punct de vedere al suportului, există sute de canale de discuţii şi forumuri pentru cei cu întrebări.

După cum am spus înainte, multe aplicaţii pot fi integrate în KDE. Kopete este o aplicaţie de mesagerie instantanee care foloseşte KWallet pentru stocarea parolelor. KWallet este folosit şi de numeroşi clienţi FTP sau browsere web pentru a gestiona parolele folosite de utilizatori.

După o instalare completă, putem observa că în KDE găsim cam tot ceea ce ne trebuie pentru a avea un desktop funcţional. Kpilot oferă conectivitate cu PDA-uri şi Palm-uri, KOffice ne permite să edităm texte sau tabele în mod profesionist, asigurând totodată o compatibilitate cu documete Word şi Excel. Părere mea este că mai toată lumea foloseşte oricum OpenOffice, dar e bine să ai la îndemână o alternativă mai puţin consumatoare de spaţiu.

KDE - Cel mai folosit mediu desktop din Linux

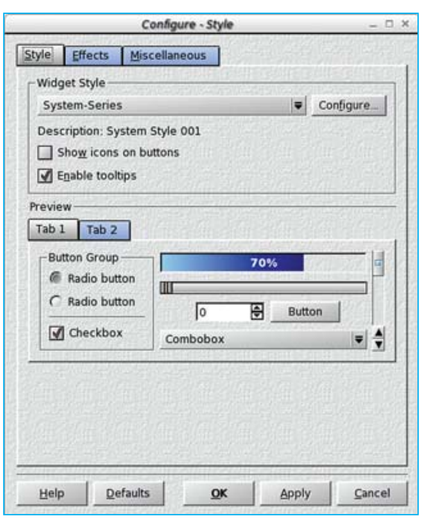
Un alt "bonus" adus de KDE este KParts. Scopul acestei tehnologii este integrarea unor aplicaţii într-o altă aplicaţie. Konqueror de exemplu dispune de funcţii de browser şi filemanager. Kontact este o aplicaţie care a fost introdusă în KDE 3.2 şi care foloseşte la rândul său aplicaţiile KMail, KOrganizer, KAddressbook, KNotes şi Knode.

KDE 3.3 a fost lansat deja de câteva luni şi a adus câteva îmbunătăţiri binevenite faţă de KDE 3.2. Notabile ar fi înlocuirea mai-vechiului KPaint cu Kolourpaint, un nou KSpell (numit Kspell2), KThemeManager (un modul pentru Control Center care se ocupă de managementul temelor pentru KDE) şi posibilitatea KMail de a afişa disponibilitatea online a contactelor IM. Konqueror a primit posibilitatea de a afişa feeduri RSS şi de a-i fi schimbate tab-urile cu rotiţa mouse-ului. Pe lângă multe alte opţiuni minore, peste 7000 de bug-uri au fost înlăturate şi peste 2000 de dorinţe ale utilizatorilor împlinite.

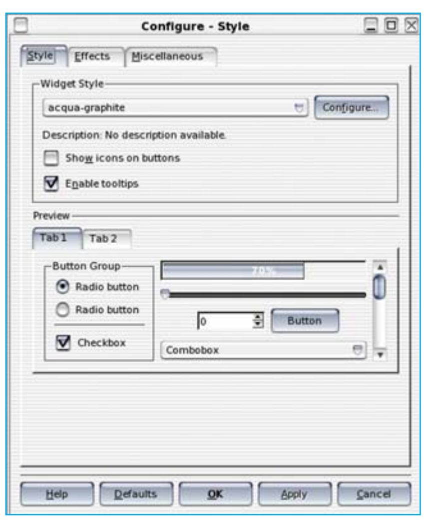
Despre KDE 3.3 s-ar putea scrie un articol extensiv dar nu acesta este scopul celui prezent. Aşa că vom trece acum la "concurentul" KDE-ului: Gnome.

GNOME

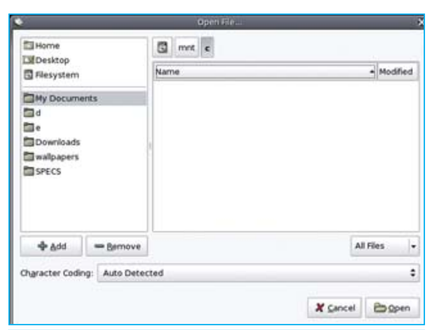
Mediul desktop Gnome se află în prezent la versiunea 2.6. Gnome 2.8 este

Un alt style

...şi un altul

Gnome

aşteptat să apară în curând. Feelingul diferă substanţial faţă de KDE. Gnome ("GNU Network Object Model Environment") pare mai rapid, mai stabil. Interfaţa grafică este mai cizelată şi ca mediu desktop este folosit de multă lume ca alternativă a KDE-ului.

Proiectul GNOME a fost pornit în august 1997, iar în prezent se bucură de câteva sute de dezvoltatori activi.

Ceea ce a catapultat sindromul Gnome şi mai în faţă a fost Sun Java Desktop System, sistem de operare care foloseşte Gnome ca mediu desktop implicit.

Echivalentul lui Konqueror în Gnome este Nautilus, un puternic filemanager cu extrem de multe posibilităţi de întrebuinţare. Una dintre cele mai interesante facilităţi oferite de Nautilus este "memoria ferestrei". O fereastră deschisă, un director deschis în Nautilus a doua oară va prezenta fişierele exact în acelaşi cadrul în care le-ai lăsat la ultima vizită. Un set de iconuri aranjate într-un fel, nu vor fi rearanjate nici chiar după o rebootare a sistemului. Un lucru binevenit deoarece multă lume reţine o imagine mentală a fişierelor cu care a lucrat ultima oară şi astfel nu mai pierzi secunde preţioase căutând cutare arhivă pe care ai accesat-o ieri. Până şi poziţia în sine a ferestrei pe desktop se va păstra. Pentru noii utilizatori, un asemenea "beneficiu" ar putea să pară frustrant la început, în special când vii din medii KDE.

Nautilus deschide câte o fereastră separată pentru fiecare director. După ce ai dat destule clicuri şi ai ajuns suficient de "adânc" în fişierele sistemului, s-ar putea să ai surpriza să constaţi că desktopul ţi-e plin de ferestre deschise. Efectul se poate contracara folosind dublu-clicul efectuat cu butonul din mijloc al mouse-ului. Pentru cei cu mouse-uri mai vechi, combinaţia shift + dublu-clic pe fişier oferă acelaşi efect.

Un alt aspect care defineşte modul ciudat de navigare este faptul că odată ce ai ajuns într-un anumit director şi vrei să mergi cu unul sau două directoare înapoi, nu găseşti o săgeată "back" care să te ajute. În schimb, trebuie să te foloseşti de tasta Backspace sau de widget-ul din partea stânga-jos a ferestrei.

La capitolul "networking" Gnome o duce acum ceva mai bine. În trecut au existat unele probleme legate de conectivitatea Samba şi SSH.

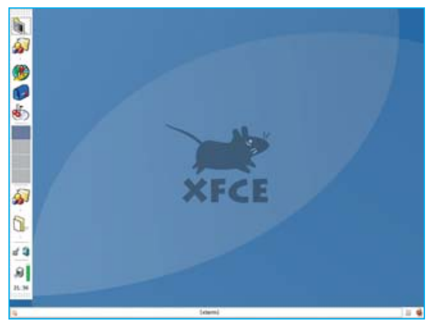
Şi Gnome foloseşte iconuri scalabile, tot în format PNG. Mai mult, oferă posibilitatea adăugării unei "embleme" acestora, pentru ca utilizatorul să le poată marca corespunzător nevoilor sale.

Gnome oferă un icon "My Computer" pe desktop care ne duce către drive-urile PC-ului şi un punct de accesare al reţelei. Deşi Nautilus nu poate fi folosit şi pe post de browser, avem un navigator web separat numit Epiphany.

Tot la capitolul "Gnome" ar mai fi de menţionat Ximian Gnome şi Dropline Gnome. Primul este un desktop creat de compania Ximian iar al doilea este un Gnome personalizat special pentru distribuţia Slackware.

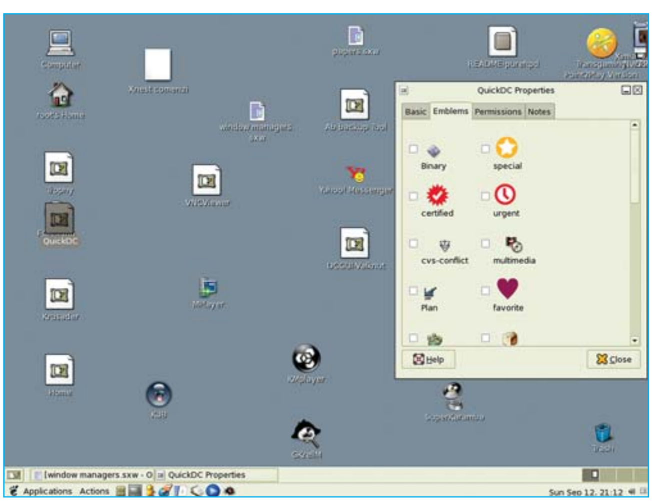
XFCE

Al treilea mare mediu desktop este XFCE. Ceea ce caracterizează XFCE este stabilitatea. Folosesc XFCE 4 de ceva vreme şi nu mi s-a blocat niciodată. Ferestrele pot utiliza teme din cele mai variate şi precum

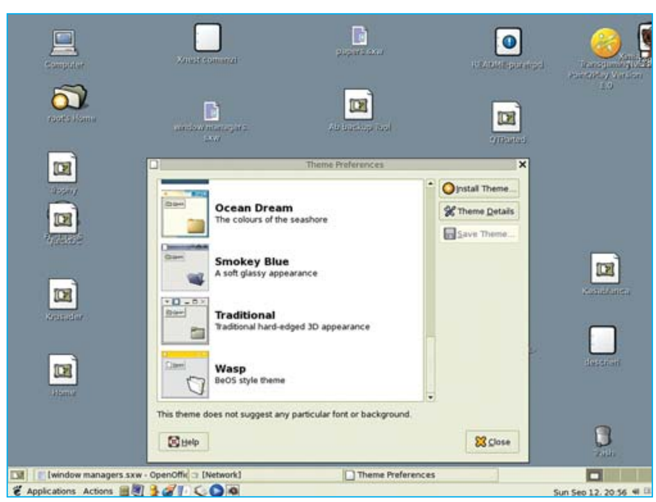

XFCE - Desktop

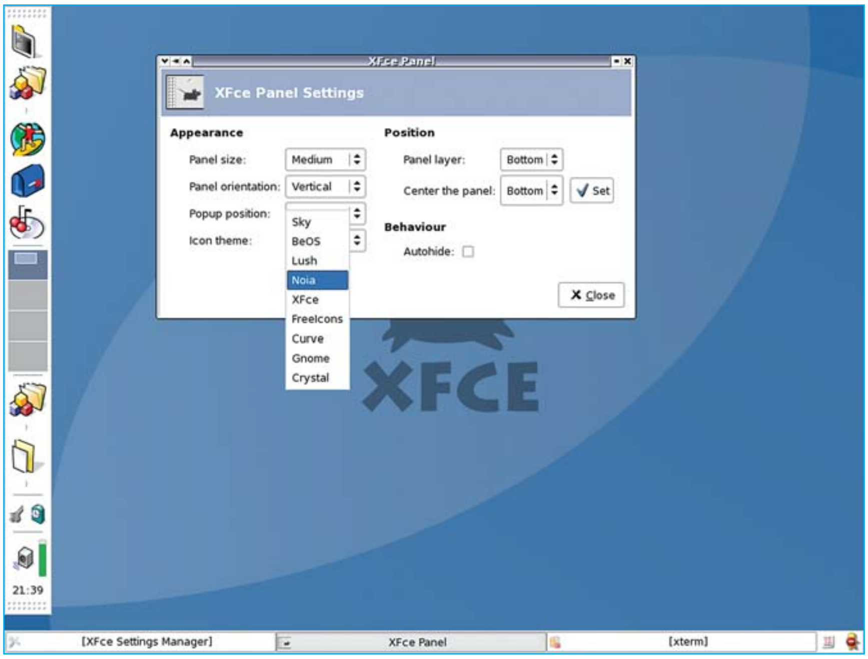
în KDE sau Gnome, avem şi aici posibilitatea folosirii unui "Panel". XFWM se ocupă de afişarea ferestrelor în XFCE iar "Panel"-ul se diferenţiază de cel din KDE prin faptul că nu prezintă un meniu Start. Aplicaţiile pot fi accesate prin iconurile pe care tu le vei adăuga în cadrul "Panel"-ului, fie ca iconuri fie ca applet-uri. Şi panel-ul suportă teme (preferata mea fiind "BeOS",

Un desktop Gnome 2.8

Teme Gnome

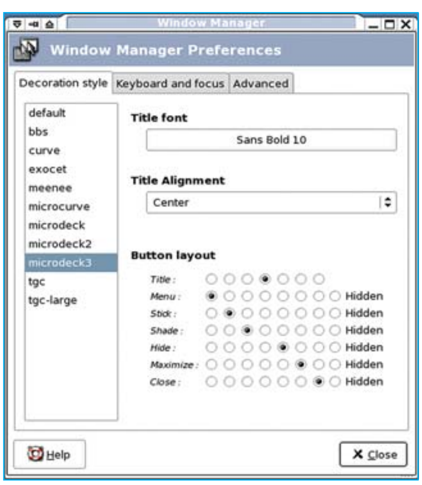

XFCE - Simplu şi arătos

desigur) care schimbă înfăţişarea iconurilor de pe acesta.

Rotiţa mouse-ului poate fi folosită în desktop-ul principal pentru a te deplasa pe celelalte desktopuri. Vorbind despre desktop, XFCE nu foloseşte iconuri pe acesta. Mulţi pot considera acest lucru ca pe un minus, dar în curând te vei obişnui. Rapiditate versus accesibilitate. XFFM este managerul de fişiere din XFCE. Personal îl găsesc ca fiind complet inutil. După ce ai lucrat atâta amar de vreme cu Konqueror probabil că e greu să te obişnuieşti cu altceva. Oricum, XFFM este destul de rudimentar şi nu aduce inovaţii. Foloseşte numai "tree-view". Pentru a ieşi din XFCE se foloseşte un clic-dreapta pe "Panel" şi se selectează "Exit".

Taskbarul din XFCE este extrem de limitat şi el. Nu îţi apare nici un meniu contextual cât dai clic-dreapta pe el, ferestrele sunt "doar acolo", nu poţi face nimic cu ele, doar să le maximizezi şi minimizezi. Nu poţi folosi mai mult de 10 shortcut-uri ale tastaturii pentru a manevra aplicaţii şi ferestre, dar celor lacomi le recomand xbindkeys.

Teme în XFCE

La fel ca şi Gnome, XFCE foloseşte GTK, iar pentru un mediu desktop atât de mic am fost surprins că poate utiliza fonturi anti-aliasing. Pentru 30Mb pe hard disc, XFCE se comportă şi oferă un feeling excepţional. Dacă nu poţi rula KDE sau Gnome din cauza lipsei RAM-ului sau a spaţiului fizic, XFCE este următoarea concluzie logică.

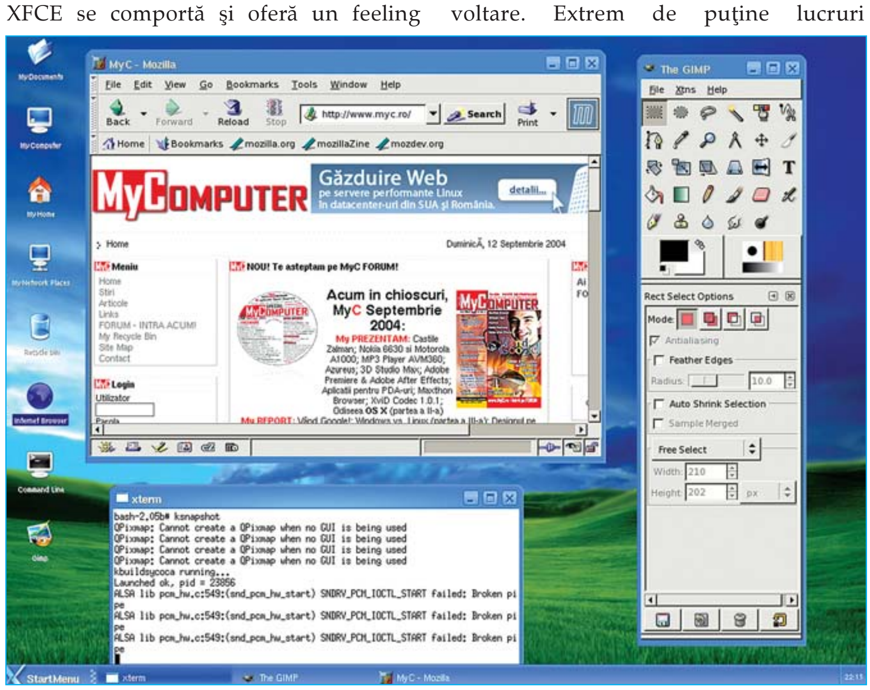

Setări în XFCE

XPDE

Şi zici că poţi rula Windows XP într-o sesiune X? Aproape. XPDE (XP Desktop Environment) este un proiect al cărui scop este să ofere un look gen XP în Linux fără a folosi skinuri. Aşa s-a ajuns la dezvoltarea unui mediu desktop aparte. Prima impresie pe care o ai când porneşti XPDE este că bootezi Windows XP. Meniurile, iconurile, meniu Start, până şi wallpaper-ul îţi oferă senzaţia că lucrezi în Windows. Este soluţia ideală când vrei să îţi păcăleşti colegii trecând rapid din KDE în XPDE.

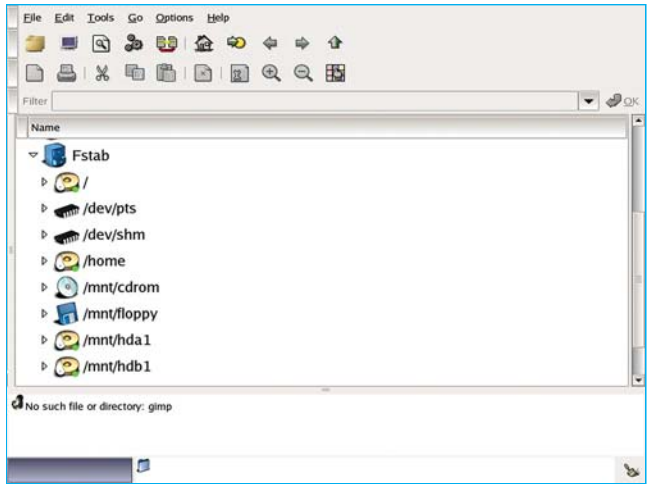
XPDE se află încă într-o fază de dezvoltare. Extrem de puţine lucruri

Nu, nu e Windows... e XPDE în Linux

Asemănarea este izbitoare

XFFM - managerul de ferestre din XFCE

funcţionează, iar cele care funcţionează nu reuşesc să o facă prea bine.

Din iconurile prezentate pe desktop doar "Internet", "GIMP" şi "Command Line" funcţionează, însă şi acestea după clicuri repetate. Nu există o avertizare a cursorului care ne spune că aplicaţia este pornită, aşa că am reuşit să lansez vreo 3 secvenţe GIMP până să-mi dau seama. Shortcut-ul "Internet" porneşte Netscape iar "Command Line" o sesiune xterm. În afară de "logout" şi "exit", doar "Preferences" mai face ceva. Cu un clic-dreapta pe desktop putem accesa un meniu contextual care ne duce către preferinţele de afişare, organizate similar cu cele din Windows XP. Un ecran de unde putem schimba wallpaper-ul, cu un monitor de previzualizare identic cu cel din XP, afişat corect. Spun "afişat corect" deoarece restul tab-urilor nu prezintă bine fereastra iar fonturile şi poziţionarea acestora sunt ciudate.

Meniul "Start" oferă intrări doar la "Accesories", dar degeaba încerci să lansezi ceva - e pus acolo doar de formă.

Deşi extrem de "buggy", XPDE m-a impresionat. Proiectul va avea mari şanse de reuşită, odată ce mai mulţi dezvoltatori vor fi dispuşi să lucreze la finalizarea lui.

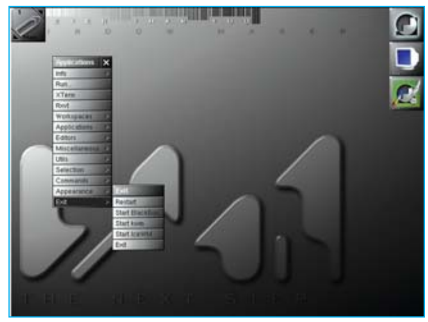
WindowMaker

WindowMaker este unul din cei mai vechi manageri de ferestre disponibili sub Linux. Este destul de limitat, nu este un mediu desktop precum KDE sau Gnome dar oferă funcţionalitate. WindowMaker se foloseşte de WMDock pentru a reprezenta iconurile aplicaţiilor sub forma unor pătrate lipite de marginile desktop-ului.

Cu clic-dreapta pe desktop vom obţine acces la un meniu contextual extensiv unde găsim o serie de programe grupate pe categorii şi setările managerului de ferestre. Dacă dăm un clic pe bara meniului contextual acesta se va transforma în fereastră şi va rămâne pe desktop, permiţându-ne să deschidem un altul cu mouse-ul.

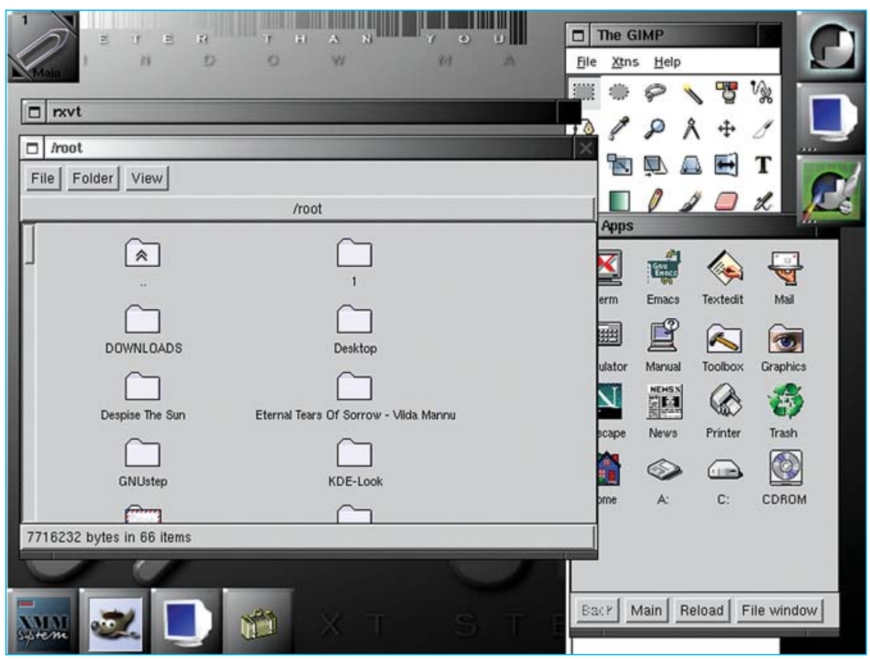

WindowMaker

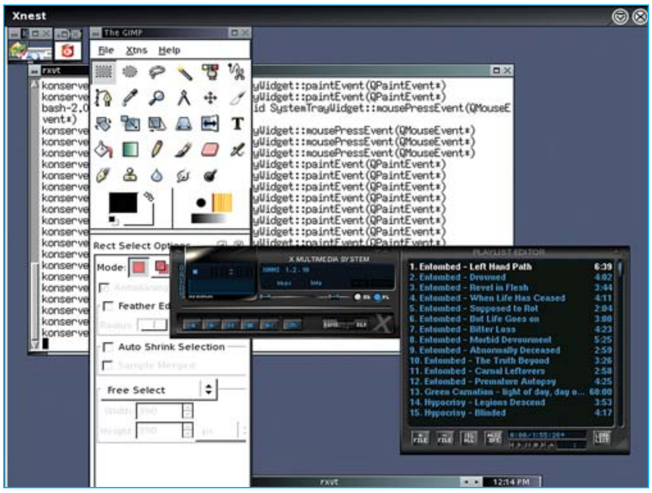

Meniuri contextuale

WindowMaker suportă teme şi stiluri, iar faptul că iconurile desktop-ului sunt grupate unul lângă celălalt face lucrul mai uşor pentru utilizator. Suportă mai multe

Window Maker

Blackbox

Fluxbox

spaţii de lucru şi are o aplicaţie de configurare grafică.

BlackBox

Când ţi-ai instalat Linux pe un 486 sau vrei rapiditate şi nu doreşti să consumi prea multe resurse, poţi folosi BlackBox ca şi manager de ferestre. Este extrem de mic, simplu şi rapid. Oferă tab-uri de aproximativ 10 pixeli înălţime, un taskbar care afişează ora şi ferestrele deschise, un meniu contextual care oferă acces la aplicaţii şi setări, similar cu cel din WindowMaker. Pentru a adăuga aplicaţii în acest meniu trebuie editat fişierul /usr/X11R6/share/blackbox/menu care oferă explicaţii detaliate despre inserarea de comenzi în acesta.

BlackBox suportă wallpaper-uri spre deosebire de alţi manageri de ferestre cum ar fi TWM.

FluxBox

Un derivat BlackBox ce aduce câteva îmbunătăţiri (notabilă ar fi adăugarea de tab-uri ferestrelor, ce permite gruparea mai multor ferestre într-una singură). O aplicaţie care se livrează cu FluxBox permite setarea de shortcut-uri din tastatură pentru lansarea de aplicaţii, într-un mod similar cu bbkeys din BlackBox. FluxBox se evidenţiază de BlackBox prin posibilitatea de a rula aplicaţii care folosesc dock-ul din KDE sau dock-ul din WindowMaker.

FluxBox suportă stiluri şi teme compatibile cu BlackBox şi este de preferat primului manager de ferestre datorită posibilităţilor pe care le oferă.

FVWM2

Un manager de fişiere odată predominant printre fraţii lui şi dezvoltat de Robert Nation. Împrumută multe din facilităţile

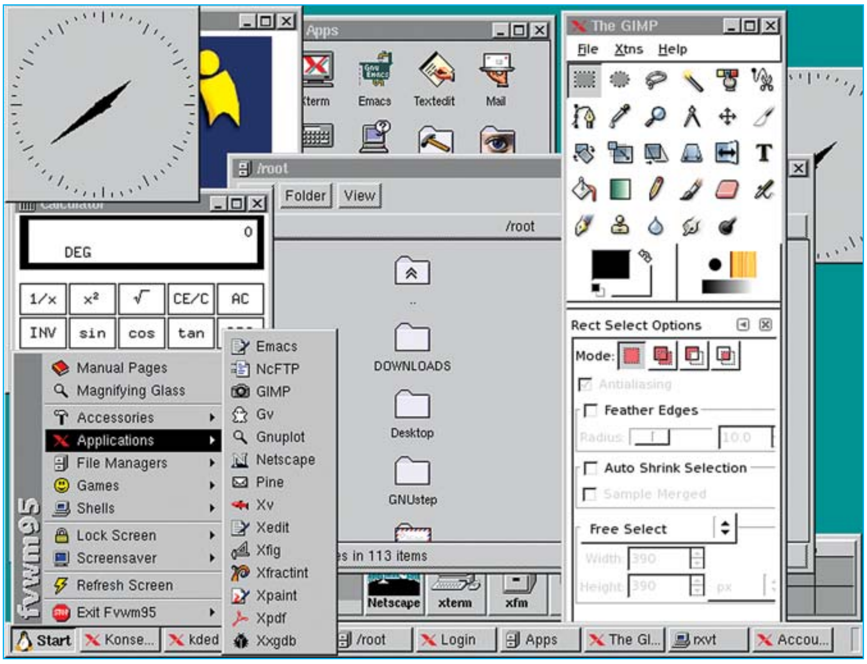

FVWM2

oferite de TWM, a fost alcătuit pentru a consuma cât mai puţine resurse şi oferă un look 3D similar cu cel din MVM. Cu clic-dreapta putem accesa ferestrele şi aplicaţiile deja deschise, cu butonul din mijloc al mouse-ului accesăm opţiunile ferestrei active (kill, close, resize etc.) iar cu un simplu clic pe desktop ni se afişează un meniu care îl imită ca şi grupare pe cel din Windows 95. Avem acces la aplicaţii, jocuri, tipuri de console, module, screensavere şi alte opţiuni.

FVWM95

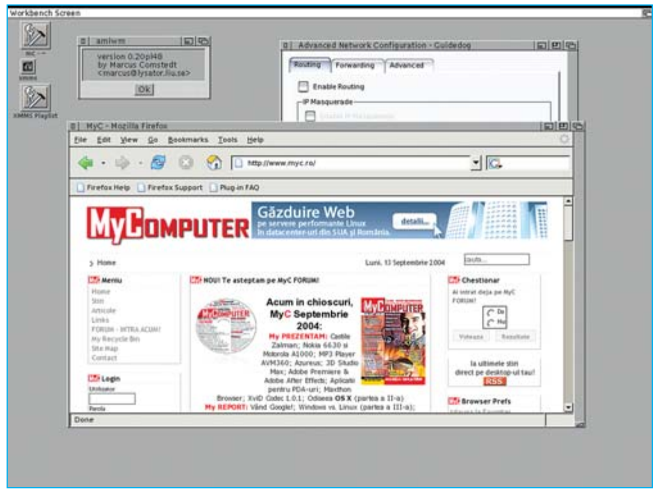
Oferă aceeaşi funcţionalitate ca şi FVWM2, cu câteva bonusuri: un taskbar şi

Un look retro - FVWM95

Afterstep

AmiWM - Amiga încă nu a murit

un meniu Start care seamănă cu cel din Windows 95.

AfterStep

AfterStep este un manager de ferestre atrăgător ce oferă transparenţa meniurilor, meniuri, iconuri şi ferestre în gen NeXTSTEP. Iconurile nu pot fi schimbate tocmai pentru a păstra acest feeling "NeXT" pe care AfterStep îl afişează.

Ferestrele minimizate se transformă în tab-uri poziţionate în partea de sus a ecranului. Iconurile pot fi lansate atât cu clic cât şi cu clic-dreapta. Interfaţa grafică suportă teme şi stiluri iar efectul per ansamblu este destul de interesant. AfterStep se bucură de o anumită fluiditate, de efecte speciale care îţi oferă o reprezentare vizuală a ceea ce se întâmplă pe ecran. Când AfterStep este lansat, ni se afişează într-un ecran transparent fişierele pe care acesta le accesează. La fel, când minimizăm sau maximizăm o fereastră, aceasta face trecerea într-un ritm animat.

AmiWM

Înapoi în era Amiga! AMIWM imită la perfecţie Workbench-ul staţiilor Amiga dar este limitat ca şi funcţionare. În afară de ferestrele caracteristice, singurele funcţii pe care le oferă sunt minimizarea aplicaţiilor în iconuri pe desktop, rularea unei comenzi prin selectarea meniului ce apare la apăsarea butonului drept al mouse-ului ("Execute command") şi ieşirea din managerul de ferestre. O altă caracteristică este faptul că poate lucra cu mai multe ecrane.

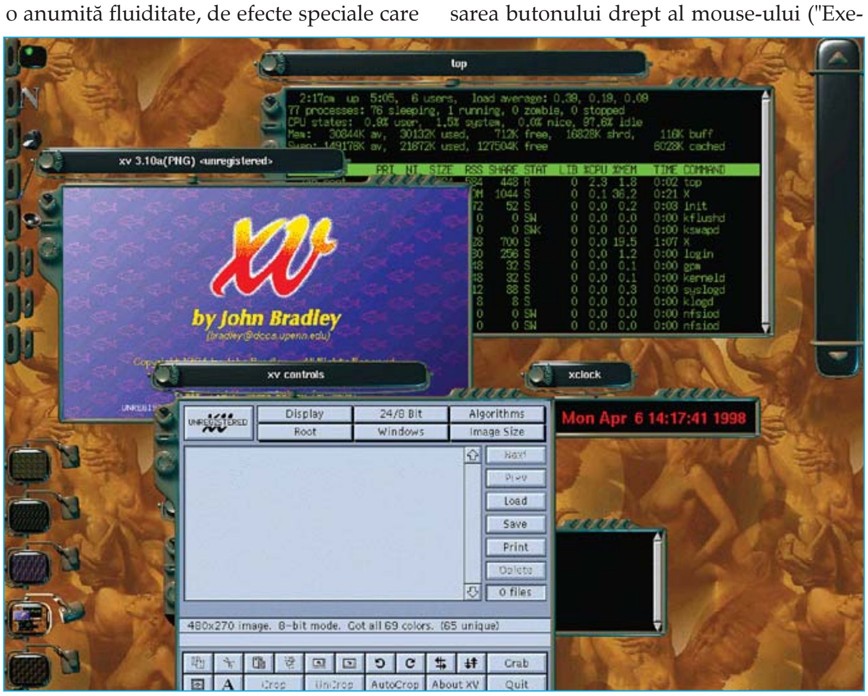
Enlightenment

Un manager de ferestre avansat. Bazat iniţial pe FVWM2, oferă posibilitatea de a folosi teme şi stiluri. Managerul de ferestre a fost ulterior rescris de la zero devenind mai rapid şi mai fiabil. Ca şi majoritatea managerilor de ferestre din acest articol, Enlightenment este încă în faza de dezvoltare.

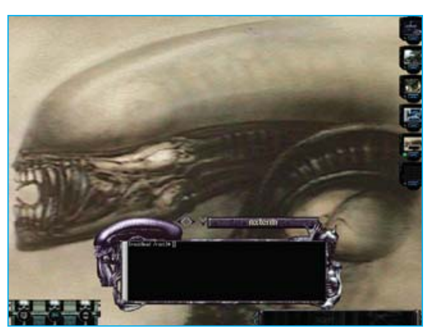
Skinurile disponibile pentru Enlightenment sunt încântătoare, cu un

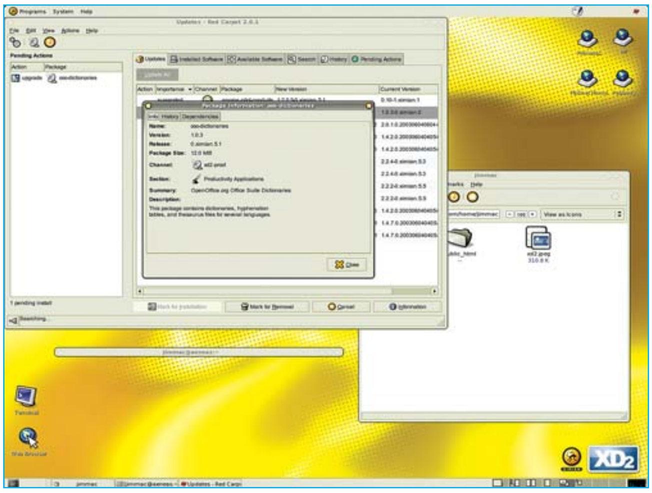
Tot Enlightenment

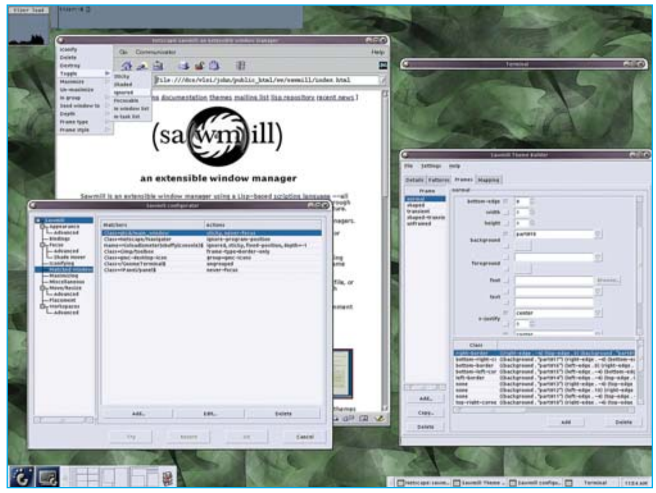
Enlightenment - parcă scos din filmele SF

...şi vorbeam de SF

Metacity în Ximian Desktop 2

Sawfish - un alt manager de ferestre

profund caracter futuristic. Managerul de fişiere în sine lucrează cu mai multe desktop-uri pe care poţi să le schimbi folosind un efect de tranziţie demn de filme SF. Meniurile suportă transparenţă şi diverse efecte, din această cauză managerul de ferestre consumând o bună parte a resurselor doar pentru afişarea lor.

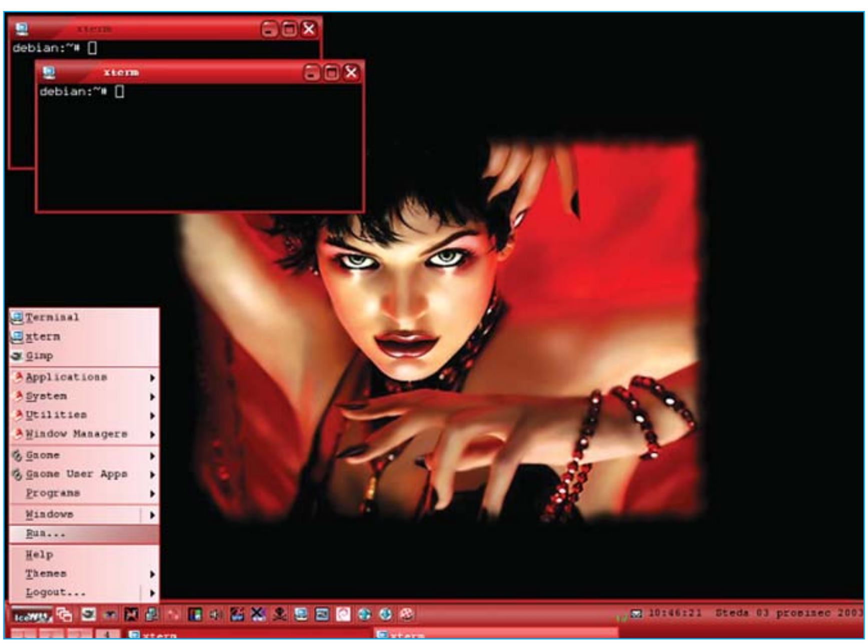
Pentru cei ce pun preţ pe frumuseţea desktop-ului personal, Enlightenment vă aduce kitul de cosmetică perfect pentru PC-ul Linux.

Metacity

Metacity este un manager de ferestre dezvoltat de un membru al echipei RedHat şi se bazează pe GTK+ 2.x (ceea ce înseamnă că poate fi uşor integrat şi în Gnome). Extrem de atrăgător, mic şi rapid.

IceWM

Un manager de ferestre folosit destul de des datorită sistemului gen Windows pe care îl oferă. Dispune de un meniu Start şi un taskbar şi poate fi decorat cu skinuri. Un desktop IceWM poate fi făcut să arate atrăgător, mai ales că pachetul de instalare conţine deja câteva teme implicite (Motif, GTK, OS/2 Warp [3 şi 4] şi Windows [95/3.1]). Este extrem de configurabil, conţine applet-uri în taskbar pentru APM, reţea, CPU. Accesează spaţiile de lucru în acelaşi fel în care o face şi WindowMaker, meniul "Start" oferă intrări către aplicaţii şi utilitare de configurare.

IceWM se apropie mult de look-ul Windows

Sawfish

Acest manager de ferestre te duce cu gândul la Enlightenment. Deşi este la fel de configurabil, nu oferă totuşi numărul ridicat de opţiuni al acestuia. Suportă desigur teme (implementate prin mirificul limbaj LISP). Poate lucra în combinaţie cu un mediu desktop (în special cu Gnome).

În concluzie...

Există încă zeci de managere de ferestre care nu au fost discutate în acest articol, dar pe care aş dori să le menţionez măcar cu numele. Unele dintre ele le-am şi introdus pe CD-ul din această lună şi te conjur să le încerci (nu simţi cum te îndeamnă curiozitatea?). HackedBox de exemplu este un manager de ferestre bazat pe FluxBox. SCWM, OLWM, CTWM, MWM, OpenBox, Eclipse, Golem, Oroborus, B4Step - sunt doar câteva elemente din multitudinea de managere de ferestre disponibile pe Internet.

În ceea ce priveşte mediile desktop, ar mai fi de amintit CDE (mediu desktop ce rulează în sistemul de operare Solaris), Athene (un produs comercial disponibil nu numai pentru Linux dar şi Windows) şi nu în ultimul rând "Looking Glass", desktopul tridimensional produs de către compania Sun Microsystems şi pe care l-am mai amintit în articolele anterioare.

Indiferent că foloseşti KDE, Gnome, FluxBox sau cine ştie ce altă ciudăţenie de manager de ferestre... "happy Linuxing!".

Răzvan T. Coloja
razvan@myc.ro

Scurtă prezentare a standardelor wireless 802.11

Wireless (fără fir) este un cuvânt din ce în ce mai utilizat în ultima perioadă. Utilizatorii care deţin acasă un PC şi au vecini cu care ar dori să se conecteze în reţea, sunt interesaţi de modul în care ar putea realiza o conexiune fără fir. Şi asta se pare că este una dintre marile probleme a reţelei "clasice": "căblăraia" ne omoară pe toţi! Şi cei care au văzut reţele "adevărate" cred că mă înţeleg foarte bine...

Tendinţa este clară: cu cât mai puţine fire, cu atât mai multă manevrabilitate şi mobilitate. Ca să nu mai pun la socoteală faptul că, pe măsură ce lucrurile avansează, cu atât se reduc costurile implementării unei reţele wireless.

Într-o reţea locală 802.3 Ethernet, cabluri Cat5 conectează staţiile LAN la un hub. Într-o reţea wireless, cablul Cat5 este substituit cu un canal radio care conectează staţiile la un AP (Access Point - punct de acces). Staţiile wireless (desktop-uri, laptop-uri sau servere) au o placă NIC (Network Interface Card). Punctele de acces sunt de fapt nişte hub-uri dotate cu subansamble de emisie-recepţie, Ethernet uplink şi soft 802.1d.

802.11 a fost primul standard pentru reţele wireless adoptat de către IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers - o instituţie care îşi are originile în 1884, şi care a luat practic fiinţă în 1961 prin fuziunea dintre AIEE-American Institute of Electrical Engineers şi IRE-Institute of Radio Engineers) în 1997, botezat după numele grupului format să dezvolte acest standard.

Acest standard defineşte un substrat MAC (medium access control), servicii, protocoale MAC de management şi trei straturi PHY (fizice). Acestea sunt IR (infraroşu), FHSS în banda de 2,4 Ghz, şi DSSS, de asemenea în banda de 2,4 Ghz.

Din păcate, 802.11 suporta doar conexiuni de maxim 2 Mb/s, destul de puţin pentru majoritatea aplicaţiilor. Acesta a fost şi motivul pentru care s-a renunţat la producerea de echipamente 802.11 obişnuite.

Din această cauză a apărut necesitatea extinderii respectivului standard.

802.11b - este o extensie la DSSS PHY în banda de 2,4 GHz, care furnizează până la 11 Mb/s (cu posibilitatea de upgradare la 802.11g despre care vom vorbi puţin mai încolo). Există posibilitatea de a crea aşa numitele DSAP (dual-slot access points) care permit instalarea unui punct de acces 802.11b căruia i se poate adăuga mai târziu o placă 802.11a (este necesar ca utilizatorii să aibă plăci 802.11a sau b pentru asigurarea interoperabilităţii).

În cazul în care este nevoie de mai multă viteză (având totuşi în vedere faptul că pentru multe aplicaţii 802.11b este suficient), se poate implementa echipament 802.11a în reţele 802.11b.

802.11a - strat PHY care foloseşte OFDM (orthogonal frequency domain multiplexing) în benzi U-NII, trei benzi de 100 MHz în banda de 5GHz (5,15-5,25 GHz - pentru uz în interior; 5,25-5,35 GHz şi 5,725-5,825 GHz).

Din cauza faptului că standardul 802.11b a câştigat popularitate mult mai repede decât 802.11a, s-a crezut iniţial că 802.11a a fost dezvoltat după 802.11b, însă adevărul este că au fost create simultan.

Fiind vorba de frecvenţe foarte mari, raza de acţiune este mai redusă decât în cazul sistemelor care operează la frecvenţe mai mici. Prin urmare, preţul sistemelor finale este mai ridicat din cauza numărului mai mare de puncte de acces necesare, şi este specific mai mult pieţei business.

Acest standard operează pe 12 canale care nu se suprapun, fapt care face ca în aceeaşi zonă să poată fi amplasate 12 puncte de acces setate pe canale diferite neexistând riscul de apariţie a interfe-

renţelor. Transferul este de până la 54 Mb/s, existând posibilitatea ca această viteză să fie îmbunătăţită prin combinarea canalelor.

Una dintre cele mai mari probleme ale standardului 802.11a este incompatibilitatea cu reţelele 802.11b sau 802.11g, din cauza faptului că utilizează frecvenţe diferite. Astfel, un utilizator care are o placă 802.11b sau g nu va putea comunica cu un punct de acces 802.11a.

Unii producători oferă echipamente hibrid 802.11a/b, dar acestea nu fac altceva decât să implementeze cele două standarde separat.

802.11g - este o extensie la 802.11b, şi furnizează până la 54 Mb/s în banda de 2,4 GHz (ceea ce înseamnă că încearcă să combine ce aveau bun cele două standarde precedente) prin utilizarea tehnologiei OFDM.

Din cauza faptului că aceste standarde sunt compatibile (802.11b şi g) o placă radio 802.11b va comunica cu un punct de acces 802.11g sau invers, la viteze de 11 Mb/s (eventual mai puţin, în funcţie de distanţă).

Transferul la viteze de 54 Mb/s are nevoie de distanţe mai scurte decât punctele de acces 802.11b care operează la 11 Mb/s. Astfel, punctele de acces 802.11b vor trebui înlocuite cu un număr mai mare de puncte de acces 802.11g în cazul în care se doreşte creşterea vitezei de transfer.

La fel ca şi 802.11b, 802.11g utilizează aproximativ 30 MHz, adică o treime din bandă, ceea ce înseamnă că numărul punctelor de acces care nu se suprapun este limitat la 3. Mai concret, vor apare probleme în momentul în care va trebui acoperită o zonă în care densitatea utilizatorilor este foarte mare. Soluţia este limitarea puterii fiecărui punct de acces astfel încât acestea să poată fi apropiate.

Bineînţeles că faţă de 802.11b costurile de realizare ale unei reţele 802.11g sunt mai ridicate.

O altă problemă legată de 802.11g (valabilă şi în cazul standardului 802.11b) este interferenţa cu alte dispozitive care operează în banda de 2,4 GHz (de exemplu, telefoanele fără fir sau cuptoarele cu microunde). O soluţie în acest caz este instalarea echipamentelor la distanţă de posibilii "băgăreţi".

Bluetooth - este o tehnologie wireless alternativă care a urmat un alt traseu de dezvoltare faţă de 802.11. Distanţa suportată este destul de limitată (aproximativ 10 metri) şi viteze foarte mici (1 Mb/s). Bluetooth conectează PDA-uri sau telefoane mobile cu PC-uri, însă nu pare o alternativă wireless demnă de luat în considerare. Probabil că singurul motiv al supravieţuirii acestui standard este costul foarte mic al implementării respectivei tehnologii.

Numele "Bluetooth" a fost luat de la un rege danez din secolul al X-lea, Harald Blatand (în engleză Harold Bluetooth). În timpul dezvoltării acestei tehnologii a fost nevoie de un nume de cod. Numele a fost ales într-o seară în care s-a discutat despre istoria Europei şi viitorul tehnologiei wireless. De ce acest personaj? Fiindcă a fost un "unificator", exact ceea ce îşi propunea şi tehnolgia, adică o colaborare eficientă între diferite dispozitive. Logo-ul a fost creat de o firmă scandinavă, cam în momentul în care TA (Trade Association) era prezentată publicului. S-a păstrat tradiţia numelui, logo-ul păstrând caracterul runic "H" (asemănător unui asterisc) şi litera "B".

Dicţionar explicativ

FHSS - Acronim de la "frequency-hopping spread spectrum". FHSS este o tehnologie de transmisie utilizată în reţele wireless de tip L (locale), şi în care semnalul de date este modulat cu un semnal care oscilează de la o frecvenţă la alta într-o secvenţă aleatorie dar predictibilă ca o funcţie a timpului într-o bandă largă de frecvenţe. Semnalul de energie se răspândeşte în sfera timpului şi nu prin împărţirea fiecărui bit în bucăţi mai mici în domeniul frecvenţei. Această tehnică reduce posibilitatea interferenţei, deoarece un semnal de la un sistem din apropiere va afecta spectrul de răspândire al celuilalt semnal doar în cazul în care ambele transmit pe aceeaşi frecvenţă şi în acelaşi timp, ceea ce înseamnă că pentru o transmisie bună este necesară o sincronizare corectă.

DSSS - Un alt tip de spectru de propagare radio, o tehnologie folosită de asemenea în transmisii LAWN (local area wireless network), în care semnalul de date este combinat, rezultând o diviziune a datelor conform unui raport de propagare. Această tehnică măreşte rata de rezistenţă a semnalului la interferenţe. În cazul în care o parte a datelor sunt distruse în timpul transmisiei, acestea pot fi recuperate datorită redundanţei transmisiei.

Bandwith (lăţime de bandă) - 1. Porţiune într-o bandă de frecvenţe sau lungimi de undă. Pentru dispozitive analogice, lăţimea de bandă este exprimată în cicluri pe secundă sau herţi (Hz). 2. Cantitatea de date care poate fi transmisă într-o unitate fixă de timp. Pentru dispozitive digitale, lăţimea de bandă este exprimată în biţi sau bytes pe secundă (b/s; B/s).

OFDM (Orthogonal Frequency Domain Multiplexing) - tehnologie care împarte cursul de date în mai multe canale, fiecare dintre acestea fiind transmise pe o frecvenţă separată. OFDM utilizează benzi U-NII, trei benzi de 100 MHz fiecare în banda de 5 GHz. Patru canale sunt definite pentru fiecare bandă de frecvenţe, în total 12 canale separate care nu se suprapun.

Modelul OSI (Open System Interconnection) al celor 7 straturi - defineşte contextul de implementare a protocoalelor pe 7 straturi. Controlul trece prin canal de la un strat la următorul începând cu stratul "application" şi terminând cu nivelul "physical".

Application (7) - Acest strat suportă aplicaţii şi procese end-user. Partenerii care comunică sunt identificaţi, este identificată de asemenea calitatea seviciului, şi sunt luate în considerare autentificarea şi intimitatea utilizatorilor. Acest strat este unul axat pe aplicaţii, şi oferă servicii pentru transferul de fişiere sau e-mail. Telnet-ul şi FTP-ul sunt aplicaţii specifice acestui nivel.

Presentation (6) - Acest nivel furnizează independenţă în diferenţele din reprezentarea datelor (de exemplu, criptarea) prin adaptarea aplicaţiei la un format de reţea şi invers. Mai exact, acest nivel operează pentru transformarea datelor într-o formă pe care să o accepte nivelul "application". Nivelul "presentation" formatează şi criptează datele care trebuiesc trimise în reţea, rezolvând problemele de compatibilitate.

Session (5) - Acest nivel stabileşte, administrează şi pune capăt conexiunilor dintre aplicaţii (la ambele capete).

Transport (4) - Stratul furnizează transfer "transparent" al datelor între sisteme, asigurând ducerea la capăt cu succes a acestui transfer.

Network (3) - Furnizează tehnologii de schimbare şi rutare, prin crearea de trasee logice, cunoscute ca şi "circuite virtuale", pentru transmiterea datelor între puncte. Rutarea şi forwardarea sunt exemple de funcţii ale acestui strat.

Data Link (2) - La acest nivel, pachetele de date sunt codificate/decodificate în biţi. Acest strat este împărţit în două substraturi: MAC (Media Access Control) şi LAC (Logical Link Control). Primul controlează modul în care un calculator din reţea primeşte acces la un pachet de date şi permisiunea de a-l transmite. Cel de-al doilea se ocupă de sincronizarea cadrului, controlul traficului şi verificarea erorilor.

Physical (1) - Acest strat este responsabil de transmiterea prin reţea a impulsului electric, a semnalului radio sau de lumină la nivel electric şi mecanic. Mai exact, furnizează mijloacele hardware pentru transmiterea şi recepţionarea datelor într-o reţea. ■

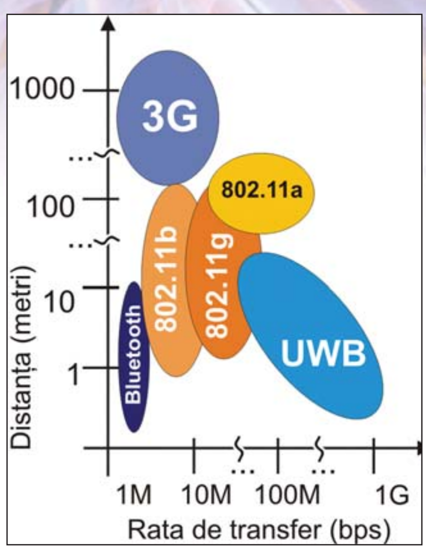
Laurenţiu Bancu
laurentiu@myc.ro

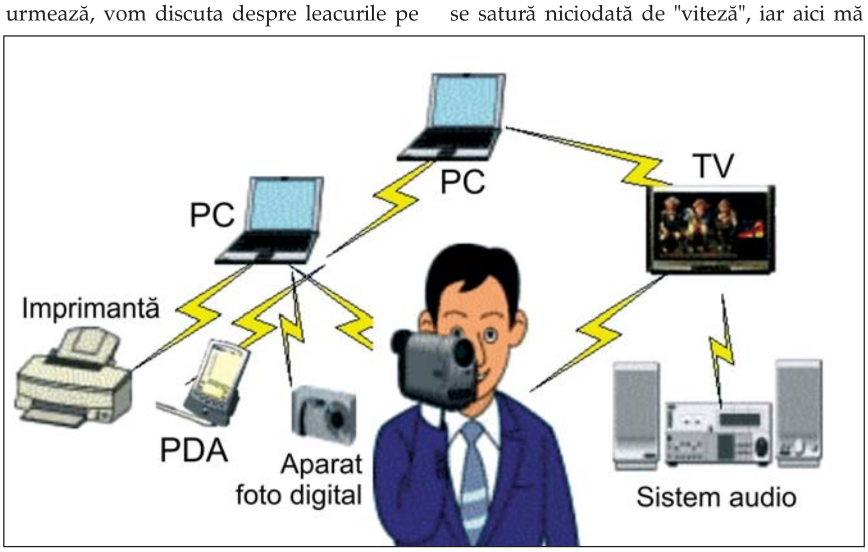
UWB Ultrawideband
la distanţă mică, mare viitor!

În numai câţiva ani după lansarea tehnologiilor de transfer a datelor prin reţele fără fir, viaţa multor oameni şi companii s-a schimbat radical. De la administratorii de reţea care acum nu mai umblă cu ochii pe pereţi şi colacii de cablu cat5 pe umăr, în căutarea semnalului pierdut, până la managerii care nu se mai uită acum cu atenţie la... cablul gri sau alb, care ieşea din spatele laptopului special pentru a se încurca în tocurile-cui ale pantofilor secretarei. Iar dacă se mai uită, totuşi, în zona respectivă, ei bine, o fi... din cauza obişnuinţei! :-)

Există însă două probleme: viteză prea lentă sau distanţă prea scurtă. În cele ce urmează, vom discuta despre leacurile pe care le va aduce viitorul pentru prima dintre cele două probleme ale reţelelor "dezlănţuite".

Viteza de transfer este o problemă sesizată de mulţi utilizatori, obişnuiţi cu reţelele cablate, care funcţionau cu viteze de până la 100 de megabiţi pe secundă, sau chiar de 1 gigabit pe secundă (cu echipamente adecvate). După cum aţi citit probabil în articolul lui Laurenţiu (iar dacă nu aţi făcut-o încă, sunt sigur că urmează!), tehnologiile wireless actuale permit transferul datelor la cel mult 54 megabiţi pe secundă. Pentru majoritatea utilizatorilor, e suficient. Noroc că mai sunt şi unii care nu se satură niciodată de "viteză", iar aici mă refer în special la cei care testează deja la ora actuală transferuri fără fir la viteze mari, pe care vor să le "ducă" până la 1 gigabit pe secundă, adică aproape de 20 de ori mai repede decât actualele conexiuni 802.11g sau 802.11a. Tehnologia despre care discutăm în acest articol se numeşte UWB, prescurtarea de la Ultrawideband, adică bandă de transfer cu lăţime extrem de mare. Cât timp va rezista acel "extrem", rămâne de văzut... Să ne oprim deocamdată la UWB, despre care ni se promite că va fi disponibilă pe piaţă în următorii doi ani, la viteza de transfer (anunţată deocamdată) de 480 megabiţi pe secundă.

Unii sceptici se vor întreba "la ce bun, atâta tevatură?" Ei bine, gândiţi-vă că va fi posibil să transmiteţi semnalul HDTV oriunde în casă, sau vei putea transmite imagini în direct, pe Internet, de pe o cameră video digitală, ca prietenii tăi sau colegii de la birou să vadă ce frumos e să stai în grădină sau pe marginea piscinei, în concediu. Avantajul major al integratelor UWB este că, datorită dimensiunile reduse şi consumul mic de energie, vor putea fi implementate în orice dispozitiv digital, de la laptop, până la camera digitală sau player-ul portabil (de genul celebrului iPod).

Cat de noua e tehnologia? Ei bine, în plină desfăşurare a Războiului Rece, în anii '60, Ultrawideband era o tehnologie militară secretă ale cărei prime utilizări au fost nu atât în telecomunicaţii, cum ai fi înclinat să crezi, ci în urmărirea avioanelor "invizibile", care foloseau (încă pe atunci!) multmediatizata (abia recent...) tehnologie stealth, a dezvăluit pentru Reuters directorul executiv Bruce Watkins de la firma Pulselink, care a început să studiaze platforma UWB într-un laborator din San Diego.

În februarie 2002, Comisia pentru Comunicaţii Federale a SUA (Federal Communications Commission - acel FCC pe care îl întâlniţi pe majoritatea etichetelor de pe produsele IT) a aprobat utilizarea comercială a tehnologiei Ultrawideband. De atunci, două echipe de cercetare au început să dezvolte platforma, iar în prezent lucrează la stabilirea unui standard comun.

Mod vizualizare cod-sursă

Analiştii şi experţii susţin că UWB nu va înlocui actualele standarde, ci va fi complementar cu acestea, deoarece funcţionează la viteză de transfer foarte mare, dar pe distanţe mici. "(Ultrawideband este) foarte ieftină, lucrează pe distanţe mici, dar atinge performanţe foarte ridicate," susţine Craig Mathias, analist la Farpoint Group.

Tehnologia a câştigat deja sprijinul marilor producători de circuite integrate, printre care Intel, Texas Instruments şi Motorola, a recent-apărutului Freescale Semiconductor sau a unor companii mai mici cum sunt Pulselink, Wisair (Israel) şi Staccato Communications.

Giganţii produselor de consum, ca Sony, Philips şi Panasonic se arată de asemenea interesaţi de tehnologia UWB. "Se fac eforturi pentru standardizarea Ultrawideband" - afirma Mathias pentru Reuters - "şi presupunând că acest lucru se va întâmpla, ne aşteptăm ca piaţa să fie foarte mare".

Tehnologia va fi asociată cu conexiunile USB 2.0 şi FireWire, prin care transmiterea datelor se face la circa 440 Mbps. Astfel va apare probabil conceptul de "USB fără fir". Unde mai pui că UWB se încadrează sub aspectul costurilor în celebra Lege a lui Moore (care încă din 1965 observa faptul că numărul de tranzistori de pe un circuit integrat se dublează o dată la 18 luni, în timp ce costurile de producţie se înjumătăţesc).

Iată că viteza de transfer are deja un răspuns. Dacă vă mai amintiţi, la începutul articolului spuneam că cea de a doua problemă a reţelelor fără fir este distanţa la care funcţionează transferul datelor. Ei bine, circa 50 de kilometri ar fi destul? WiMax este numele tehnologiei care permite acest lucru. Dar despre ea vom discuta, eventual, într-un număr viitor. Iar până atunci, aştept e-mailurile tale! ■

Mircea Buzlea
mircea@myc.ro

Adevăr vs. Zvon
mărcile IT

Este normal ca toţi producătorii IT hardware să vândă produse, pentru că altfel nu ar mai fi producători. Însă, ei trebuie să îndeplinească unele standarde, care de obicei nu sunt greu de îndeplinit pentru a putea expune pe piaţă spre vânzare produsele, pe care le fabrică. Normal că produsele după cumpărarea lor, par perfecte, până în ziua în care încep să nu mai ofere acelaşi randament sau chiar se defectează după ce expiră garanţia (cazul cel mai nefericit).

Însă, în ziua de azi există o grămadă de reviste de specialitate care testează produsele şi îşi exprimă părerea mai mult sau mai puţin subiectivă despre acel produs. Normal că şi aici se fac măsluiri, e dureros, dar acesta este adevărul! Oricum, în general în revistele de specialitate nu prea se discută despre **fiabilitatea** produselor, ci doar despre calitatea şi performanţa lor.

Dar după cum spuneam, trebuie să fim fericiţi pentru că putem afla, cât de cât, ceea ce ne interesează despre orice produs IT. Spre exemplu, nu am văzut în România o revistă în care se compară cazane termice!

Fiabilitatea sau problema existenţei

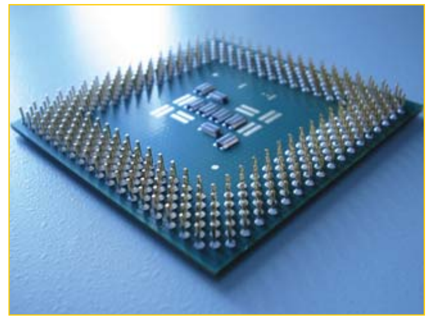
În trecut produsele erau (păreau) mai fiabile, acum însă, ai impresia că producătorii doresc să vândă din ce în ce mai mult şi uită aspectul fiabilităţii. Probabil, politica unei firme obişnuite sună cam aşa: "să vindem cât mai mult indiferent ce s-ar întâmpla!" E firesc.

Ca să poţi realiza profit trebuie să vinzi, însă oare vei fi împăcat cu gândul că ai vândut clientului un produs "bun"?!? Totuşi, producătorii care vor să-şi păstreze clienţii şi să câştige noi clienţi, urmăresc crearea unui produs de calitate, însă atenţie, domnule client: acel produs costă mai mult, dar primeşti în schimbul preţului mai mare garanţia unui produs fiabil şi de calitate, chiar dacă nu este, neapărat, cel mai performant! Câteodată nu înseamnă că dacă e cel mai rapid sau este pe primul loc în topul unui reviste, este şi cel mai fiabil sau de cea mai bună calitate!

Sunt multe firme care nici ele nu mai ştiu câte tipuri de produse au conceput, însă mă întreb dacă au idee despre fiabilitatea acestora sau calitatea acestora (probabil că au, dar fie că nu-i interesează, fie că nu au de ales)?!? Mai sunt şi firmele care au o experienţă mică în domeniul IT, au o "vechime" de 3 până la 5 ani. Respectiva firmă nu se poate lăuda cu o experienţă deosebită în ceea ce face! Hmm, unii reuşesc, alţii nu?!

Probabil că e mai bine să ne concentrăm atenţia asupra firmelor care produc puţine dispozitive, dar de calitate. Cum le găsim? Simplu. Vizităm pagina de Internet a respectivelor firme şi la "products" vom descoperi lista acestora.

Ce înseamnă un produs de calitate şi fiabil?

Spre exemplu, pe unitatea CD-ROM se scrie de obicei viteza maximă pe care o poate atinge acesta, dar nu viteza constantă cu care acesta poate scrie/citi un disc optic! Adică dacă pe CD-ROM-ul meu scrie 52x asta înseamnă că poate atinge 52 de viteze la capătul discului, însă în rest discul ar putea să fie citit doar la viteza 8x. În acest caz, un CD-ROM cu o viteză maximă mai mică, însă cu o viteză constantă mare, va citi cu siguranţă mai repede respectivul disc optic. De aici pot să trag concluzia că atunci când pe un produs scrie că este cel mai rapid, acesta este adevărul! Sau mai corect spus, este cel mai rapid, dar nu copiază cel mai repede! Şi apoi fiabilitatea. Sunt CD-ROM-uri care funcţionează de ani de zile, alte au funcţionat un an, doi. De ce? Au costat mai puţin, nu erau o marcă cunoscută, garanţia era de un an în loc de doi, şi am avut încredere în singura persoană care m-i l-a recomandat. Deci este bine, înainte de toate, să consulţi mai multe persoane, mai multe firme, şi dacă este posibil să nu te limitezi la două persoane sau două firme! Cu cât consulţi mai multe companii sau persoane (eventual cele care au avut experienţe cu genul de produs care te interesează), cu atât şansele de a cumpăra un produs fiabil şi de calitate sunt mai mari. Ai încredere în cei care au experienţă, însă verifică-i!

Ce înseamnă produs performant?

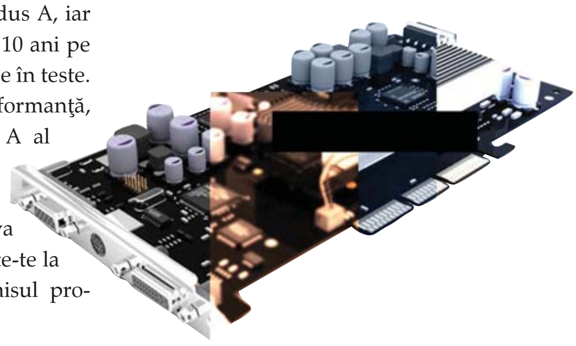
Produsul performant este acel produs care este cel mai bun din test. Dar ce folos, dacă firma x (are 3 ani experienţă în fabricarea produselor A, care este insuficientă) lansează cel mai performant produs A, iar firma y care este de mai mult de 10 ani pe piaţă obţine performanţe mai slabe în teste. Într-adevăr, performanţa este performanţă, însă ce vei zice dacă produsul A al firmei x se va defecta de 10 ori pe parcursul garanţiei, iar după expirarea acesteia probabil se va strica definitiv. Şi în plus, gândeşte-te la timpul pe care îl pierzi cu trimisul produsului înapoi, aşteptatul, ca să nu mai pomenesc de stres! Produsul y nu a fost cel mai bun, deşi e mai scump (adevărat) însă are garanţie trei ani, nu unul, iar pe client produsul îl mulţumeşte şi după expirarea garanţiei. Experienţa în fabricarea unui anumit tip de produs este unul dintre factorii cei mai importanţi care susţin şi dau acel plus de încredere în respectivul dispozitiv. Şi atunci ce să zicem de firma x care a început şi ea de câteva luni să fabrice produse, că poate poate?!

Adevărul nu îl pot spune dând nume ale unor companii deoarece aş putea fi considerat subiectiv în alegerea făcută, dar eu zic că este uşor să realizezi care firme îndeplinesc anumite norme şi standarde din ceea ce am spus mai sus.

Mit(ă) sau produs de calitate?

Şi atunci te întrebi: de firma asta nu am auzit?! Oare ceea ce a produs este de bună calitate? Mai mult ca sigur că nu. Dar este cel mai bun! Să fie redactorii şi specialiştii de la toate revistele de IT subiectivi de l-au poziţionat pe primul loc în teste? Nu. Orice firmă nouă într-un domeniu are nevoie de un impuls de convingere a publicului şi de aceea apelează la diverse modalităţi "de influenţare" pentru a putea fi sigure că noile produse vor da de furcă celor consacrate. Aşa că, utilizatorule, ai grijă ce alegi! ■

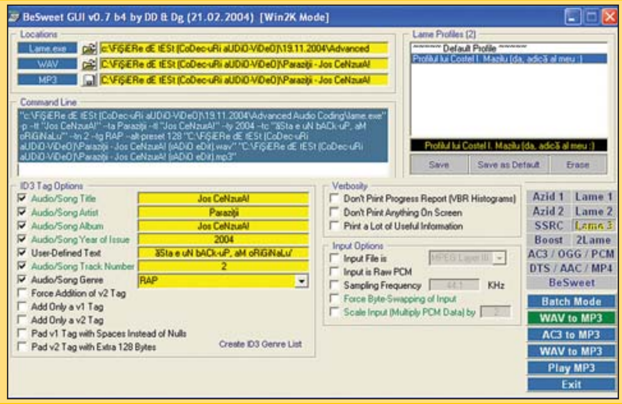
Dorel Puchianu jr.
dorel@myc.ro

COMP®ESIA AUDIO

Nu, nu compresia la care vă gândiţi! Şi titlul acesta şi Agenda întâlnirii din noiembrie v-au făcut cu siguranţă să vă gândiţi la CoDec-uri şi descrierile acestora. Mircea spunea la un moment dat că aş fi obsedat de ele. Deloc!

Însă nu ştiu cum se face că orice temă aş avea pentru un articol, nişte CoDec-uri audio sau video (nu contează de care!) tot vor fi implicate. Poate şi faptul că în domeniul multimedia nu se poate "supravieţui" fără ele. Iar ca să vă demonstrez asta... citiţi mai jos.

Comp®esia audio.

Cu ® deoarece, aproape orice tehnologie avansată este brevetată, înregistrată… adică trebuie să plătim pentru utilizarea ei. Însă, anumiţi oameni inteligenţi "construiesc" soluţii şi pentru buzunarele cu 000-uri :. Despre asemenea soluţii "salvatoare" vom vorbi (sau nu 9) în cele ce urmează.

Contrar uzanţelor, voi prezenta la început o listă a siturilor de unde puteţi descărca aplicaţiile despre care vom discuta în acest articol.... De altfel, programele menţionate se află şi pe CD-urile revistei din această lună:

Advanced Audio Coding
BeSweet 1.5b29 (http://dspguru.doom9.net/default.htm/) BeSweetGUI 0.7b4(http://go.to/ dannidin/)
PsyTEL AAC (http://www.doom9.org/Soft21/Audio/aacenc_v215.zip) sau Nero Burning ROM 6 (http:/7www.ahead.de/en/nero-prog.php/)

OGG Vorbis
BeSweet 1.5b29 (http://dspguru.doom9.net/default.htm/)
BeSweetGUI 0.7b4 (http://go.to/dannidin/)
OGG Vorbis DShow sau LibVorbis.dll şi LibMMD.dll (http://rarewares. hydrogenaudio.org/ogg.html/)

MPEG1 AUDIO LAYER III (MP3)
BeSweet 1.5b29 (http://dspguru.doom9.net/default.htm/)
BeSweetGUI 0.7b4 (http://go.to/dannidin)
LAME 3.96.1 Binary (http://mitiok.cjb.net/default.htm/)

SSRC
(http://www.milky.ne.jp/_257Egalaxy/ssrc/default.htm/)

WinAMP 5.04 (http://www.WinAMP.com/)

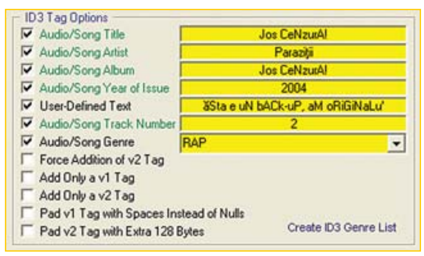
Ok. Gata cu adresele, să începem!

2 "minuţele" de muzică...

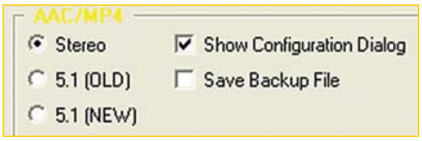
Frecvenţa folosită de CD-ul audio este de 44100Hz (herţi sau cicli pe secundă). Deoarece avem două canale de sunet (stereo) înmulţim această valoare cu 2. Apoi, fiindcă dorim calitatea CD-ului, sunetul va fi pe 16 biţi (2 octeţi/ciclu), adică înmulţit iar cu 2. Ca, într-un final, sunetul să ocupe 44100 cicli/secundă × 2 canale × 2 octeţi/ciclu × (2×60 secunde) = 21168000 biţi. Adică aproximativ 20,2 MO (megaocteţi) pentru două "minuţele" de muzică (un calcul asemănător se poate face şi în cazul imaginii). O grămadă de spaţiu! Compresia modernă poate stoca de zece ori mai multă muzică în cei 20,2 MO fără o diferenţă de calitate semnificativă sau sesizabilă auzului uman (compresia lossy e avansată, însă fişierul audio nu va mai fi identic cu sursa)! Deci, să trecem (dar nu înaintea unei mici explicaţii/descrieri a celor trei "viteji") la comprimarea *.wav-ului cel obraznic! (*.wav-ul - fişierul cu sunetul original).

MPEG1 Audio Layer III (MP3)

Acesta, la fel ca şi Advanced Audio Coding (MPEG2 & MPEG4 Audio) este un standard creat de consorţiul MPEG în special de institutul german Fraunhofer IIS (Institut Integrierte Schaltungen). Nu voi descrie aici ce conţine un standard sau câte

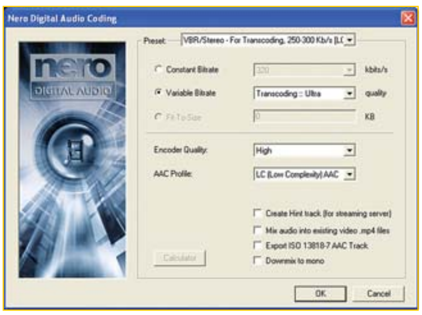
Câştigul în cazul compresiei MPEG LAYER III			
Rata de biţi	Lungimea de undă	Calitatea comparabilă (sau mai bună) cu...	Mărimea finală
8 Kb/s	2.5 KHz	Linia telefonică (1Ch.)	1/96
16 Kb/s	4.5 KHz	Undele scurte (1Ch.)	1/48
32 Kb/s	7.5 KHz	Radiourile AM (1Ch.)	1/24
96 Kb/s	11 KHz	Radiourile FM (2Ch.)	1/14
128 Kb/s	16 KHz	CD (2Ch.)	1/11
160-192 Kb/s	20 KHz	Transparenţă perceptuală (2Ch.)	1/9-1/7
256 Kb/s	22 KHz	Studio (2Ch.)	1/5

implementări ale acestuia există, însă un lucru trebuie ţinut minte: LAME este cel mai performant (unde mai pui că e gratuit :-) CoDec MP3.

OGG Vorbis

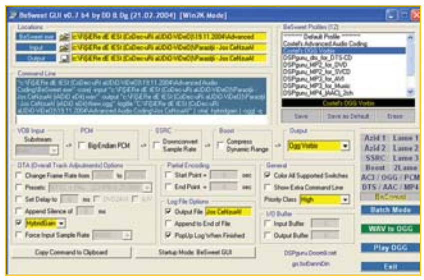
De fapt se numeşte mai simplu: Vorbis. OGG este de fapt containerul multimedia ce înglobează un "şuvoi" audio Vorbis + alte "mirodenii". Vorbis este un sistem de compresie audio lossy open-source, destinat unei game largi de utlizatori cu premisa că nu este îngrădit de nici un fel de brevet costisitor.

Advanced Audio Coding

AAC-ul este predecesorul MP3-ul fiind, după cum am mai spus, dezvoltat tot de cei ce au contribuit la creearea sus-numitului (Fraunhofer IIS, Dolby, Sony, AT&T…). Acesta face parte din standardul multimedia MPEG4 ce foloseşte containerul MP4 pentru a stoca conţinut multimedia de tot felul (imagini, subtitrări, "şuvoaie" audio/video…). AAC-ul vine în mai multe profile: AAC-LC (Low Complexity), AAC-HE (Advanced Audio Coding High Eficiency numit şi aacplus, AAC+, AAC SBR…), AAC LD (Low Delay), AAC LTP (Long Term Prediction)… şi este ultimul răcnet din industria compresiei sunetului. Unul dintre cele mai bune implementări (da, aţi ghicit, tot GRATUITĂ! :) este PsyTEL AACenc. De ce dintre cele mai bune? Pentru că cel mai bun este cel de la Nero (dezvoltatorii de la PsyTEL sunt acum angajaţi ai companiei Ahead).

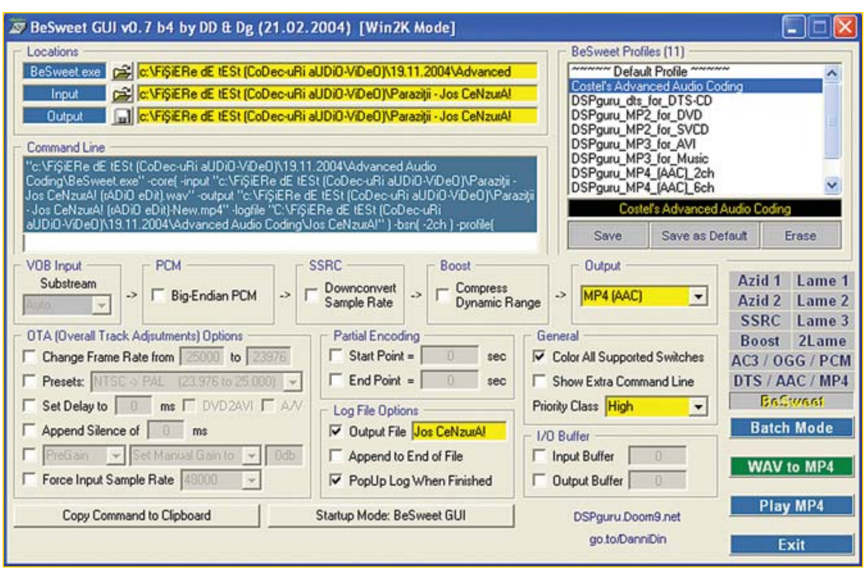
Dar nu am avut deloc intenţia să descriu

tehnologiile acestea deci… suficient! Deja am spus prea multe! O explicaţie mai detaliată (exagerat de detaliată :) veţi găsi (poate) într-o viitoare ediţie a revistei MyC!

Rămâi "pe recepţie", pentru că în ianuarie sau cel târziu în februarie (aştept H.264-ul celor de la Ahead :) vom prezenta, în exclusivitate, un test de CoDec-uri video cum nici o revistă IT din lume nu a mai avut! Aşa că… MyCOMPUTERizează-te! ■

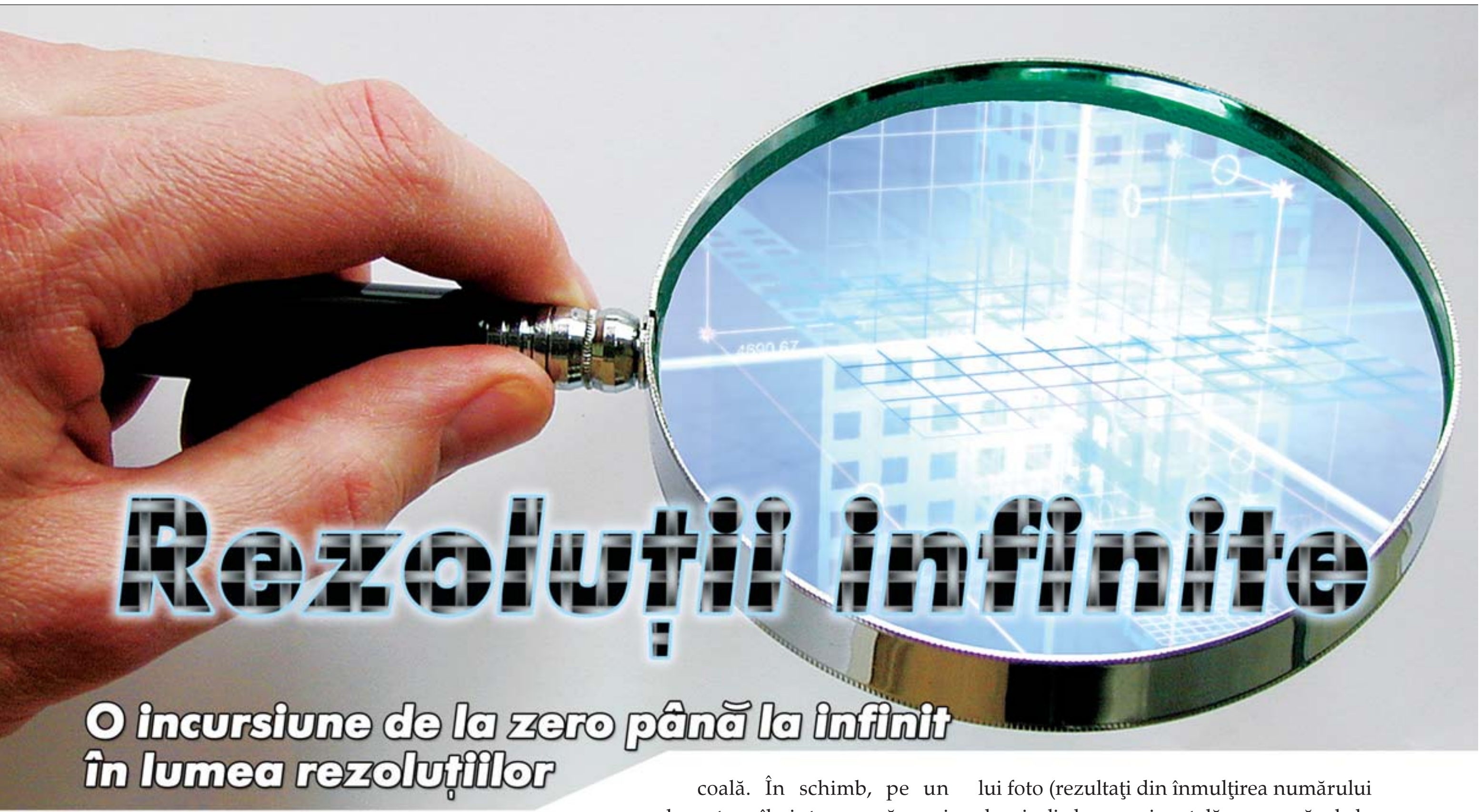
Costel I.Mazilu
contact@myc.ro

Părerea "expertului"!
(CoDec-uri audio/video… în general)

Nu, nu echipa de 20 specialişti ai X Networks-ului face treabă bună! Nu! Ci Y, hackerul care a mai modificat două valori în CoDec-ul Z! De unde ştiu eu asta… păi cine e "expertul"? Tu ascultă ce-ţi spun că ştiu eu! Nu sunt eu ăla care lucrează într-un magazin IT? De ce crezi că m-au angajat? Pentru că-s expert! Deci… ce spun eu… aşa e! Tu foloseşte Z hacked by Y şi nu mai pune întrebări suplimentare! M-ai întrebat care e cel mai bun… ăsta e! Acum şterge-o!

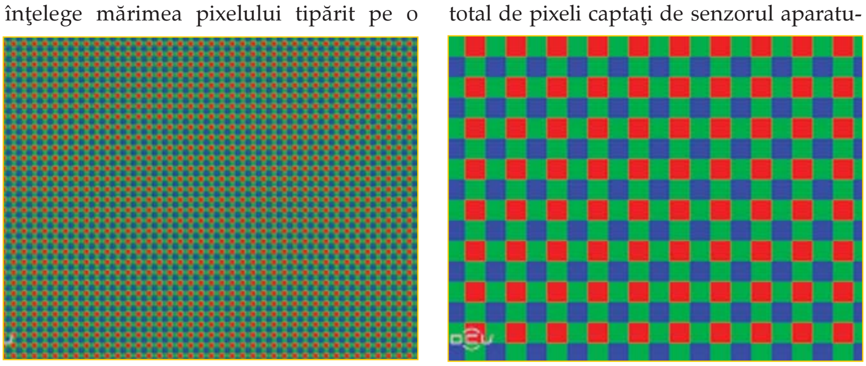
…zice "expertul" pe forumul Cutare.ro. Iar ca respectivul sunt mulţi. Mulţi care cred că dacă pentru el Z-ul modificat a fost cea mai bună soluţie, de acum înainte lumii nu-i mai trebuie altceva. Ce contează dacă ceea ce comprimă el e destinat computerului, iar persoana care a pus întrebarea are nevoie să ruleze fişierul final pe hardware standalone? Nooo, nu contează… Sau dacă respectivul doreşte să pună scurtele sale secvenţe video (unice de altfel) pe Internet cu o minimă protecţie la copiere? Nici asta nu contează. În general "expertul" are un produs favorit pe care-l recomandă oricui fără a ţine cont de necesităţile acestuia. Aşadar… nu întrebaţi "experţii"! Documentaţi-vă singuri, însă iată cum: studiaţi atât părţile bune, cât şi neajunsurile unui produs de acest gen. De ex., X poate rula pe aparatură DVD MPEG4 iar Y are o calitate mult mai ridicată la o rată de biţi mult mai mică decât X, însă DVD playerul MPEG4… nu îl recunoaşte! Cam aşa stă treaba. Întrebarea nu este "care e cel mai bun" ci "care mi se potriveşte mai bine". Sper (de fapt ştiu, pentru că sunteţi cititorii MyC!) că veţi evita să luaţi în seamă păreri de genul celei de mai sus!

Rezoluţii infinite

O incursiune de la zero până la infinit în lumea rezoluţiilor

O imagine digitală de tip bitmap este alcătuită din pixeli. Pixelul reprezintă unitatea elementară a unei imagini şi conţine informaţii despre culoarea din zona pe care o reprezintă. Cu cât este mai mare densitatea pixelilor, cu atât sunt mai clare detaliile din acea imagine. Rezoluţia este unul dintre termenii în jurul căruia se stârneşte multă confuzie şi în general este înţeleasă în funcţie de profesie sau de domeniul de activitate. De exemplu, în presă, prin termenul de rezoluţie se înţelege dimensiunea pixelului imprimat, într-un sens liniar. În presă este important rezultatul tipărit la imprimantă - 300 ppi (adică 300 pixeli pe un inch de coală), astfel încât rezoluţia liniară devine principala problemă, iar prin rezoluţie se înţelege mărimea pixelului tipărit pe o coală. În schimb, pe un webmaster îl interesează mai puţin rezoluţia liniară, aceasta pentru el este prestabilită la 72 ppi sau la 96, în funcţie de monitorul folosit. De această dată pe o lungime de un inch pe ecranul monitorului, sunt dispuşi 72 de pixeli. Pixelul monitorului are dimensiunea fixă, unui pixel de pe monitor îi corespunde un pixel al imaginii, iar într-un inch vor fi afişaţi 72, spre deosebire de imprimantă care poate imprima 300 de pixeli pe un inch, sau chiar mai mult. Pentru un webmaster prezintă mai mult interes numărul de pixeli dispuşi pe lăţimea şi pe lungimea ecranului. În fotografia digitală prin rezoluţie se înţelege numărul de Megapixeli. Mega înseamnă milioane iar Megapixel înseamnă milioane de pixeli. Numărul total al pixelilor este mai important, iar din acest caz prin rezoluţie la realizarea fotografiilor se înţelege numărul total de pixeli captaţi de senzorul aparatului foto (rezultaţi din înmulţirea numărului de pixeli de pe orizontală cu numărul de pixeli de pe verticală). Dacă înmulţim 1.280 cu 960 obţinem 1.228.800, adică 1,2 Megapixeli.

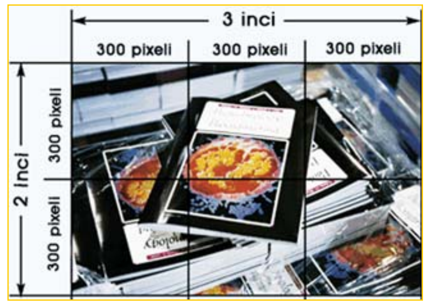

Cu cât este mai mare densitatea pixelilor, cu atât sunt mai clare detaliile din imagine

Putem înţelege mai bine rezoluţia dacă deschidem căsuţa de dialog Image Size din programul Photoshop. Primul paragraf cuprinde numărul de pixeli dispuşi pe orizontală şi pe verticală. Putem lua un exemplu cu o imagine în care pe lăţime avem dispuşi 2.560 de pixeli, iar pe înălţime 1.920. În următorul paragraf putem observa cum este calculată automat dimensiunea imaginii în funcţie de numărul de pixeli dintr-un inch. Dacă avem 72 de pixeli pe un inch de monitor, imaginea care are o lăţime de 2.560 de pixeli va avea 2.560/72, adică 35 de inci lăţime. O imagine de 2.650 de pixeli lăţime va fi afişată pe 35 de inci, pe un monitor care afişează 72 de pixeli/inci. În acelaşi fel se poate calcula şi înălţimea imaginii. Pentru presă, dacă dorim să tipărim această imagine, va trebui să mărim numărul de pixeli dintr-un inch. Astfel, introducem 300 în loc de 72 şi obţinem o imagine cu dimensiunea de 8,5 x 6,4 inci, iar dacă dorim să aflăm dimensiunea în centimetri trebuie doar să schimbăm unitatea de măsură (şi în acest caz obţinem o imagine tipărită pe o coală de 21 x 16 cm, adică aproximativ formatul A5). Pentru a afla numărul de megapixeli, înmulţim 2.560 cu 1.920 şi obţinem 4.915.200, adică 4,9

Dimensiunea rezultată (inci)	Dimensiunea rezultată (cm)	Rezoluţia de printare				
		220ppi	240ppi	260ppi	280ppi	300ppi
3 x 5	7,6 x 12,7	660x1100	720x1200	780x1300	840x1400	900x1500
4 x 6	10,1 x 15,2	880x1320	960x1440	1040x1560	1120x1680	1200x1800
5 x 7	12,7 x 17,7	1100x1540	1200x1680	1300x1820	1400x1960	1500x2100
8 x 10	20,3 x 25,4	1760x2200	1920x2400	2080x2600	2240x2800	2400x3000
8 x 12	20,3 x 30,4	1760x2640	1920x2880	2080x3120	2240x3360	2400x3600
11 x 14	27,9 x 35,5	2420x3080	2640x3360	2860x3640	3080x3920	3300x4200
12 x 18	30,4 x 45,7	2640x3960	2880x4320	3120x4680	3360x5040	3600x5400
16 x 20	40,6 x 50,8	3520x4400	3840x4800	4160x5200	4480x5600	4800x6000

	Rezoluţia la scanare			
	1000ppi	2000ppi	3000ppi	4000ppi
Numărul de pixeli	1360x900	2710x1800	4050x2650	5420x3600
Megapixeli	1.2	4.9	10.7	19.5
Mărimea fişierului	3.6MB	14MB	31.5MB	57MB
Dimensiunea imaginii în inci (printată la 300 dpi)	3x4.5	6x9	8.8x13.5	12x18

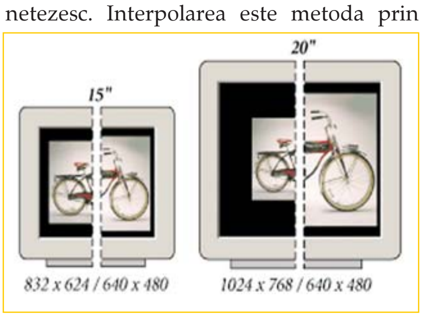
Dimensiunea pixelilor într-o imagine de 900 X 600

Megapixeli.

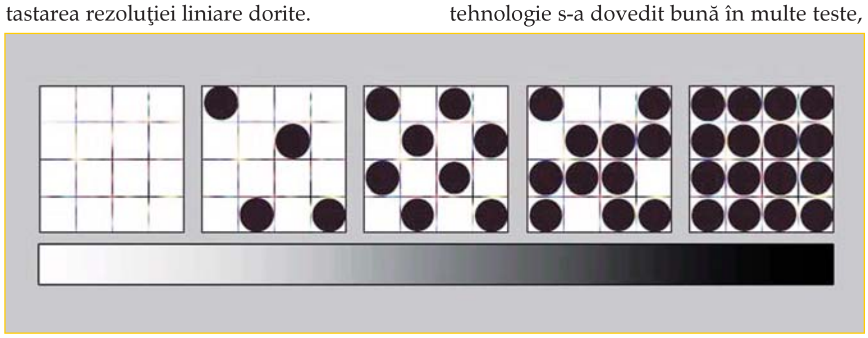
Problema de mărire sau micşorare a imaginilor poate fi şi ea uşor înţeleasă. Singurele imagini care pot fi mărite la infinit sunt imaginile vectoriale. În aceste imagini, formele sunt definite matematic şi sunt independente de rezoluţie. În schimb, imaginile bitmap sunt formate din pixeli, la o astfel de imagine, pentru a o mări va trebui să adăugăm pixeli. Trebuie ţinut cont şi de faptul că dacă fotografiezi un obiect de la distanţă, mărind fotografia într-un program, nu vei evidenţia detalii care sunt invizibile (sau care erau vizibile doar în cazul în care făceai fotografia de aproape). Dacă doreşti să măreşti sau să micşorezi o imagine, în Photoshop trebuie să bifezi opţiunea [Resample Image] din căsuţa de dialog [Image Size]. Dacă aceasta nu este bifată, nu poţi adăuga sau înlătura pixeli din imagine, poţi doar observa cum se modifică raportul dintre mărimea imaginii şi numărul de pixeli dispuşi pe un inch. Prin resampling are loc o pierdere de calitate, pentru că pixelii trebuiesc interpolaţi. Prin comanda resample se estimează şi se înlocuiesc pixelii lipsă iar marginile se netezesc. Interpolarea este metoda prin care programul adaugă noi pixeli în imagine, bazaţi pe culoarea pixelilor din jur. Există mai multe metode de interpolare, adică mai multe metode de creare a pixelilor noi. În Photoshop, metoda de interpolare setată implicit este cunoscută sub numele de interpolare bicubică. Metoda interpolării biliniare este mai rapidă dar nu dă rezultate la fel de bune. Ultima, denumită "Nearest Neighbor" nu foloseşte anti-aliasing-ul şi nu modifică pixelii în funcţie de cei din jur, adăugând o valoare fixă şi rezultând deseori un rezultat asemănător unor "trepte" de culoare.

La deschiderea unei imagini în Photoshop, în căsuţa de dialog [Image Size] poate apărea uneori rezoluţia liniară 1 în loc de 72. Această situaţie se datorează faptului că programul nu poate citi din fişierul respectiv informaţia legată de rezoluţia liniară a imaginii şi plasează implicit în căsuţa respectivă valoarea 1. Aceasta determină schimbarea dimensiunii imaginii într-una egală cu numărul de pixeli de pe orizontală sau de pe verticală. Pentru imaginea de mai sus am avea o lăţime de 2.560 de inci, care poate fi adusă la normal prin tastarea rezoluţiei liniare dorite.

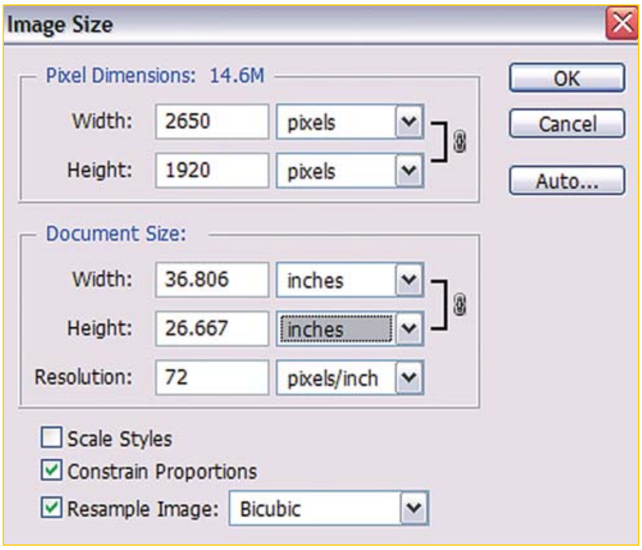
Câteva programe printre care IrfanView (**http://www.irfanview.com/**), Qimage Pro (**http://www.ddisoftware.com/qimage/**) sau PhotoCleaner (**http://www.photocleaner.com/**) oferă alte metode de resampling decât cele existente în Photoshop. Printre acestea se numără Lanczos, B-Spline sau Mitchell. Doar prin testare poţi observa care metodă este mai bună, ţinând cont şi de faptul că metodele se pot dovedi mai bune în cazul folosirii unor anumite tipuri de imagini. Altă imagine s-ar putea să obţină rezultate mai bune cu un alt algoritm, din această cauză este indicată testarea, folosind chiar imaginea de care ai nevoie. S-a observat şi faptul că se pot obţine rezultate mai bune la resampling dacă este făcut treptat, dacă măreşti imaginea cu puţin, dar de mai multe ori. În loc să măreşti o imagine de la 100% la 300%, o faci treptat de la 100% la 120%, de la 120% la 140% şi aşa mai departe, folosind un program precum Adobe Photoshop. Alături de aceste tehnologii, Genuine Fractals 2.0 şi Genuine Fractals Print Pro încearcă să rupă bariera limitării rezoluţiei. Programele codează imaginea cu rezoluţie mică într-un format scalabil numit StiNG (*.stn). Fişierele cu extensia .stn pot fi deschise la orice rezoluţie doreşti, iar programele funcţionează ca plugin-uri pentru Adobe Photoshop. Când deschizi un fişier cu extensia .stn poţi alege mărimea imaginii precum în imaginea alăturată. Această tehnologie s-a dovedit bună în multe teste,

Felul în care sunt afişate imagini la rezoluţii diferite

Densitatea pixelilor şi modul în care este obţinută culoarea

Dialogul [Image Size] în Photoshop

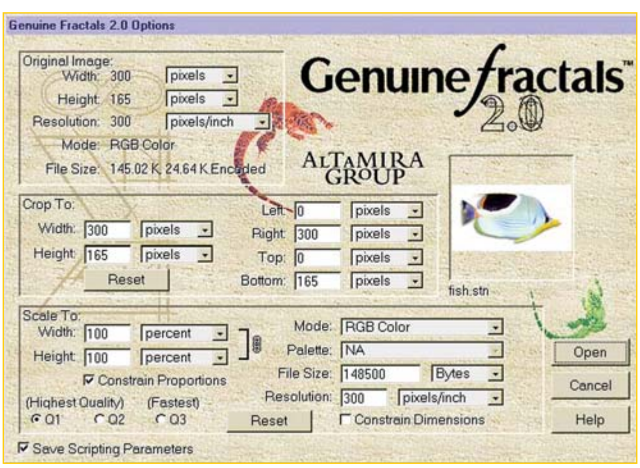

Obiecte asupra cărora au fost aplicate texturi procedurale

situl produselor este **www.lizardtech.com**, dar din păcate aspectul negativ este costul de achiziţie ridicat.

Într-un joc realizat în trei dimensiuni, mediul este alcătuit din forme geometrice acoperite de imagini bitmap (care reprezintă texturile). Aceste texturi folosesc multă memorie şi multă viteză de procesare a sistemului. Imaginează-ţi cum ai deschide în acelaşi timp într-un program precum Photoshop; 10 fişiere cu imagini la o rezoluţie foarte mare. Timpul lor de încărcare este extrem de mare şi ar fi cu mult mai mare dacă imaginile ar suferi transformări în timp real. Cu cât camera din care priveşte cel care joacă se apropie mai mult de un obiect, cu atât mai mult se vor evidenţia pixelii din care este alcătuită imaginea folosită ca textură pentru obiectul respectiv. În realitate, cu cât te apropii mai mult de un obiect, detaliile acestuia sunt tot mai evidente, nu pixelii. Pentru a obţine un rezultat cât mai apropiat de realitate se pot folosi texturi la o rezoluţie mare, dar pentru a simula mişcarea în timp real este necesară o putere de procesare foarte mare. În loc de a folosi texturi la o rezoluţie foarte mare se pot defini texturi prin formule matematice (asemănător cu formarea imaginilor vectoriale). Prin această metodă se pot forma texturi la o rezoluţie infinită, limitate doar de complexitatea formulelor matematice. Acest fel de texturi poartă numele de "procedural textures" (texturi procedurale) şi sunt tot mai des folosite, în special pentru generarea componentelor mediului înconjurător. La folosirea lor efectul de pixelare dispare, formele fiind tot mai mari şi mai vizibile pe parcursul apropierii de obiect. Poţi folosi o pensulă virtuală pentru a "picta" cu aceste texturi sau modele predefinite, pe unde trasezi cu pensula pot apărea, de exemplu, pietre definite după anumite formule matematice. Poţi combina aceste pietre cu un alt fel de textură procedurală, precum zăpada. Cele două nu numai că se vor combina în funcţie de culori, ci şi în funcţie de formulele matematice. Dacă doreşti să măreşti o astfel de imagine nu vei observa pixelii, aceste texturi sunt calculate în timp real la fiecare cadru afişat pe ecran. Conceptul nu este unul nou, el a mai apărut în câteva aplicaţii, de exemplu aplicaţia Xres de la Macromedia, (aceasta nu a fost dezvoltată prea mult în ultimii ani), sau în aplicaţia DarkTree (**http://www.darksim.com/html/darktree25.html**). Oricum, mai trebuie să aşteptăm mult timp până când puterea de procesare va depăşi limitarea la folosirea unor imagini în spaţiul 3D la o rezoluţie foarte mare sau a unor algoritmi care să le reproducă, însă până atunci ne rămâne... doar lupta care o purtăm zilnic cu pixelii.■

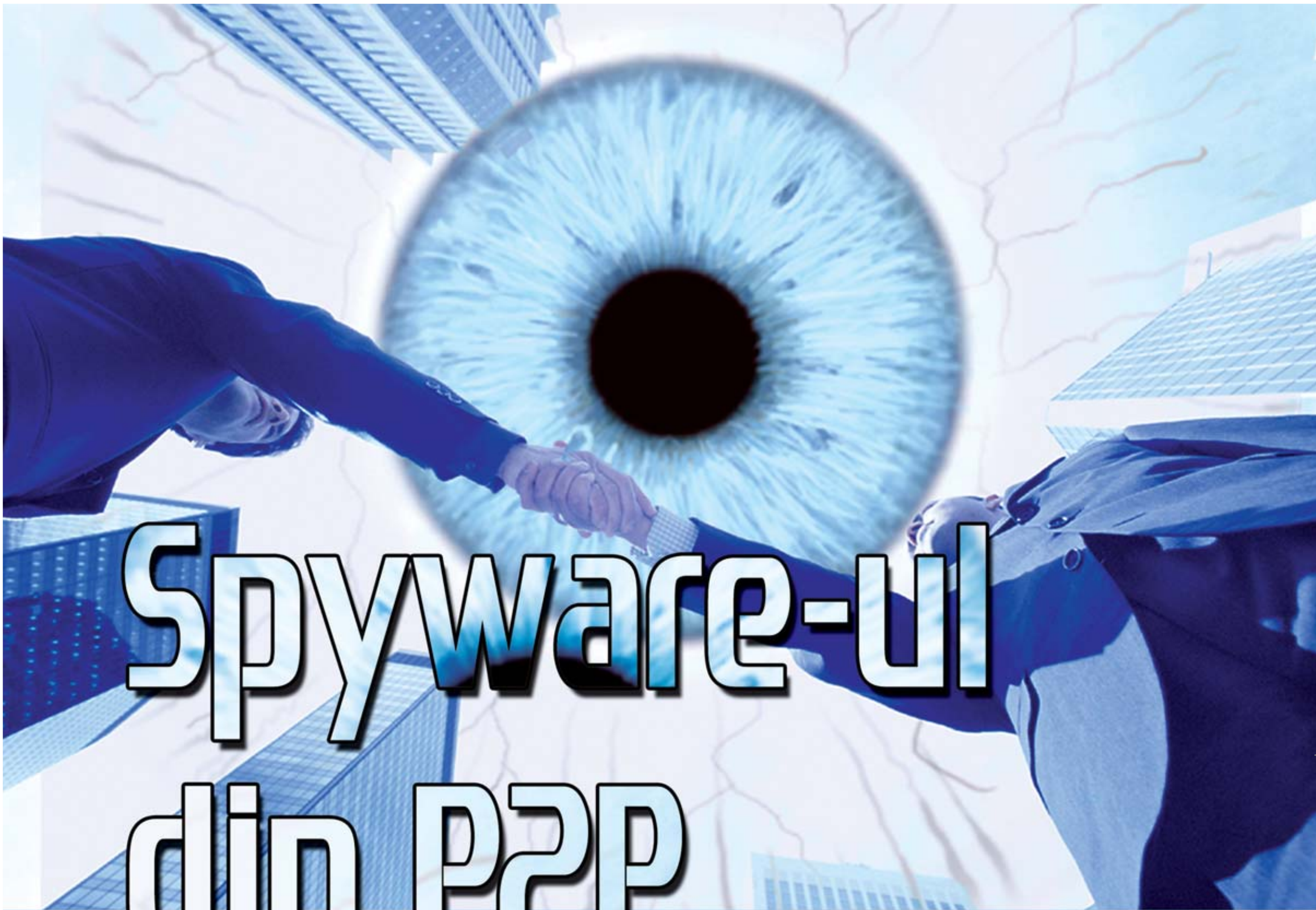
Remus Zoica
remus@myc.ro

Interfaţa programului Genuine Fractals 2.0

O imagine în care au fost folosite texturi procedurale

Spyware-ul din P2P

Paraziţii care se ascund în aplicaţiile P2P

În paralel cu apariţia şi răspândirea explozivă a programelor de partajare a fişierelor prin reţele de tip peer-to-peer, a apărut şi o mare oportunitate de afaceri. Numărul de utilizatori reprezintă prima şi cea mai importantă condiţie pentru o reclamă de succes, iar reţelele p2p o satisfac din plin. Dar chiar mai mult, Internetul, spre deosebire de televiziune, oferă posibilitatea comunicării în ambele direcţii. Prin Internet poţi afla mai multe despre cei care îţi vizionează reclama, fie dacă ei doresc sau nu acest lucru. Altfel spus, marile companii pot spiona utilizatorii care navighează pe Internet pentru a le observa preferinţele şi pentru a-şi modela reclama în funcţie de acestea. Programele folosite în astfel de scopuri sunt cunoscute sub numele de "spyware", iar cu ajutorul lor se pot afla multe detalii despre utilizatorul sau utilizatorii care folosesc calculatorul infectat. Se poate afla pe ce situri navighează, la ce ore, programele folosite mai des, adresele de e-mail utilizate, se pot redirecta cuvintele căutate către un anumit motor de căutare, şi multe alte informaţii personale. Totuşi programele trebuiesc instalate pe calculatoare cu acordul utilizatorului pentru că reclamele nu sunt secrete, sunt publice. Cu toate că acest acord pare a fi un lucru greu de câştigat, spyware-ul este răspândit pe aproximativ 70% din calculatoarele conectate la Internet. Majoritatea utilizatorilor nu citesc acest acord care trebuie acceptat pentru instalarea programului însoţit de aşa-zisul parazit, iar după instalare acesta devine invizibil şi extrem de greu de înlăturat. Programele gratuite sunt mediile cele mai des întâlnite pentru ataşarea spyware-ului. La programele gratuite (sau freeware), nimeni nu îşi asumă responsabilitatea pentru daune, şi în plus, dacă un astfel de program este folosit de un număr mare de utilizatori, devine mediul prielnic pentru alăturarea unui spyware. Dacă vei avea nevoie de program, vei neglija amănuntele - acesta este modul în care gândesc companiile implicate, adevăratul motiv pentru care spyware-ul este atât de răspândit. Programele de partajare a fişierelor prin reţele tip peer-to-peer sunt gratuite, sunt printre cele mai descărcate programe şi reprezintă unul din principalele puncte de răspândire ale programelor spyware.

De exemplu, gator.exe este un astfel de program. Acesta monitorizează navigarea utilizatorului pe Internet şi trimite datele companiei Gator. În plus reclamele de pe

Noul sit al companiei Gator
www.gator.com sau www.claria.com

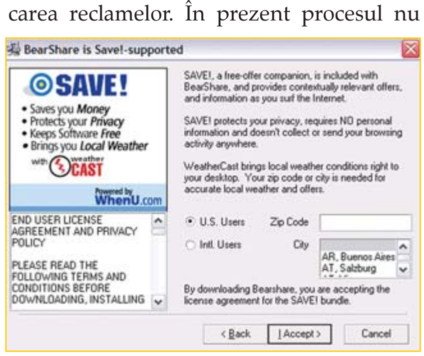

Reţeaua GAIN - The Gator Adveritising Information Network - www.gainpublishing.com

siturile vizitate sunt înlocuite cu reclamele acestei companii. Programul este instalat pe sistem alături de programe ca Limewire, AudioGalaxy, eWallet, Kazaa, alături de câteva programe legate de ceasul din tray-bar, alături de programele care se instalează direct de pe Web şi alături de multe aplicaţii de partajare a fişierelor prin p2p. Fişierul cmesys.exe va urmări adresele vizitate pentru a le trimite serverelor companiei Gator. The Gator Adveritising Information Network, prescurtat GAIN, foloseşte un alt fişier numit gmt.exe pentru afişarea reclamelor, acesta putând fi folosit pentru a instala şi alte programe fără intervenţia utilizatorului (fără posibilitatea de a opri instalarea). Până acum compania Gator a făcut reclame multor firme printre care: 1-800 Flowers, Allstate Insurance, Apple Store, Avon, CapitalOne Mastercard, Chrysler, Columbia House, Disneyland Resort, Dollar Rental Car, Expedia, First Premier Bank, FTD.com, Hooked on Phonics, ING Direct, LoJack, Movielink, Orbitz, Palm, Priceline, Radisson, Rail Europe, Sun Microsystems, Thrifty Rental Cars, Time-Life, Travelocity, uBid, Verizon DSL şi Western Union Bidpay. Când Internet Advertising Bureau (IAB) a început să acuze compania Gator de metodele practicate, compania Gator a dat în judecată IAB-ul pentru a preveni blocarea reclamelor. În prezent procesul nu s-a terminat iar Compania Gator continuă să folosească respectivele metode. În plus, compania a făcut un efort pentru a-şi dezlega numele asociat cu spyware-ul şi l-a schimbat în Claria Corporation. Recent compania s-a asociat cu câteva motoare de căutare pentru a trimite reclamele prin intermediul barelor de căutare care sunt uşor de instalat (Overture, Terra Lycos, FindWhat). Utilizatorii care instalează noua bară de căutare SearchScout vor fi asaltaţi de reclamele tip pop-up din reţeaua GAIN, care vor fi afişate în funcţie de cuvintele căutate sau cu siturile pe care navighează utilizatorul.

Programul Bearshare, dezvoltat de Free Peers Inc. este un program pentru partajarea fişierelor prin p2p, bazat pe protocolul Gnutella. Programul a fost descărcat de 20 de milioane de ori într-o singură săptămână a lunii octombrie, şi este disponibil în două variante: BearShare Pro şi BearShare Free. Varianta BearShare Pro este versiunea care costă şi care nu vine însoţită de alte programe, fapt ce intervine în cazul versiunii gratuite. Pe pagina Web a programului este precizat că alături de versiunea gratuită, pe calculator nu va fi instalat nici un program spyware, iar în alt context este explicat cum compania nu consideră programul SaveNow a fi un program spyware. Există multe discuţii în jurul acestui program, multă lume îl consideră spyware în timp ce dezvoltatorii lui susţin că este doar un program adware, adică afişează, doar, reclame. S-a demonstrat că programul monitorizează şi activitatea utilizatorului pe Web şi trimite înapoi informaţii serverelor companiei. SaveNow rulează chiar şi după oprirea programului alături de care a fost instalat. Din multe surse s-a afirmat că programul urmăreşte şi informaţii legate de genul şi de vârsta utilizatorului, ţara şi codul poştal, sau adresele şi cuvintele căutate pe Internet. Programul stochează pe disc informaţiile criptate în fişierul savenow.db din direc-

Versiunea gratuită a programului BearShare vine însoţită de alte programe

torul SaveNow şi le trimite serverelor companiei. Dacă tastezi "job" în motorul de căutare programul îţi poate afişa informaţii despre o ofertă specială a sitului Hotjobs.com sau dacă tastezi ceva legat de cuvântul "buy" îţi poate afişa o ofertă specială din domeniul care îţi prezintă interes. Aplicaţia verifică din trei în trei secunde dacă a fost deschisă o nouă pagină Web, şi foloseşte putere de procesare pentru acest lucru, puţină dar întreţinută. Unele variante ale programului pot fi înlăturate din Control Panel - Add\Remove Programs, dar există şi variante foarte greu de înlăturat.

Bittorrent-ul este un program open-source distribuit sub o licenţă care permite modificarea şi redistribuirea sub altă formă. După modificare, produsul rezultat trebuie să fie tot open-source, adică să poată fi modificat în continuare de oricine. O companie sub numele Unify Media Ltd a început distribuirea unui astfel de client Bittorrent modificat şi infectat cu parazitul C2Media/Lop. Lop (Live Online Portal) este o familie de programe care modifică pagina de start a Internet Explorer-ului la una din adresele din imaginea alăturată. Acesta adaugă şi un proces la pornirea Windows-ului care setează automat această pagină de start din Internet Explorer. În variantele mai noi ale programului, dacă reschimbi pagina de start, pagina nouă va fi trecută printr-un set de frame-uri, rezultând o bară de căutare în partea de jos a paginii introduse de tine ca pagină de start. Şi acest program este greu de înlăturat manual, dar prin folosirea unui program special pentru înlăturarea spyware-ului nu va mai prezenta o problemă.

aavc.com	acjp.com	ebch.com	ebdv.com	ebdw.com	ebjp.com	ebkn.com	ebky.com
eblv.com	ebmu.com	ebvr.com	ecmh.com	ecpm.com	ecwz.com	ecyb.com	eduy.com
eeev.com	ibmx.com	icwb.com	icwo.com	icwp.com	iddh.com	idhh.com	ifiz.com
iguu.com	samz.com	saoe.com	sbjr.com	sbnl.com	sbnt.com	sbvr.com	scbm.com
sckr.com	scrk.com	sdry.com	seld.com	sfux.com	sipo.com	smds.com	srib.com
srox.com	srsf.com	ssaw.com	ssby.com	surj.com	tbvg.com	tdak.com	tdko.com
tdmy.com	tefs.com	tfil.com	thko.com	tjar.com	tjaw.com	tjdo.com	tjem.com
tjgo.com	torc.com	wabq.com	wabu.com	wbkb.com	wfix.com	wflu.com	

Siturile la care are loc redirectarea paginii de start a Internet Explorer-ului

Un alt program care însoţeşte aplicaţii precum LimeWire, Grokster sau Kazaa, numit DlDer (denumit şi ClickTillUWin) este o combinaţie troian-spyware. Programul îşi descarcă ultimele îmbunătăţiri ale codului, se conectează la un anumit sit (**www.2001-007.com**) şi trimite adresa IP a calculatorului, alături de o serie de informaţii, printre care şi adresele Web vizitate, sub forma **http://www.2001-007.com/index.sp?UserURL=GET+/&User_IP=10.0.0.1&Userid=127&User_Browser=IE**). Fişierul dlder.exe, care reprezintă programul spyware poate instala un troian pe calculatorul infectat. Acesta descarcă fişierul Explorer.exe în directorul C:\Windows\explorer\Explorer.exe (nu trebuie confundat cu fişierul situat chiar în directorul Windows) şi ataşează o cheie în Windows Registry (HKLM\SOFTWARE\Games\Clicktilluwin) pentru rularea automată la pornire, în locul fişierului normal. Acesta este detectat de multe programe antivirus, dar unele dintre ele l-au scos din baza de date pentru că nu se multiplică (F-Secure). Compania care deţine programul Grokster oferă un program special pentru înlăturarea lui pe care îl poţi găsi la adresa **http://www.grokster.com/files/dlder-remove.exe**.

Afişele publicitare cel mai des întâlnite

Kazaalite şi Groksterlite sunt versiuni ale programelor Kazaa şi Grokster din care a fost înlăturat spyware-ul. Cele două programe sunt gratuite, multă lume a fost indusă în eroare crezând că programele au fost create de aceeaşi autori. Aceste versiuni "lite" sunt în fond modificări ilegale, pentru înlăturarea spyware-ului au fost încălcate acordurile de licenţă. Chiar dacă folosirea versiunilor "lite" pare avantajoasă, marile companii care deţin produsele spyware au numai de câştigat. Conectându-te la servere creşte numărul de utilizatori, lucru care este în favoarea clienţilor companiei de spyware. Un număr de peste 1 milion de utilizatori conectaţi, cu siguranţă impresionează un posibil client al unei companii de spyware, chiar dacă un procent de 20% ar folosi versiunea din care spyware-ul a fost înlăturat.

Multe companii care distribuie programe spyware alături de produsele gratuite îşi prezintă serviciul oferit din punctul lor de vedere şi de multe ori pare corect. Nu este recomandată folosirea nici unui produs care conţine programe spyware încorporate, în genenral companiile care oferă acces la jocuri de noroc sau agenţiile turistice îşi fac astfel de reclame. Companiile care dezvoltă programele spyware plătesc mulţi bani dezvoltatorilor de programe gratuite pentru a le alătura produsul. Singura metodă prin care poate fi descurajată acceptarea ataşării unui program spyware de către dezvoltatorul programului gratuit rămâne refuzul în masă pentru folosirea programului respectiv. ■

Remus Zoica
remus@myc.ro

Run, dragon, run!!!

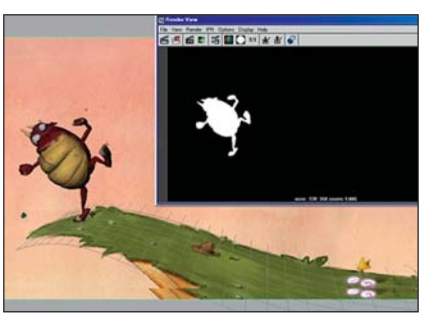

Combinaţia de elemente 2D şi 3D realizate de fostul student Ricardo Biriba, ca proiect de diplomă pentru Universitatea Academy Of Art din San Francisco, a uimit specialiştii din întreaga lume. Scopul urmărit de autor pe parcursul lucrării a fost îmbunătăţirea modului de animare a personajelor precum şi a celui prin care a fost realizată povestirea acţiunii. Dragonul, care reprezintă centrul atenţiei, a fost realizat într-o manieră foarte simplă şi plăcută. La acest proiect Ricardo a lucrat singur opt luni, dar a lucrat între timp şi la alte proiecte. Majoritatea muncii (desenarea) a fost realizată în programul Adobe Photoshop, asamblarea fiind realizată în Adobe After Effects. Elementele 3d au fost proiectate în Maya, dar modelarea a fost redusă la doar 3 elemente: dragonul, păpuşa şi căştile oamenilor, restul a fost realizat în două dimensiuni. Secvenţa a fost nominalizată la 3D Awards 2004, unde a fost vizionată de sute de profesionişti din domeniul animaţiilor.

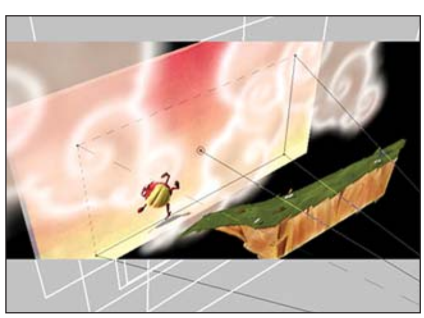
Într-un interviu acordat reprezentanţilor sitului **www.cgnetworks.com,** Ricardo Biriba a explicat: "întotdeauna am fost interesat de ilustraţii, iar universul cărţilor pentru copii mi-a cucucerit mereu atenţia. Probabil din acest motiv animaţia şi ilustraţia sunt prezente în filmul pe care l-am realizat. La început am fost foarte îngrijorat de modul în care va arăta şi am revăzut de multe ori animaţiile şi desenele preferate, printre care Bugs Bunny, Tom şi Jerry, desenele realizate de Disney şi animaţiile realizate de Pixar. Am studiat mult şi am cules mult material pe care am încercat să îl prezint în cel mai plăcut mod posibil".

În procesul realizării unei animaţii, cel mai important lucru este posibilitatea de a învăţa şi de a experimenta cu fiecare pas făcut. Cea mai mare problemă după spusele lui Ricardo Biriba a fost realizarea unui mediu destins, colorat, asemănător cu cel din cărţile ilustrate pentru copii. Chiar dacă întregul proiect a fost realizat doar de el, Ricardo a menţionat "alt lucru pe care l-am învăţat în acest proiect este că, lucrând la un proiect de unul singur, ajutorul prietenilor are un rol fundamental. O părere diferită te poate îndruma pe o cale extrem de bună, acest ajutor în majoritetea cazurilor este foarte util pentru rezultatul final. Am fost foarte norocos pentru că am avut câţiva sfătuitori care m-au ajutat mult, care au discutat cu mine mult timp pentru a ajunge la un rezultat bun şi la o soluţie simplă. "

Ricardo Biriba a lucrat ca animator pentru departamentul de publicitate al unei televiziuni din Brazilia. Dorind să pătrundă în domeniul animaţiei 3D s-a mutat în San Francisco unde a studiat la Universitatea Academy Of Art şi a terminat prin realizarea acestui proiect. Animaţia o puteţi urmări pe unul dintre CD-urile revistei, iar în final un sfat dat de la Ricardo Biriba pentru cei care doresc să realizeze astfel de proiecte: "Păstrează simplitatea!". ■

O captură de ecran din timpul realizării animaţiei în Maya

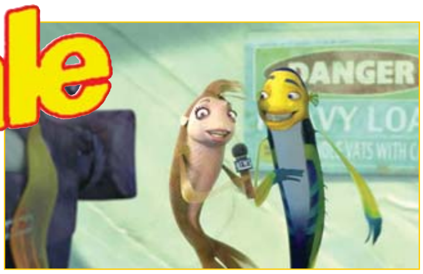

Captură de ecran din timpul aranjării scenelor în programul Adobe After Effects

Remus Zoica
remus@myc.ro

Shark Tale

Fiecare dintre proiectele de animaţie 3D realizate până acum de Studioul Dreamworks au avut o caracteristică comună - atenţia pentru detaliile din fundal. În cele două filme Shrek şi Shrek 2 personajele din basme au fost integrate într-o lume comună. Fiind atent la detaliile din fundal, poţi identifica o mulţime de basme, de locuri şi de personaje specifice acestora. Făcută într-un mod comic, atenţia pentru detalii este punctul forte al acestui studiou şi este vizibilă din plin şi în filmul Shark Tale (rechinii trăiesc pe epava vaporului Titanic, peştii se identifică cu diferitele tipuri de oameni). Chiar dacă nivelul aprecierii studioului Dreamworks este cu mult mai redus decât al studioului Pixar, se pare ca Dreamworks nici nu doreşte o rivalizare directă, concentrându-şi atenţia asupra unei audienţe care înţelege parodia. În Shark Tale acţiunea se petrece într-un mediu subacvatic, atenţia cade asupra unui peşte numit Oscar (vocea lui Will Smith) situal la limita inferioară a lanţului trofic, transformat în erou printr-o mare minciună. În majoritatea animaţiilor realizate de Dreamworks vocile peştilor sunt realizate de actori celebri. În Shark Tale îi vom auzi pe Robert De Niro, Renee Zellweger, Jack Black sau Angelina Jolie. Prezentarea filmului poate fi vizionată pe unul dintre CD-urile revistei la secţiunea Video. ■

Remus Zoica
remus@myc.ro

The Shorts Drawer

- o compilaţie cu cele mai bine realizate animaţii 3D ale anului 2004 -

3Dtotal a lansat un DVD care cuprinde o colecţie cu animaţii scurte şi trailere la calitate mare, realizate în anul 2004. Studenţii, animatorii independenţi şi studiourile comerciale se pot afirma prin intermediul acestui DVD. Dintre cei care au trimis proiectele realizate în anul 2004, doar cei mai buni au fost aleşi pentru prezentarea pe DVD. Cei de la 3DTotal au conceput acest DVD astfel încât să ofere un pachet de animaţii la o rezoluţie mare, alături de informaţii şi imagini din timpul realizării, sau de secvenţe bonus. Printre acestea se află si cunoscutul film de scurt metraj "Bath Time" realizat de Carlos Fernandez, filmul "Dronez" realizat de un grup de studenţi de la German Film School, "Freaky bird" (un film inspirat după "For The Birds" realizat de Pixar şi după Scrat realizat de studioul Blue Sky) şi multe altele. Pe unul dintre CD-urile revistei puteţi urmări un trailer care cuprinde câteva secvenţe din animaţiile incluse pe acest DVD.

După lansarea DVD-ului pentru anul 2004 a început preselecţia animaţiilor pentru anul 2005. Pentru a participa, trebuie să trimiţi un e-mail la adresa **ben@3dtotal.com** cu un link de unde poate fi descărcată animaţia şi informaţii despre modul în care a fost realizată, o scurtă explicare a acţiunii, timpul realizării. Animaţia trebuie să fie la o calitate cât mai mare, preferabil ar fi formatul mpeg2 PAL 720x576. ■

Remus Zoica
remus@myc.ro

„Caută şi vei găsi” o bază de date pe gustul tău!

Şi învaţă cum să o foloseşti!

Căuta şi vei găsi! Un verset de când lumea, iar problema (a căuta şi a găsi) îşi are rădăcini în toate domeniile şi a devenit începând cu anii '90 un subiect de mare interes şi în lumea IT. Mai ales că informaţia pe Internet (şi nu numai) a luat proporţii imense în ultimii 5 ani. Trebuie să ne aducem aminte de începutul anilor '90 când hard discul calculatorului rareori depăşea 40 MB. După ce au trecut mai bine de 14 ani, pe zi descărcăm de pe net în medie 40 MB, fie prin navigări pe Internet, fie prin simple downloaduri de pe diferite situri. Ideea este clară, că informaţia este din ce în ce mai multă şi creşte în progresie geometrică nu aritmetică în zilele noastre; din această cauză este din ce în ce mai greu să găsim ceea ce dorim fără a avea o bază de date, fără a căuta cu binecunoscutul Google, fără a folosi un motor de căutare etc. În acest arti-

col voi trata crearea bazei de date, arhivarea volumelor în baza de date, securizarea bazei de date, setările (suplimentare) oferite de programul respectiv, căutarea pe hard discul propriu, CD-urile şi DVD-urile proprii. Cu toţii deţinem cel puţin câteva CD-uri, sau DVD-uri , şi/sau poate mai multe hard discuri (partiţii). De obicei, la un moment dat trebuie să căutăm ceva pe aceste discuri optice şi imaginează-ţi ce greu e să cauţi pe fiecare CD sau DVD în parte un anume fişier/director. Însă, cu o bază de date, în care se află câte o imagine cu conţinutul fiecărui CD sau DVD (partiţie) pe care îl/o deţii, lucrurile devin mult mai simple şi mai eficiente. Cu ajutorul motorului de căutare al programului de catalogare poţi să cauţi ceva anume simultan pe toate CD/DVD-urile/partiţiile pe care le deţii, sau cel puţin cele pe care le-ai înregistrat în baza de date a programului respectiv.

I. Crearea bazei de date

Lucrurile sunt simple, numai că totul are un început: în programul de catalogare creezi un fişier (numit bază de date) în care înregistrezi imaginea fişierelor şi directoarelor de pe fiecare CD/DVD pe care îl deţii, iar după aceasta în noua baza de date pe care ai creat-o poţi să: a) găseşti uşor ceea ce cauţi; b) reînnoieşti imaginea CD/DVD-ului existent în baza de date; c) adaugi volume noi (CD, DVD-uri, partiţii ale unui hard disc, dischete, etc.) d) adaugi comentarii pentru fiecare volum; e) execuţi un fişier mp3, vizualizezi un film, vizualizezi o imagine, prin simpla selectare a fişierului şi introducerea volumului (discului optic) pe care se află acesta.

II. Adăugarea unui volum nou în baza de date + setările programului

Adăugarea unui volum nou de obicei nu constituie o problemă, majoritatea programelor dedicate au un buton care permite imediat adăugarea unui nou volum în baza de date.

Pe lângă acestea însă poţi seta unele opţiuni de adăugare, adică de exemplu, să nu adauge directoarele al cărui conţinut este de 0 biţi, să scaneze şi interiorul fişierelor compresate etc.

Oricum setările se pot opta în funcţie de necesităţile fiecăruia.

Pentru a cunoaşte mai bine programul prezentat aici am explicat amănunţit setările considerate de mine mai importante incluse în programul de catalogare.

III. Căutarea unui fişier anume sau director în baza de date

Căutarea este la fel de uşoară ca şi adăugarea, însă şi aici poţi seta diferiţi parametri, ca de exemplu: căutarea în descrierea fişierelor, căutarea acelor fişiere care sunt asemănătoare sau care au o anumită mărime în MB etc.

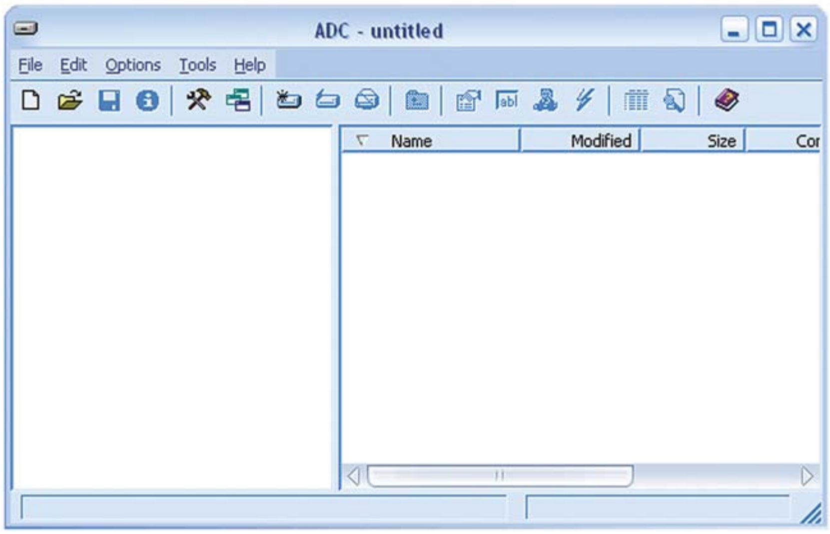
IV.Securizarea bazei de date

Poate că nu vrei ca toţi să aibă acces la baza ta de date! Sau poate ai nevoie de mai multă siguranţă. Majoritatea programelor de catalogare includ un sistem de securizare cu ajutorul unei parole. Din păcate această parolă nu poate constitui o problemă pentru profesionişti, însă pentru oamenii simpli, această criptare a bazei de date cu o parolă este de bun augur. Oricum pentru mai multă siguranţă îţi recomand să păstrezi baza de date pe un suport care nu este accesibil oricui.

Prezentarea mai multor programe de catalogare şi utilizarea lor

Un program de catalogare trebuie să îmbine mai multe aspecte, adică să fie uşor de utilizat, să integreze multe funcţii de căutare, să aibă un aspect plăcut , să securizeze baza de date creată, să asigure back-up în orice moment etc.

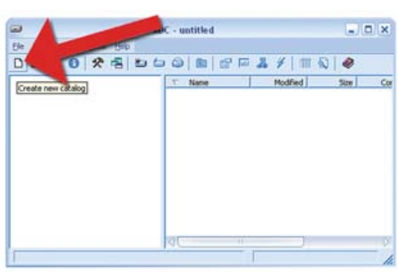
Advanced Disk Catalog v. 1.50

Advanced Disk Catalog (ADC) este un program uşor de utilizat cu o interfaţă simplă, foarte asemănătoare cu Explorer din Windows. Programul îţi permite să adăugi în baza de date unităţi precum dischete, hard discuri (inclusiv cele din reţeaua locală), discuri optice, discuri ZIP şi ale medii. Programul Advanced Disk Catalog este scris complet în C++, iar bazele de date pe care le generează sunt foarte compacte.

I. Crearea bazei de date

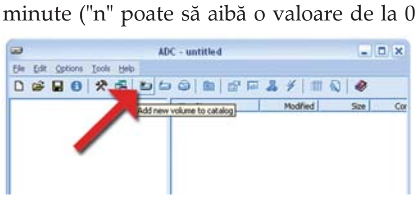
Crearea bazei de date se face din meniu, de la File>New, sau de la butonul [Create new catalog] care se găseşte pe a doua bară a lui ADC. Denumirea catalogului se face în

momentul salvării acestuia, iar redenumirea se poate face din Explorer.

II. Adăugarea unui volum nou în baza de date + setările programului

Înainte de a adăuga un nou volum fie el orice mediu de stocare, ar fi bine să vedem ce setări ne oferă programul ADC. De la **Options>Preferences>General** poţi ajusta: să se deschidă automat ultima bază de date; să salveze layout-ul; să afişeze iconurile asociate respectivelor programe; în navigatorul de proprietăţi să treacă automat la următorul fişier; să reţină ultimul loc de unde a deschis/salvat baza de date; să caute în fişierele arhivate; sunete; stilul vechi al toolbar-ului; să creeze backup în momentul salvării bazei de date; să minimizeze programul în sistem tray; să nu afişeze logo-ul la pornire; care program să se utilizeze în locul explorerului; care program de antivirus să se utilizeze; când se execută dublu clic pe un fişier, să fie: deschis fişierul sau să fie afişate proprietăţile acestuia; să calculeze mărimea directoarelor; să calculeze mărimea subdirectoarelor; să afişeze spaţiul ocupat în KB (MB); să salveze automat baza de date când programul este neutilizat timp de "n" minute ("n" poate să aibă o valoare de la 0

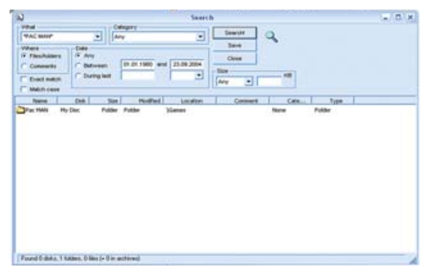
Adăugarea se mai poate face şi de la acest buton!

la 60 min.). **Options>Preferences>Scan** - poţi ajusta: să scaneze în fundal; să păstreze în cazul unui update descrierea discului; schimbare/setare de număr unic (serie) al unui disc; analizarea fişierelor compresate; analizarea arhivelor SFX, extragerea comentariilor din arhivă; extragerea descrierilor fişierelor din arhivă (file_id.diz); ignorarea fişierelor ascunse şi a directoarelor; să ejecteze mediul optic după scanare; extragerea automată de pe internet a titlurilor în cazul CD-urilor audio (CDDB).

Options>Preferences>Descriptions - de aici poţi seta de unde să extragă descrierea fişierelor şi a directoarelor. **Options>Preferences>Arhives** - poţi seta care extensii de arhive sa fie scanate sau nu. **Options>Preferences>Language** - poţi seta limba în care să fie afişat meniul.

Adăugarea se face din meniu de la Edit>Add volume, de asemenea tot de acolo poţi updata sau şterge volumul selectat.

III. Căutarea unui fişier sau director în baza de date

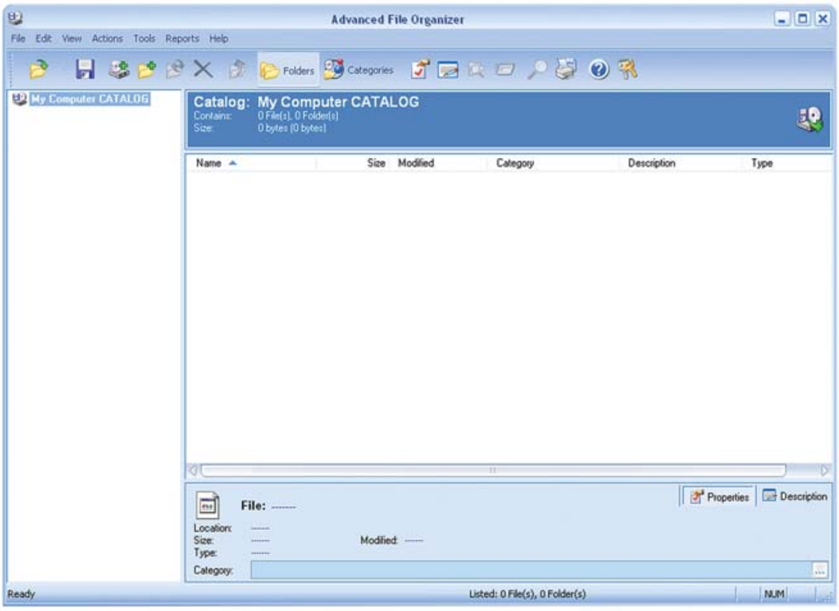
Motorul de căutare din **ADC** se porneşte din meniul Tools>Search sau cu ajutorul iconului specific care se află pe a doua bară a programului. Căutarea în ADC se poate face după nume, comentariu, data care poate seta în intervale sau după accesare, mărime.

IV. Securizarea bazei de date

ADC nu include nici o posibilitate de securizare a bazelor de date, în consecinţă baza ta de date este vulnerabilă. Singura protecţie pe care o poţi aplica este să o arhivezi cu parolă şi să o depozitezi pe un disc optic care nu poate fi accesat de către oricine.

INFORMAŢII GENERALE
Preţ: 20 USD
Contact: www.elcomsoft.com

Advanced File Organizer v. 2.4

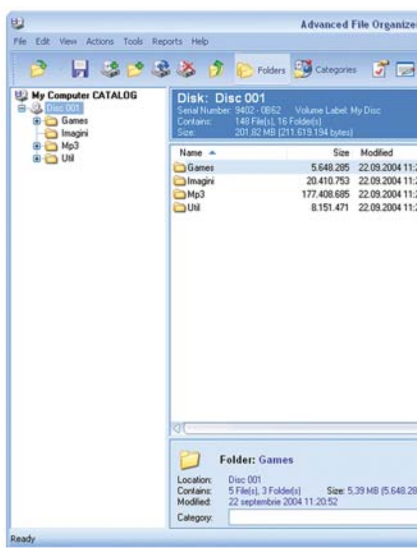
Advanced File Organizer are o interfaţă deosebită care îmbină plăcutul cu utilul. Este uşor de utilizat şi nu este nevoie să navighezi prin meniul acestuia ca să găseşti de unde se adaugă un nou volum în catalog, pentru că designul iconurilor vorbeşte de la sine. Advanced File Organizer îţi permite să adaugi în baza ta de date orice fel de mediu care conţine informaţii digitale, inclusiv memorii flash.

I. Crearea bazei de date

Crearea bazei de date se poate face din meniu de la File>New sau cu ajutorul scurtăturii Ctrl + N. Redenumirea catalogului se poate face cu tasta F2.

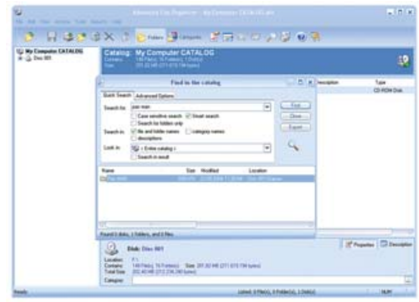
II. Adăugarea unui volum nou în baza de date + setările programului

Înainte de a adăuga un volum nou în catalogul proaspăt creat e bine să vedem ce setări ne oferă **Advanced File Organizer v. 2.4.** Astfel, din meniul **Tools>Options - General** poţi să setezi Interfaţa: salvarea layout-ului în momentul părăsirii programului, deschiderea automată a ultimului catalog utilizat, afişarea fişierelor şi a directoarelor în format compact, creare de back-up a catalogului *(.bak), când se face dublu clic pe fişier să:* afişeze proprietăţile fişierului, lanseze Explorer în directorul respectiv, să deschidă fişierul cu programul asociat (NOTĂ: Alt + dublu click - afişează proprietăţile fişiserului/directorului). Opţiuni de scanare: să păstreze în cazul unui update descrierea discului, să ignore fişierele şi directoarele ascunse, să extragă conţinutul

Volum adăugat în listă

fişierelor arhivate (Zip, Rar, Ace), să ejecteze discul optic după scanare. **Tools>Options - Descriptions** poţi seta: de unde să extragă descrierea fişierelor/directoarelor, să importe descrierile CD-urilor audio de pe Internet, să importe descrierile documentelor, să importe descrierile fişierelor MP3. **Tools>Options - Language** poţi seta: limba cu care să se afişeze meniul programului.

Model căutare

Adăugarea unui nou volum se face din meniu de la *Edit>Add Disk* sau cu tasta F6 sau clic pe icoana care se află pe a doua bară din interfaţa programului. În momentul în care se afişează dialogul de scanare, putem selecta unitatea pe care dorim să o scanăm; opţional putem alege ejectarea unităţii optice şi numai adăugarea directoarelor.

III. Căutarea unui fişier sau director în baza de date

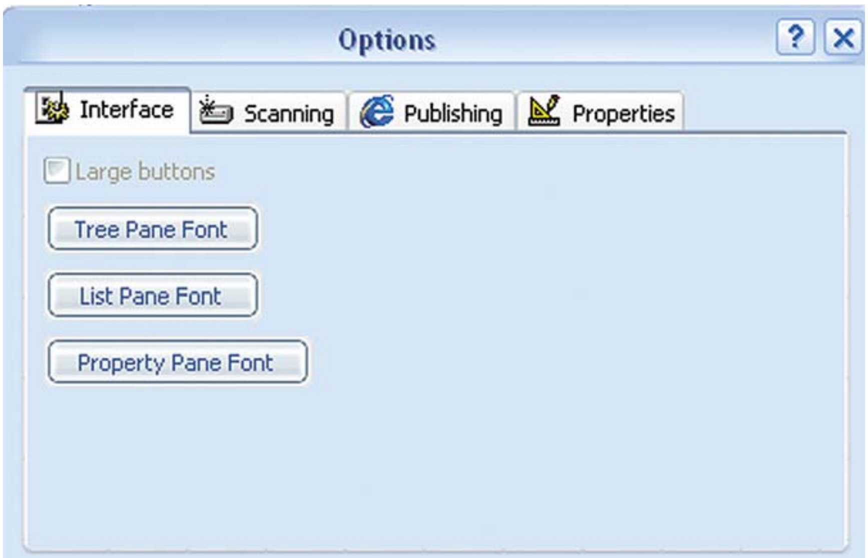
Motorul de căutare se află în meniu la *Tools>Find* (Ctrl + F) sau iconul de forma unei lupe din bara a doua a programului. **Advanced File Organizer** poate căuta: după majusculă, numai directoare, în descrieri, în categorii de nume, numai pe un volum specificat sau în toată baza de date, pe categorii, fişierele modificate într-un anume interval de date, fişierele modificate în ultimele zile (luni, ani), fişierele cu mărimi cuprinse între un minim sau maxim.

IV. Securizarea bazei de date

Advanced File Organizer nu include nici o posibilitate de securizare a bazelor de date, în consecinţă baza ta de date este vulnerabilă. Singura protecţie pe care o poţi aplica este să o arhivezi cu parolă şi să o depozitezi pe un disc optic care nu poate fi accesat de către oricine.

INFORMAŢII GENERALE
Preţ: 20,95 EURO
Contact: www.softprime.com

Argentum MyFiles v. 2.30

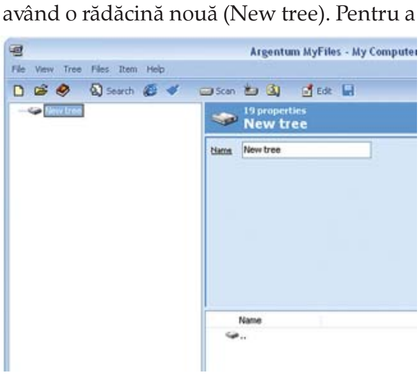

Meniul de configurare

Programul de catalogare Argentum MyFiles a primit mai multe premii şi are o interfaţă destul de asemănătoare cu cea lui Advanced File Organizer, însă spre deosebire de celelalte programe de catalogare, acesta poate genera automat un index HTML care poate fi publicat pe un site sau poate fi trimis respectivul HTML unui prieten care nu dispune de programul Argentum pentru a putea vizualiza baza ta de date. Cu toate aceste avantaje, programul Argentum este ciudat când vine vorba de operarea unei baze de date create de el însuşi!

I. Crearea bazei de date

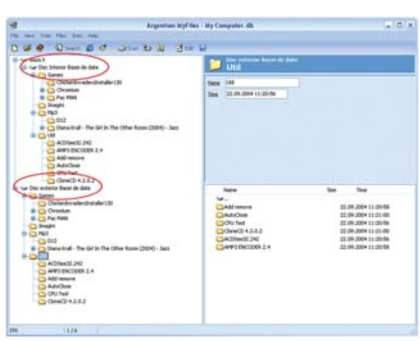
Crearea bazei de date este simplă, ea se face din meniu *File>New* unde se generează o aşa numită rădăcină, care este de fapt baza de date. După denumirea ei, în interfaţa programului o să observi că, baza ta de date se numeşte "New tree", pare ciudat însă, programul consideră noua bază de date cu numele X (de exemplu) având o rădăcină nouă (New tree). Pentru a nu confunda noua bază de date se poate face recent creată, îţi recomand să schimbi şi numele rădăcinii cu numele bazei tale de date. Astfel, trebuie să editezi numele acesteia cu ajutorul butonului drept al mouse-ului sau cu tastele Alt + E. După care schimbi numele acesteia, iar cu ajutorul combinaţiilor de teste Alt + S salvezi noul nume al bazei de date.

II. Adăugarea unui volum nou în baza de date + setările programului

Înainte de a adăuga un volum nou în catalogul proaspăt creat, e bine să vedem ce fel de setări ne oferă **Argentum MyFiles v. 2.30**. Din meniul de configurare care se lansează destul de neobişnuit, din *View>Options* poţi să setezi: **Interfaţa**: aici poţi seta tipul de font, mărimea acestuia care o să se afişeze în meniurile programului.

Scanarea: să scaneze arhivele, să adauge o etichetă unică de verificare a fiecărui fişier, să extragă descrierea fişierelor audio.

Publicarea bazei de date se poate face în format: HTML, XML şi CVS. **Proprietăţi**: poţi seta ce fel de informaţii să se afişeze sau nu despre fişiere/directoare, de exemplu: data, momentul creării, mărimea etc. Adăugarea unui nou volum se poate face din meniu, de la *Files>Scan*. Tot din acest meniu poţi re-scana un anume volum.

Adăugarea unui nou volum se poate face în interiorul bazei cu numele "X" sau în exteriorul acesteia, însă acestea vor fi cuprinse tot în fişierul de tip bază de date, creat iniţial. Diferenţa va fi modul de afişare. În imaginea de jos poţi să observi două volume care sunt identice, numai că unul este în interiorul rădăcinii şi celălalt în exteriorul rădăcinii, bineînţeles ambele discuri aparţinând unei singure baze de date.

III. Căutarea unui fişier anume sau director în baza de date

Motorul de căutare poate căuta după următoarele criterii: proprietăţi textuale, toate proprietăţile, timp, nume, eticheta de verificare (check), mărime, comentariu, descriere, notă, categorie, cuvânt cheie, rată, gen, data, etc. De asemenea, căutarea se poate restricţiona, numai la directoare.

Motorul se poate deschide din meniul *Tree>Search* sau cu ajutorul combinaţiilor de taste Ctrl + F.

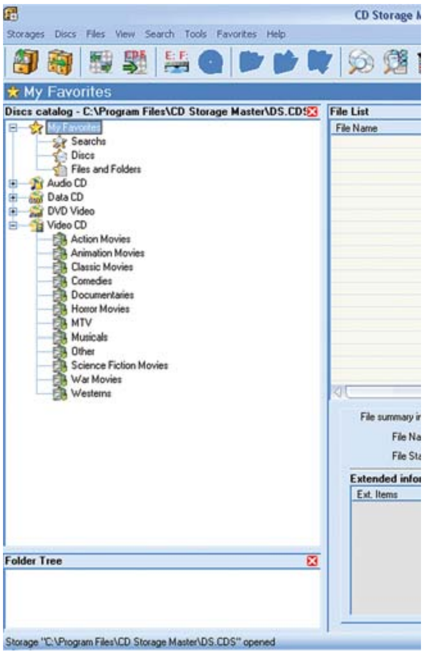
IV. Securizarea bazei de date

Argentum MyFiles nu include nici o posibilitate de securizare a bazelor de date, în consecinţă baza ta de date este vulnerabilă. Singura protecţie pe care o poţi aplica este să o arhivezi cu parolă şi să o depozitezi pe un disc optic care nu poate fi accesat de către oricine.

NOTĂ: programul nu are opţiune de salvare a bazei de date, el salvând automat şi permanent orice operaţie efectuată.

INFORMAŢII GENERALE
Preţ: 35 EURO
Contact: www.argentuma.com

CD Storage Master v. 3.03

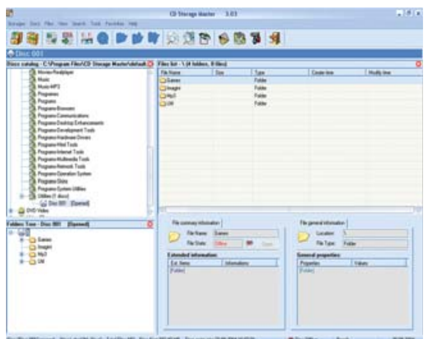
CD Storage Master are o interfaţă pătrăţoasă. Cu toate că nu este la fel de plăcut ca restul programelor prezentate până acum, CD Storage Master în versiunea standard este de la bun început împărţit pe cinci categorii care îţi simplifică căutarea/adăugarea în baza ta de date, cât şi organizarea ei.

I. Crearea bazei de date

Crearea bazei de date în CD Storage Master se face din meniu, de la *Storages>New Storage*. Redenumirea catalogului o poţi face în Explorer ca la oricare alt fişier de pe hard disc.

II. Adăugarea unui volum nou în baza de date + setările programului

Înainte de a adăuga un volum nou ca, de obicei, să vedem ce fel de setări ne oferă CD Storage Master. Configurarea se face din *Tools>Options*. Din meniul de configurare, sub-meniul **General** (setări generale) poţi să setezi: să se lanseze (sau nu) automat programul la pornirea sistemului de operare, fereastra programului să fie minimizată automat la pornire, sunet de notificare (fişierul wav de notificare poate fi personalizat), setarea numărului de favorite care să se afişeze în meniu. În **Internet Connection** poţi să setezi: să fie folosit setările browserului Internet Explorer, să fie utilizate sau nu un server Proxy, acest sub-meniu afectează doar funcţia CDDB! În **Compressed files**: poţi seta extensiile de fişiere arhivate din care să extragă (sau nu) descrierea lor, poţi seta extensiile de fişiere arhive auto-extractabile din care să extragă (sau nu) descrierea lor. În **Files supported** poţi seta: să afişeze informaţii sumare despre fişierele selectate de utilizator. **Colors settings**: poţi seta: culoarea discurilor online, culoarea discurilor deschise, culoarea background-ului

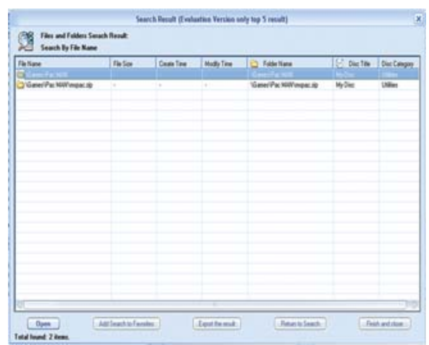
listei, culoarea informaţiilor sumare, culoarea informaţiilor generale.

Adăugarea unui nou volum se face din meniu de la *Discs>Open Driver Discs* (Ctrl+O), după care se selectează driverul care urmează să fie adăugat şi se apasă butonul LOAD. După această execuţie se selectează categoria în care să fie adăugat discul şi se începe procedura de adăugare cu butonul *Save into storage*.

III. Căutarea unui fişier sau director în baza de date

Motorul de căutare este compus din două module de căutare: **Search>Search discs**, (motorul poate fi pornit şi cu tasta F7) caută numai titluri (în special discuri), criteriul de căutare simplificându-se după tipul discului (audio, date, video etc.), după care categoria (spre exemplu: dacă discul este de date putem căuta după categoriile: documente, programe, jocuri etc.). **Search>Search files and folders** (motorul poate fi pornit şi cu tasta F3), acesta caută după numele directoarelor şi fişierelor (opţional în funcţie de tipul discului şi de categoria acestuia). De asemenea, poate căuta şi numai după documente create în Microsoft Office, MP3-uri, programe executabile, în funcţie de versiunea fişierului, fişiere video, fişiere audio de tot felul, imagini, filme create în flash, fişiere MIDI, fişiere arhivate, fişiere auto-extractabile, fişiere PDF, fişiere IFO, fişiere RM, fişiere HTML şi piste audio. Lista nu se termină aici, se mai poate căuta în funcţie de: **numele fişierului** (unde se poate selecta să afişeze şi numele directoarelor cu acelaşi nume al fişierului), **mărimea fişierului**

Atenţie! Pentru a putea căuta în baza de date trebuie să selectaţi unul din modurile de căutare descrise mai sus!

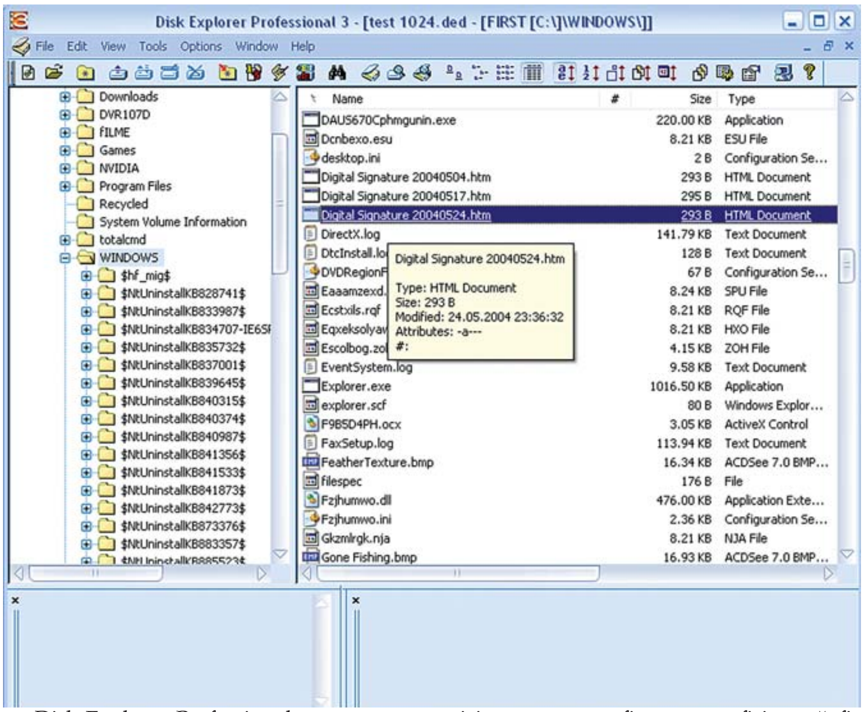
(unde mărimea fişierului poate fi mai mică sau mai mare în funcţie de valoarea numerică setată de utilizator sau să fie inclusă în intervalul a două mărimi), **data creării fişierului** (unde data la care a fost creat fişierului este după sau înainte de data specificată de utilizator, sau este cuprinsă într-un interval de timp, de la data X la data Y), **data modificării fişierului** (similar ca la data creării fişierului).

IV. Securizarea bazei de date

CD Storage Master nu include nici o posibilitate de securizare a bazelor de date, în consecinţă baza ta de date este vulnerabilă. Singura protecţie pe care o poţi aplica este să o arhivezi cu parolă şi să o depozitezi pe un disc optic care nu poate fi accesat de către oricine.

INFORMAŢII GENERALE
Preţ: 29,95 USD
Contact: www.cdstorager.com

Disk Explorer Professional v. 3.60.00

Disk Explorer Professional este un program simplu la prima vedere, însă după ce începi să te obişnuieşti cu el, îţi dai seama că oferă multe posibilităţi de organizare a bazelor de date şi un sistem minim de securitate cu o parolă de acces a bazei de date.

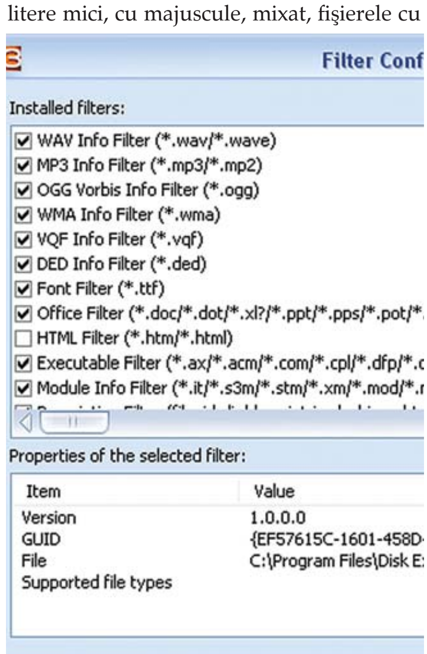
I. Crearea bazei de date

Crearea bazei de date se face din *File>New* (sau Ctrl+N), iar în primul dialog poţi să specifici numărul maxim de volume (32000, cred sunt suficiente pentru oricine) pe care să-l permită baza de date şi parola de acces către aceasta, în al doilea dialog specifici numele bazei de date, care va avea extensia .ded.

II. Adăugarea unui volum nou în baza de date + setările programului

Înainte de a adăuga un volum nou, vom studia ca de obicei, ce setări ne oferă Disk Explorer Professional. Configurarea se face din **Options**. Aici găseşti patru sub-meniuri: Filtres, Profiles, Options, şi Fast Filter Configuration. **Filtres** (se poate executa şi cu tasta F6): permite să citească sau nu descrierea extensiilor uzuale (DOC, WMA, MP3, AVI etc.) şi în plus la unele formate de fişiere poate să afişeze o imagine reprezentativă (Thumbnail) a lui (fie el document/program/imagine/etc.), iar prin intermediul acestui filtru poţi seta mărimea (în pixeli) de afişare a imaginii (Thumbnail).

Profiles (se poate accesa şi cu tasta F7): aici se poate configura care fişiere să fie adăugate în baza de date şi care nu, spre exemplu: poţi să permiţi ca în baza ta de date să fie adăugate numai fişiere text, sau numai directoare etc. **Options** (se poate apela şi cu tasta F11): În sub-meniul Display poţi seta să se afişeze fişierele după: nume, mărime, tip, dată; să fie sortate în ordine ascendentă sau descendentă; să afişeze da/nu: fişierele, directoarele, arhivele, descrierile (Thumbnail); să se afişeze numele fişierelor şi a directoarelor: exact cum sunt stocate de către sursă, cu litere mici, cu majuscule, mixat, fişierele cu

litere mici şi directoarele cu majuscule, OPŢIONAL: să afişeze iconurile de sistem şi tipul fişierelor în ordine descrescătoare, să afişeze mărimea doar în octeţi, să nu afişeze fişierele votate cu 5 puncte; vizualizarea tipului de fişier/director să fie făcută cu: iconuri mari/mici, listă sau detalii. Sub-meniul **Volume Analysis**: este exclusiv pentru CD-urile audio care se adaugă în baza de date, astfel în acesta se poate seta să descarce direct de pe Internet lista pieselor înregistrate pe CD-ul audio (CDDB). Sub-meniul **Miscellaneous:** este unul general în care poţi seta limba în care să se afişeze meniurile, să deschidă bazele de date folosite în sesiunea anterioară etc.

Adăugarea unui nou volum se face din meniu, de la *Tools>Add Volume* (sau tasta Insert), sau prin simpla apăsare a iconului din a doua bară a programului. După care se deschide fereastra de adăugare, în care poţi selecta ce anume să înregistrezi în baza de date, adică un CD,DVD, hard disc, director, sau un server FTP. Însă, înainte de a începe procedura de înregistrare a noului volum poţi seta anumite condiţii. Spre exemplu: să nu scaneze anumite extensii de fişiere arhivate, să folosească anumite filtre de scanare, să ejecteze sau nu discul optic după scanare etc.

III. Căutarea unui fişier anume sau director în baza de date

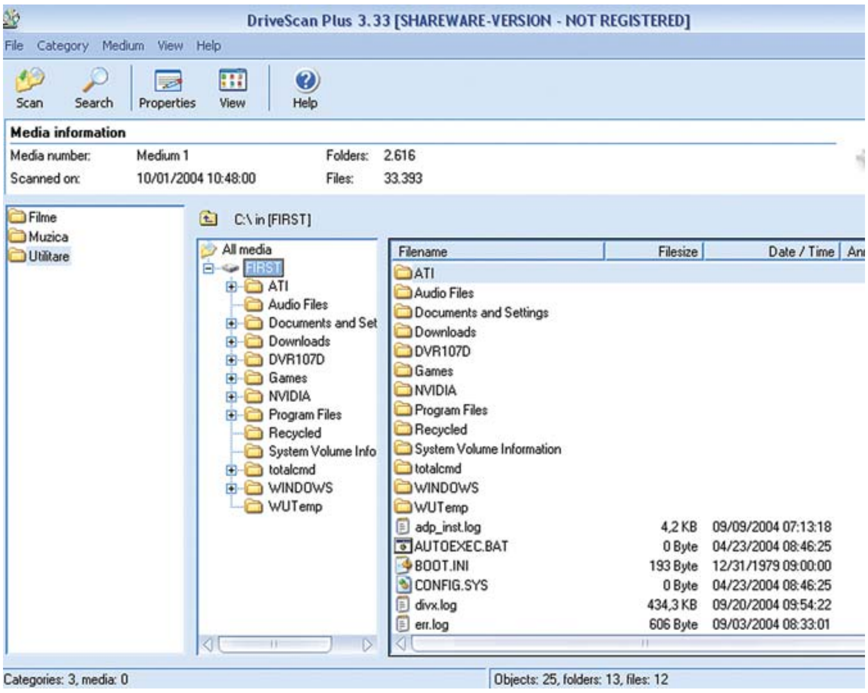
Motorul de căutare este complex, pentru că include şi un mod de căutare string, pe lângă clasicele moduri. De asemenea, poate căuta după: atributele fişierelor, data, mărimea, ora, votul acordat fişierelor sau directoarelor. Poate căuta numai în volumele selectate, sau fişierele/directoarele care nu corespund setărilor efectuate în motorul de căutare. De asemenea, poate căuta în comentariile şi în conţinutul fişierelor.

IV. Securizarea bazei de date

Disk Explorer Professional vă permite să vă protejaţi baza de date cu ajutorul unei parole de 21 de caractere care cred că este suficientă să dea bătăii de cap unui hacker!

INFORMAŢII GENERALE
Preţ: 29 USD
Contact: www.diskexplorerpro.com

DriveScan Plus v. 3.33

DriveScan Plus nu este un program complex, însă scanează destul de repede orice mediu. DriveScan a înlocuit comanda de salvare şi deschidere cu importarea şi exportarea bazelor de date de la alţi utilizatori sau către alţi utilizatori. Practic, prin aceasta, el îngreunează procesul de copiere al bazelor de date şi de salvare. De fiecare dată când adaugi un nou volum, este bine să-ţi faci back-up cu ajutorul comenzii de exportare, doar de siguranţă!

I. Crearea bazei de date

Practic DriveScan îţi creează o singură bază de date în care poţi salva volumele ordonat pe categorii: fiecare CD audio, cu filme, cu MP3-uri, etc. Ideea e că nu poţi avea o bază de date total independentă cum permit alte programe de catalogare. Poţi doar să îţi creezi categoriile din meniul *Category>Add*. După acest pas poţi să începi să iţi adaugi CD-urile/DVD-urile/partiţiile hard discului în categoria corespunzătoare. Pentru a salva baza de date separat de salvarea permanentă pe care o face DriveScan poţi exporta baza de date sub forma unui fişier.

II. Adăugarea unui volum nou în baza de date + setările programului

Înainte de a adăuga un volum nou ca de obicei să vedem ce fel de setări ne oferă DriveScan Plus. Configurarea se face din meniu de la **View**. Aici, întâlnim în prima fază opţiunea de afişare (view) care ne permite să setăm cum vor fi afişate fişierele/directoarele: cu simboluri mari, mici, sub formă de listă sau detaliat. În următorul sub-meniu (Sort), poţi seta ordinea în care să fie sortată baza de date: după numele fişierului, după mărime, după dată, după extensie, şi după nota explicativă. Sub-meniul *files and folders properties* (se poate activa şi cu combinaţia de taste Ctrl + E) are rolul de a afişa proprietăţile directoarelor sau fişierelor pe care te poziţionezi cu cursorul.

În **Preferences - General**: poţi seta în care director să fie creată baza de date, în interfaţa programului să se afişeze (sau nu) interfaţa cu rândurile ei complete şi liniile de ghidare. - **Double-click**: poţi seta să afişeze sau nu conţinutul unui fişier zip fără al deschide într-un program dedicat. După dublu clic, conţinutul fişierului zip poate fi temporar exportat imediat în directorul temp al programului DriveScan unde: se poate despacheta conţinutul acestuia, să afişeze un dialog de interogare în cazul suprascrierii fişierelor existente, să şteargă fişierele din directorul temp (temporar) după ieşirea din program. - **Other**: *prezentarea notei explicative*: să afişeze numărul volumului, să afişeze descrierea volumului, să nu afişeze nimic; altele: să pornească DriveScan odată cu pornirea sistemului de operare, să-l minimizeze în tray la părăsirea programului.

Scan Options: poţi seta în ce mod să scaneze extensiile ZIP, MP3 şi dacă să descarce de pe Internet numele pieselor audio de pe CD-uri.

Adăugarea unui nou volum se face din meniul *Medium>Scan*, iar la apariţia primei ferestre de dialog poţi selecta partiţia sau CD/DVD-ul care vrei sa fie adăugat, după care în următoarea fereastră poţi seta în care categorie să se adauge volumul care va fi scanat, din nou aici poţi seta opţiunile de scanare, şi în ultima fereastră poţi adăuga notiţe/comentarii respectivului volum, după care începe scanarea propriuzisă.

III. Căutarea unui fişier sau director în baza de date

Căutarea se poate face din meniu de la *Medium>Search* sau F3 sau printr-un simplu clic pe iconul în formă de lupă din a doua bară.

Motorul de căutare al lui DriveScan este simplu, astfel putând căuta după: numele fişierelor, directoarelor, iar modul extins mai poate căuta după: nota explicativă, numele volumelor, descrierea volumelor, sau poate căuta în fişierele zip.

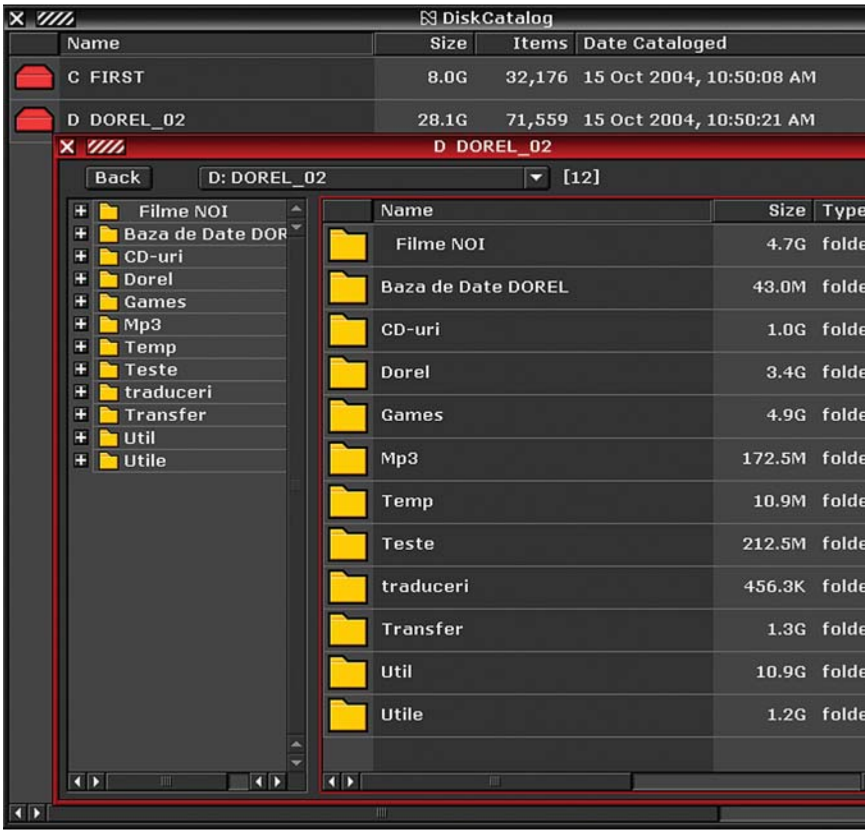
De asemenea, mai poate căuta un anumit fişier cu o anumită mărime specificată de utilizator.

IV. Securizarea bazei de date

DriveScan Plus nu include nici o posibilitate de securizare a bazelor de date, în consecinţă baza ta de date este vulnerabilă. Singura protecţie pe care o poţi aplica este să o arhivezi cu parolă şi să o depozitezi pe un disc optic care nu poate fi accesat de către oricine.

INFORMAŢII GENERALE
Preţ: 9,90 USD
Contact: www.diginvent.com/drivescan

Haxial Disk Catalog v1.3

Cu un design revoluţionar Haxial Disk Catalog îţi conferă o plăcere nemaiîntâlnită în momentul utilizării! Pe lângă faptul că adaugă extrem de repede un volum în catalog, Hexial Disk Catalog caută ceea ce doreşti, imediat. Este uşor de utilizat şi oricând doreşti poţi să îi schimbi interfaţa cu una pe gustul tău.

I. Crearea bazei de date

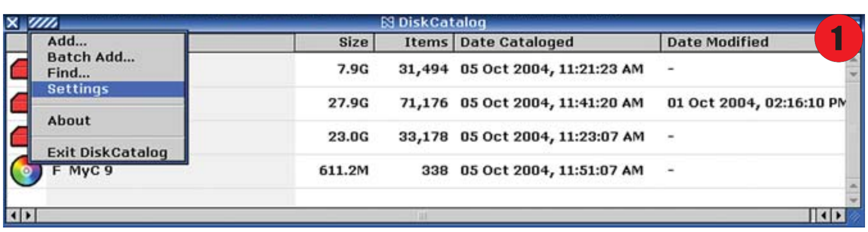
Practic nu poţi crea o bază de date, însă fiecare volum adăugat este stocat într-un fişier separat pe care îl poţi exporta ca şi text dacă doreşti să-l vizualizeze altcineva care nu dispune de acest program. Fişierul în care stochează date despre volumul adăugat se poate salva şi într-un alt director, pentru a fi sigur că baza ta de date nu va fi ştearsă de cineva!

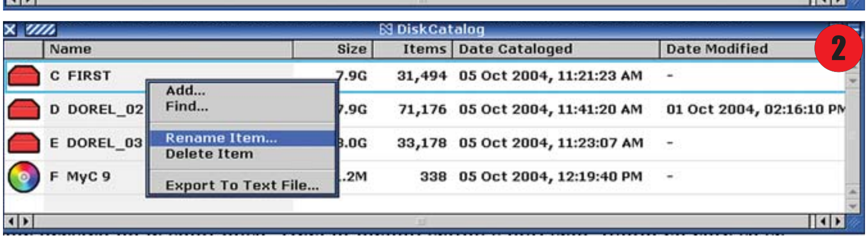
II. Adăugarea unui volum nou în baza de date + setările programului

Înainte de adăugrea unui volum nou, ca de obicei, să vedem ce fel de setări ne oferă Haxial Disk Catalog. Setările se găsesc în meniu la *settings* (vezi imaginea 1 din partea de jos a imaginii).

Aici nu o să găseşti mare lucru, practic îi lipsesc multe lui Haxial Disk Catalog, însă cu toate acestea nu le vei simţi lipsa! Deci în meniul *settings* poţi seta: fontul cu care să fie afişat numele volumelor şi poţi selecta aspectul interfeţei dintr-o listă de 16 skin-uri. Redenumirea unui volum se face prin apăsarea butonului în dreapta al mouse-ului şi selectarea "Rename Item". (Vezi imaginea 2). De asemenea, ştergerea unui volum se face tot din acest sub-meniu ("Delete Item").

Adăugarea unui nou volum se face din meniu de la *Add*. Există şi o a doua posibilitate de a adăuga volume, fiind special creată pentru CD sau DVD-uri. Ea se numeşte *Batch Add* şi adaugă automat un nou volum când detectează în unitatea optică un nou CD sau DVD.

III. Căutarea unui fişier sau director în baza de date

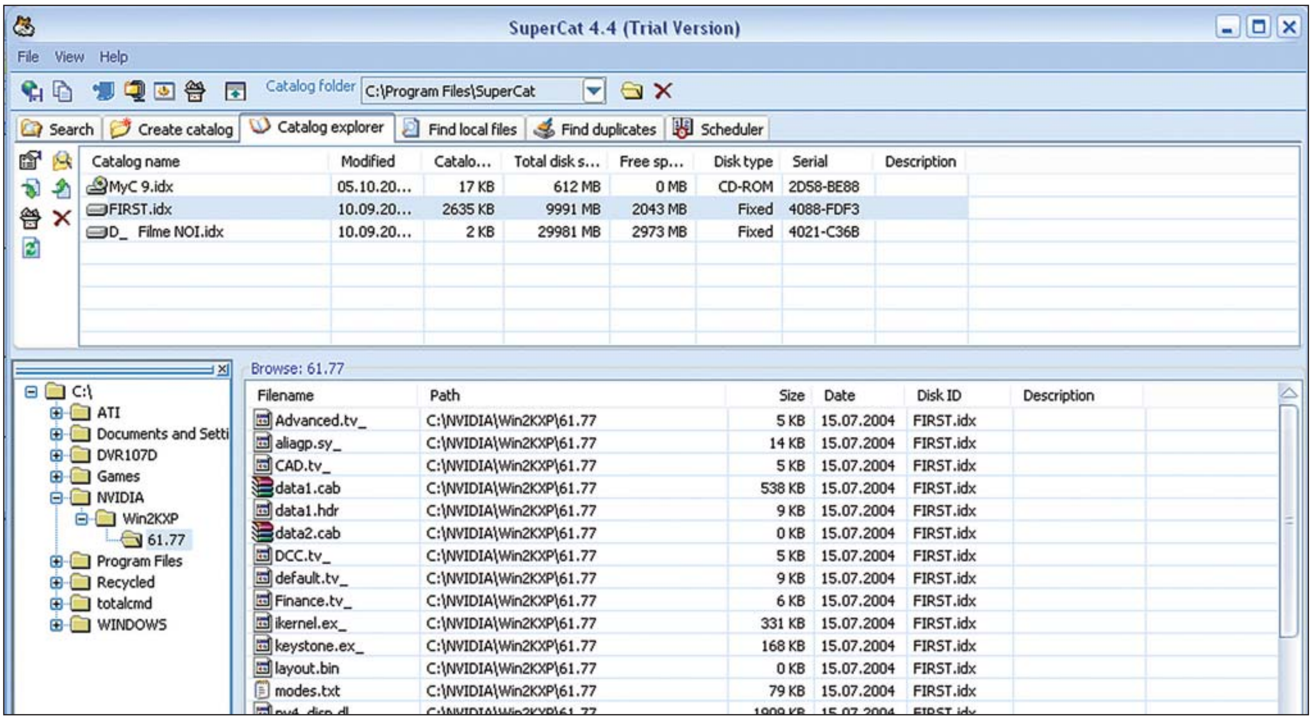
Motorul de căutare găseşte instantaneu ceea ce caută şi îl poţi porni din meniu, de la *Find*. De asemenea, poţi căuta şi într-un singur volum prin apăsarea butonului drept de la mouse, pe volumul dorit din interfaţa programului. Motorul poate căuta după mărimea fişierului, data la care a fost creat sau modificat, sau dacă acesta conţine o frază specificată de utilizator.

IV. Securizarea bazei de date

Haxial Disk Catalog nu include nici o posibilitate de securizare a bazelor de date, în consecinţă baza ta de date este vulnerabilă. Singura protecţie pe care o poţi aplica este să o arhivezi cu parolă şi să o depozitezi pe un disc optic care nu poate fi accesat de către oricine.

INFORMAŢII GENERALE
Preţ: 20 USD
Contact: www.haxial.com

Super Cat 4.4

Super Cat are o interfaţă compactă în care găseşti imediat tot ce îţi trebuie. Interfaţa nu este plăcută, însă este suficient de utilă încât să îţi creezi o bază de date şi să o gestionezi după bunul plac.

I. Crearea bazei de date

În Super Cat nu poţi crea o bază de date într-un fişier anume unde să adaugi anumite volume sau să personalizezi respectiva bază de date! Cei care au conceput acest program au considerat ca volumele să se numească catalog, aşa că nu trebuie să confundaţi "catalog" cu "volum". Practic, când adaugi un nou volum, Super Cat îl salvează automat pe acesta sub forma unui fişier cu extensia idx., pe care îl poţi copia la prieteni, pentru ca aceştia să poată avea acces la baza ta de date.

II. Adăugarea unui volum nou în baza de date + setările programului

Înainte de a adăuga un volum nou, să vedem ce fel de setări ne oferă Super Cat. Configurările sau diversele setări se pot face din meniu de la *File>Options* sau direct cu ajutorul tastei F8. În tabul **General** poţi seta să: adauge Super Cat-ul în meniul pop-up al Explorer-ului, la minimizare să fie afişat în Tray, să salveze poziţia ferestrei, să folosească un utilitar intern de despachetare al fişierelor zip, să confirme ştergerea fişierelor, să afişeze conţinutul fişierelor de tip arhivă, să renunţe căutarea după ce a găsit x fişiere cu numele căutat (unde x are valoare de la 10 la 9999), afişeze ultimele x căutări efectuate în motorul de căutare (unde x are valoare de la 1 la 30).

În tabul **Display** poţi seta să afişeze mărimea fişierelor în KB, să afişeze icoanele implicite, să schimbi fontul şi mărimea acestuia, să schimbi culoarea de afişare a fişierelor comprimate etc.

În tabul **Autocomments and Checksums** poţi seta să fie inserate comentarii automat fişierelor cu extensia: zip, tif, jpg, psd, mpg, exe, dll etc. În meniul view din prima bară, poţi seta să afişeze: linii de ghid, toolbar-ul, icoane etc.

Adăugarea unui nou volum se face din tabul **Create catalog**, de unde în navigatorul programului poţi selecta unitatea optică sau partiţia ce urmează să fie adăugată. Înainte de a începe adăugarea noului volum poţi exclude adăugarea anumitor fişiere cu extensii (zip, exe, jpg, tif etc.), să incluzi sau nu sub-directoarele etc. Pentru a începe adăugarea trebuie apăsat butonul Catalog.

III. Căutarea unui fişier sau director în baza de date

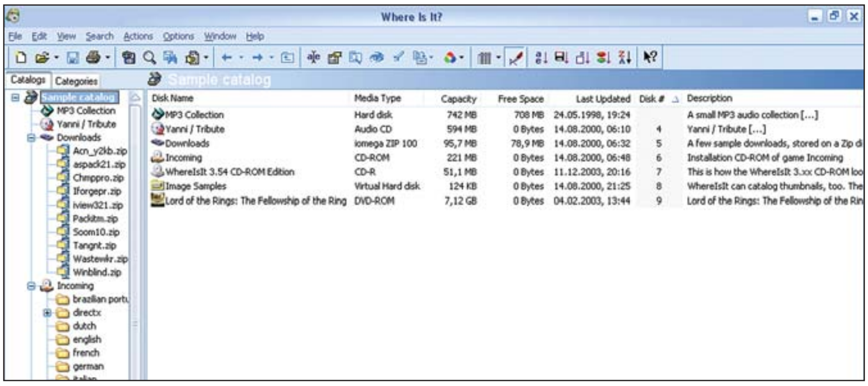
Motorul de căutare se găseşte în tabul **Search**. El poate căuta după: tipul discului (CD-ROM, partiţie etc.), descrierea fişierului, locaţie, etc. De asemenea, poate căuta şi numai într-un anumit volum, poate sorta lista în ordine alfabetică sau, după caz, poţi să alegi sau nu să afişeze numai directoarele găsite. Pe lângă căutarea tradiţională în baza de date, Super Cat mai poate căuta pe partiţiile locale şi fişierele-duplicate.

IV. Securizarea bazei de date

Super Cat nu include nici o posibilitate de securizare a bazelor de date, în consecinţă baza ta de date este vulnerabilă. Singura protecţie pe care o poţi aplica este să o arhivezi cu parolă şi să o depozitezi pe un disc optic care nu poate fi accesat de către oricine.

INFORMAŢII GENERALE
Preţ: 29 USD
Contact: www.no-nonsense-software.com

WhereIsIT ? 3.62

WhereIsIt este după părerea mea cel mai uzual program din această categorie (care se foloseşte pentru crearea şi gestionarea bazelor de date). Eu îl folosesc din 1998 dacă îmi aduc bine aminte, chiar dinainte?!? Programul este bine structurat, are un aspect obişnuit la prima vedere, însă este ideal pentru a-ţi crea o bază de date şi a o gestiona ca la carte.

I. Crearea bazei de date

Crearea bazei de date se face din meniul principal de la *File>New Catalog* (sau Ctrl + N). WhereIsIt nu are limită de creare de cataloage (baze de date). Poţi să creezi câte doreşti, pentru că fiecare bază de date este de fapt un fişier cu extensia ctf creat de WhereIsIt. De asemenea, poţi crea baze de date şablon sau o bază de date personalizată.

II. Adăugarea unui volum nou în baza de date + setările programului

Iată ce setări ne oferă WhereIsIt: în prima linie se găseşte meniul **Options** care se împarte în alte cinci sub-meniuri: **General Settings, User Interface Setup, File List Settings, Disk Image Settings** şi **Description Settings**, iar pentru cei care nu doresc să se complice prea mult cu setările există şi o opţiune Wizard rapidă, care se efectuează în zece paşi. În **General Settings** (**General**) poţi seta să afişeze sau nu logo-ul WhereIsIt la pornirea programului, sfaturi la pornirea WhereIsIt-ului, ultimele baze de date deschise (poate afişa minim 4 sau maxim 16 catalog-uri), sau să minimizeze programul în tray când nu este utilizat etc. În **General Settings (Catalogs)** poţi seta să fie deschise automat ultimele baze de date utilizate sau bazele de date specificate de utilizator sau să nu se deschidă nici o bază de date, să se creeze back-up într-un director specificat de utilizator, să se salveze automat baza de date la x minute (unde x poate lua o valoare de la 2 la 240). În **General Settings (External programs)** poţi seta să folosească Notepad-ul pentru vizualizarea fişierelor text, sau programul integrat în WhereIsIt pentru vizualizare, să folosească un alt program în locul Explorerului din Windows, să folosească pentru scanarea fişierelor un antivirus specificat de către utilizator. În **General Settings (Temporary files)** poţi seta directorul în care să se stocheze fişierele temporare, care opţional pot fi şterse la ieşirea din program sau poţi fi interogat de program dacă să ştergă sau nu. În **User Interface Setup** poţi seta: limba în care să se afişeze meniul, viteza de afişare a descrierii şi timpul de afişare a acesteia, de la 0 până la 15 secunde , să afişeze bara de stare, poţi modifica bara cu intrumente, tipul fontului cu care să se afişeze în fereastra programului, poţi schimba culorile de afişare a dispozitivelor etc. În **File List Settings (File Lists)** poţi seta cum să fie afişate fişierele, directoarele, cum să fie sortate acestea, să ascundă anumite extensii, să permită directoarelor extensie etc. În File **List Settings (Double-clicking)** poţi seta: rolul dublului clic, rolul clicului şi ce fel de comenzi să fie executate în momentul în care apeşi concomitent tasta Alt + dublu clic, (de exemplu: poate lansa în execuţie un fişier, poate vizualiza respectivul fişier, poate localiza respectivul fişier/director în baza de date etc.). În **Disk Image Settings** poţi seta: să re-afişeze dialogul de adăugare a unui nou volum după înregistrarea unuia în baza de date, să ejecteze discul optic după ce a fost adăugat ca volum în baza de date, să ignore adăugarea fişierelor sau directoarelor specificare de utilizator, să includă sau nu conţinutul fişierelor arhivate cu extensia x (unde x include toate extensiile de tip arhivă specificate de utilizator) etc. În **Description Settings** poţi seta: pentru care extensii de fişiere să citească sau nu descrierea acestora etc.

Adăugarea şi updatarea unui (nou) volum se face din meniu de la *Edit>Add/Update Disk Image* (sau Ctrl + D) sau de la iconul specific din a doua bara a meniului. În dialogul de adăugare mai poţi seta: să scaneze conţinutul fişierelor arhivate, să salveze noul conţinut al catalogului după scanarea volumului, să ejecteze discul optic scanat etc.

III. Căutarea unui fişier sau director în baza de date

Motorul de căutare se găseşte în meniul *Search>Search for Item* sau Ctrl + F sau F3 sau prin simpla apăsare a icoanei în formă de lupă din a doua bară a programului. Motorul poate căuta după: atributele fişierului, descrierea fişierului, mărimea fişierului, data fişierului, categoria în care este inclus etc.

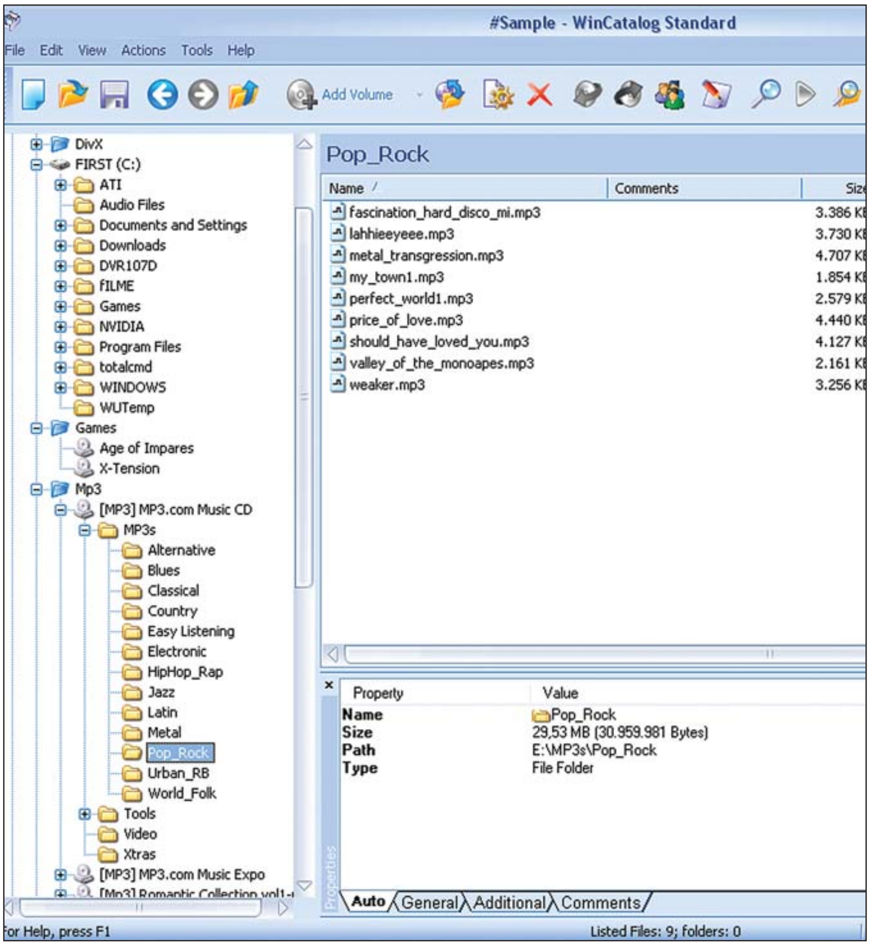
De asemenea, tot în acest meniu poţi căuta, fişiere sau directoare duble (asemenea), sau poţi compara două cataloage între ele.

IV. Securizarea bazei de date

Securizarea bazei de date se poate face din meniu de la **Actions>Proprieties**. Aici există o icoană de forma unui lacăt care se află în partea de sus dreapta a ferestrei. Limitarea accesului la baza de date poate fi de două feluri: doar pentru citire, şi fără nici un acces. Această restricţionare se face foarte simplu prin introducerea unei parole care va fi ceruta de fiecare dată când se deschide baza de date.

INFORMAŢII GENERALE
Preţ: 39,95 USD
Contact: www.whereisit-soft.com

Wincatalog Standard v. 1.06

Wincatalog copiază fidel Explorer-ul şi motorul de căutare din Windows. Seamănă aşa de bine încât le poţi confunda, dacă nu eşti atent! Programul este uşor de utilizat şi este suficient pentru administrarea unei baze de date.

I. Crearea bazei de date

Crearea bazei de date se face din meniul principal de la *File>New* (sau Ctrl + N). Fiecare catalog se poate salva ca şi fişier cu extensia .wca. Fiecare bază de date creată cuprinde trei categorii: My Collection, My Contacts şi My Keywords. Fiecare categorie se poate personaliza după bunul plac. De asemenea, redenumirea categoriei se poate face cu ajutorul tastei F2 sau cu butonul 2 al mouse-ului şi clic pe Rename.

II. Adăugarea unui volum nou în baza de date + setările programului

Înainte de a adăuga un volum nou, te invitam să studiem setările pe care ni le oferă WhereIsIt. Setările principale se găsesc la *Tools>Options*, sau iconul în formă de rotiţă zimţată de pe bara a doua a ferestrei principale. Aici sub-meniurile se găsesc sub formă de tab-uri. Primul tab este **General** în care poţi seta ca iconurile afişate să aibă dimensiune mare, să afişeze liniile de ghidaj, să afişeze locaţia fişierului/directorului în linia de stare, iar funcţia dublu clic să aibă rol de: afişare a proprietăţilor respectivului director/fişier, să deschidă fişierul cu programul asociat lui sau să-l deschidă în Explorer. În tabul **Scanning** poţi seta: să extragă descrierile fişierelor mp3, html etc., să scaneze numai directoarele, să scaneze conţinutul fişierelor arhivate ZIP şi RAR, să salveze automat după scanare volumul adăugat, să ejecteze discul optic după scanare, să te atenţioneze sonor când a terminat de scanat, etc. În tabul **Audio CD** poţi seta: serverul CDDB, de pe care să copieze descrierile pieselor de pe CD-ul audio. În tabul **Additional** poţi seta: să deschidă automat ultimul catalog utilizat şi să compreseze fişierul bazei de date.

Adăugarea unui nou volum se face din meniul *Edit>Add* volume (sau cu tasta F11). Pe lângă clasica adăugare a unui volum, mai poţi adăuga separat în baza de date: un director, un director virtual, un fişier etc. Pentru a actualiza un volum mai vechi trebuie să selectezi volumul dorit şi să accesezi din meniul *Edit>Update*. În dialogul de adăugare mai poţi seta aceleaşi opţiuni care se găsesc în *Tools>Options* tabul *Scanning*.

III. Căutarea unui fişier sau director în baza de date

Motorul de căutare se găseşte în meniul *Tools>Search* sau tasta F3 sau prin simpla apăsare a iconului în formă de lupă din a doua bară a programului. Căutarea se poate face după: mărimea fişierului, data fişierului, după comentariul fişierului. Motorul mai poate căuta fişiere sau directoare duble, şi de asemenea poate căuta în toată baza de date sau numai într-un volum specificat de utilizator.

IV. Securizarea bazei de date

Wincatalog Standard nu include nici o posibilitate de securizare a bazelor de date, în consecinţă baza ta de date este vulnerabilă. Singura protecţie pe care o poţi aplica este să o arhivezi cu parolă şi să o depozitezi pe un disc optic care nu poate fi accesat de către oricine. ■

Dorel Puchianu jr.
dorel@myc.ro

NOTĂ: toate programele prezentate în acest articol se găsesc pe CD-urile revistei! Pentru întrebări suplimentare şi răspunsuri, aştept să-mi scrieţi pe adresa de e-mail de mai sus.

INFORMAŢII GENERALE
Preţ: 29,95 USD
Contact: www.wincatalog.com

Squid
un plus de wwwiteză

Multă lume a auzit de servere proxy, dar sunt puţini care înţeleg ce sunt acestea şi care este utilitatea lor într-o reţea. Există mii de programele de tot felul care suplinesc câteva din caracteristicile unui proxy profesional, oferind în schimb interfeţe arătoase şi diferite servicii, de multe ori nefolositoare. Culmea este că multe din aceste programe costă bani şi serviciile pe care le oferă sunt de o calitate îndoielnică. Eu aş vrea să vorbim despre un proxy server care nu intră în această categorie, un program profesional care îndeplineşte exact sarcina pentru care a fost creat.

Squid, pe numele său complet (Squid HTTP Caching Proxy Daemon), e un cache proxy server foarte utilizat la scară mondială, în special pe platformele UNIX, Linux sau Free BSD. Serverul funcţionează ca un proxy cache, iniţiind un proces care primeşte cereri de la clienţi, în acest caz browsere, şi le trimite spre serverul specificat. Când obiectele cerute ajung la destinaţie, sunt păstrate ca şi copii într-un cache virtual pe disc, sub forma unor fişiere log. Când un client apelează un sit deja vizitat, obiectele obţinute vor fi acelea stocate de Squid în memorie, ceea ce măreşte foarte mult viteza de accesare a unor situri folosite des. În cazul unei reţele mai mari de calculatoare, toţi utilizatorii vor beneficia de multe avantaje, economisind astfel, transfer, lăţime de bandă şi timp. De exemplu, dacă avem o reţea de 100 de calculatoare care sunt conectate la Internet şi beneficiază de serviciile Squid, iar un singur utilizator accesează domeniul www.google.com, imaginile şi informaţiile obţinute vor fi stocate în cache, astfel încât, în momentul când ceilalţi utilizatori conectaţi la aceeaşi reţea vor accesa acel sit, nu vor mai aştepta datele de pe serverul Google, ci vor accesa în realitate calculatorul din camera alăturată.

Squid nu este un server proxy tradiţional. El intermediază doar între conexiuni

HTTP. Suportă deasemenea alte protocoale, cum ar fi FTP, Gopher, SSL şi WAIS, dar nu oferă suport pentru Real Audio, news, sau videoconferinţe, lucru care e lesne de înţeles, din moment ce aceste tipuri de informaţii se modifică foarte repede. Totuşi Squid oferă suport pentru UDP, dar numai pentru interconexiuni cu alte rezerve de cache, astfel că multe programe de multimedia nu vor funcţiona on line dacă Squid e instalat.

Squid şi securitatea

Squid poate fi folosit împreună cu un firewall pentru a opri accesul spre exterior fără permisiunea serverului. Firewall-ul respinge toate cererile clienţilor exceptând acelea care au permisiunea Squid. Toate conexiunile la internet se vor face astfel prin proxy. Dacă în configurarea firewall-ului este inclus un DMZ (Demilitarized Zone), setaţi proxy-ul acolo. În acest caz, este important ca toate computerele din DMZ să trimită fişierele log spre hosts în interiorul reţelei securizate.

Cache Multiplu

Unele proxy-uri pot fi configurate în aşa fel încât să poată interschimba obiecte, reducând astfel nevoia de resurse şi mărind posibilitatea găsirii unui obiect chiar în cadrul reţelei interne. Squid poate crea ierarhii de cache, ceea ce înseamnă că poate face legături cu alte servere pe care rulează, poate transmite cereri pentru obiecte către acestea sau un server principal. Poate primi obiecte din alte fişiere cache, aflate în reţeaua locală sau direct de la sursă. Alegerea unei topologii adecvate pentru

ierarhia cache este foarte importantă, deoarece aceasta poate să mărească sau să scadă traficul generat în reţea. De exemplu, într-o reţea foarte vastă, este posibil să configurăm un server proxy pentru fiecare sub-reţea şi să-l conectăm la un proxy principal, legat la rândul său la proxy-ul furnizorului de servicii (ISP). Toată această legătură e controlată de ICP (Internet Cache Protocol) care rulează deasupra protocolului UDP. Transferul de date între mai multe fişiere cache e manevrat de HTTP, la rândul său bazat pe protocolul TCP.

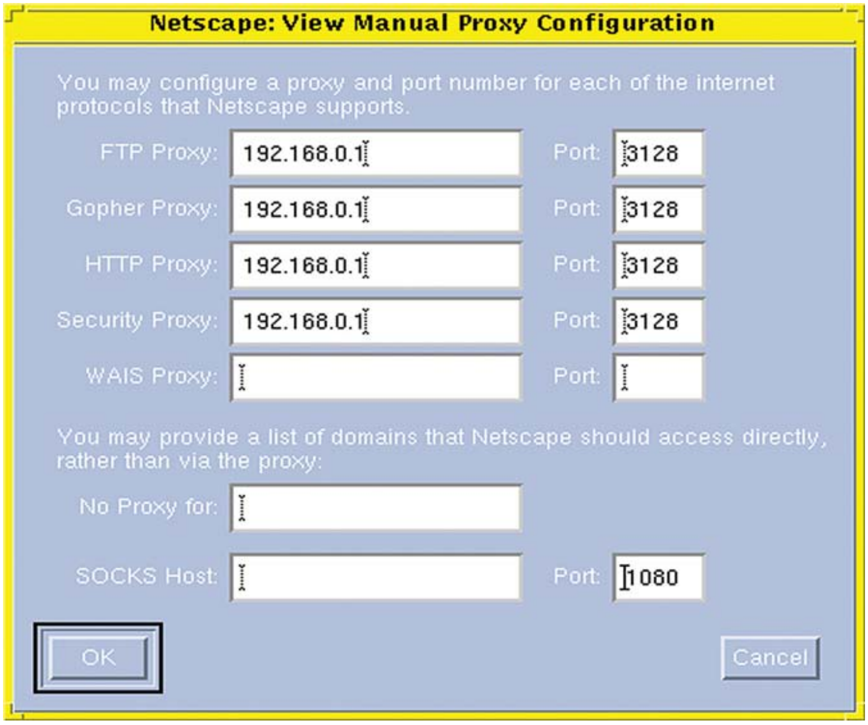
Pentru a găsi cea mai bună sursă de unde să ia obiectele, un cache va trimite o cerere ICP către toate serverele învecinate. Acestea vor răspunde cu un cod special numit HIT în cazul în care obiectul este găsit, sau MISS dacă obiectul lipseşte. Dacă se primesc mai multe HIT-uri, serverul proxy va decide de unde să copieze, acest lucru depinzând de mai mulţi factori, cum ar fi viteza răspunsului primit sau care server este mai apropiat. Dacă nici unul din serverele învecinate nu trimite un răspuns satisfăcător, Squid va contacta serverul principal.

Caching în cazul obiectelor

Evident, nu toate obiectele de pe Internet sunt statice. Există o mulţime de pagini web generate cu CGI, contoare pentru numărul de vizitatori şi documente care conţin encriptare SSL. Obiectele de acest gen nu sunt reţinute în cache, deoarece se vor modifica de fiecare dată când sunt accesate. Se naşte astfel întrebarea referitoare la cât de mult ar trebui să rămână un obiect în cache. Pentru a determina acest lucru fiecărui obiect i se alocă un anumit statut. Squid determină statutul fiecărui obiect prin adăugarea unei titulaturi cum ar fi "Last modified" sau "Expires" şi data corespunzătoare. Alte titulaturi care specifică faptul că un obiect nu trebuie reţinut în cache sunt de asemenea folosite. Obiectele din cache sunt înlocuite în mod normal, din cauza spaţiului limitat pe hard disk, folosind algoritmi ca LRU (Last Recently Used). Acesta consistă în înlocuirea obiectelor care sunt accesate mai rar.

Cerinţe de sistem

Cel mai important lucru este stabilirea plafonului maxim de solicitare a sistemului. Dacă ai dubii în acest sens este mai bine să supraestimezi cerinţele, deoarece dacă

Configurarea unui proxy în browserul Netscape

Squid lucrează aproape de limitele maxime pot apărea pierderi în calitatea serviciilor. Viteza joacă un rol important în procesul de caching. La hard disk îi revine parametrul descris ca "random seek time", măsurat în milisecunde. Cu cât căutarea este mai scurtă, deci viteza hard discului mai mare cu atât mai bine. O posibilitate este să ne folosim de mai multe discuri dublate prin RAID.

Dimensiunea memoriei cache

Aceasta depinde de mai mulţi factori. Cu cât valoarea este mai mare cu atât ai mai multe posibilităţi de a găsi informaţia pe care o cauţi memorată în cache.

Deoarece Squid citeşte şi scrie în general părţi mici de date de pe disc, timpul de accesare este la fel de important ca şi mărimea memoriei cache. Discurile cu viteze mari, de exemplu cele cu 7200 sau 10000 de rotaţii pe minut sunt de preferat.

Cantitatea de RAM

Lucrurile sunt simple: deoarece Squid se foloseşte în special de RAM pentru a păstra memoria cache, iar accesul memoriei RAM se face mult mai rapid decât accesul datelor de pe un disc, cantitatea de RAM trebuie să fie cât mai mare. Pentru un server care deserveşte o companie sau o instituţie cu mai multe computere valoarea minimă este de 512 MB.

CPU

Squid nu este un program care are nevoie de un procesor rapid, de aceea nu există limite inferioare pentru această categorie de hardware. Pentru creşterea eficienţei, cum am precizat şi mai sus, ai nevoie doar de nişte discuri rapide si multă memorie RAM.

Instalare

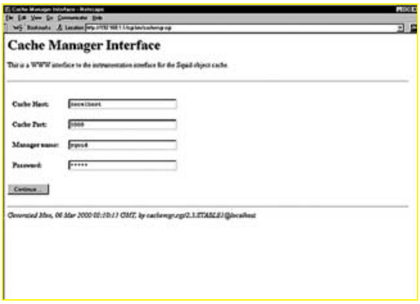
Squid este încorporat în majoritatea distribuţiilor Linux, de aceea poate fi instalat, dezinstalat, updatat cu uşurinţă. Dacă distribuţia ta nu conţine Squid sau vrei tu să fii şeful sistemului tău, iată cum trebuie s-o faci:

Trebuie să downloadezi o arhivă de tipul "`squid-x.y.z-src.tar.gz`" (ex. `squid-2.5.STABLE4.tar.gz`) de la **www.squid-cache.org** sau de pe situl FTP.

Acestea sunt comenzile de instalare:

```
tar xzf squid-2.5.STABLE4.tar.gz
cd squid-2.5.STABLE4
./configure
make
make install
```

Pentru a compila Squid vei avea nevoie

de un compilator ANSI C, integrat în toate distribuţiile de Linux şi alte sisteme de operare bazate pe UNIX moderne. Pe lângă acestea vei avea nevoie de Perl instalat pe sistemul tău.

Pentru a face un upgrade, ai nevoie de un patch. De exemplu, dacă vrei să faci un upgrade de la squid-1.1.10 la squid-1.1.11, scrie următoarele comenzi:

```
cd squid-2.5.STABLE3
mkdir ../squid-2.5.STABLE4
find . -depth -print | cpio -pdv ../squid-1.1.11
cd ../squid-1.1.11
patch -p1 < /tmp/squid-2.5.STABLE3-STABLE4.diff
```

sau următoarele:

```
cp -rl squid-2.5.STABLE3 squid-2.5.STABLE4
cd squid-2.5.STABLE4
zcat /tmp/squid-2.5.STABLE3-STABLE4.diff.gz | patch -p1
```

După ce ai aplicat patch-ul trebuie să refaci Squid ca în cazul unei instalări:

```
make distclean
./configure ...
make
make install
```

Nu uita că acesta e doar un exemplu şi înlocuieşte datele menţionate mai sus cu cele aferente sistemului tău!

Porneşte Squid

Dacă Internetul îţi merge, reţeaua ţi-e configurată şi Squid a fost instalat fără erori, tot ce trebuie să faci este să deschizi o consolă şi să tastezi "`rcsquid start`" pentru a porni programul. Pentru a opri Squid tastează "`rcsquid stop`". Cu "`rcsquid status`" vezi dacă Squid funcţionează corect.

Fişierul de configurare "squid.conf"

`Squid.conf` defineşte configuraţia serverului. Acest fişier conţine toate informaţiile de care ai nevoie pentru a configura porturile HTTP, ICP, cererile şi răspunsurile, informaţii despre accesul prin firewall, fişierele log şi multe alte informaţii utile. După instalare vei găsi acest fişier în `/etc/squid/squid.conf`. `Squid.conf` este un fişier de configurare, dar şi un manual pentru începători şi nu numai, fiecare opţiune fiind explicată foarte amănunţit. Pentru a porni Squid pentru prima oară nu este nevoie să modifici acest fişier, dar în această fază toate cererile venind de la clienţi externi vor fi respinse. Proxi-ul trebuie să fie configurat în browsere, pentru portul 3128 care este standard sau 8080, de asemenea un port foarte des folosit. Pentru informaţii suplimentare citeşte documentaţia de pe situl oficial Squid - **www.squid-cache.org**.

Configurarea unui proxy transparent

Modul normal în care se lucrează cu un proxy server este următorul: browserul trimite cereri spre un anumit port pre-configurat, iar proxy-ul asigură primirea obiectelor cerute, indiferent dacă acestea se află sau nu în cache. Cînd lucrezi într-o reţea, pot apărea diverse situaţii, de aceea este necesar să aplici unele reguli:

Din motive de securitate, e recomandat ca toţi clienţii să folosească un proxy pentru a naviga Internetul.

Toţi clienţii să folosească un proxy, indiferent dacă ei sunt sau nu conştienţi de acest fapt.

Chiar dacă proxy-ul este mutat în reţea, clienţii existenţi trebuie să-şi păstreze configuraţia iniţială.

În toate aceste cazuri, se foloseşte un proxy transparent. Principiul este foarte simplu: proxy-ul interceptează şi răspunde la cererile browserelor, în aşa fel încât acestea primesc obiectele cerute fără să ştie de unde provin acestea. Acest proces dă iluzia de transpatenţă, de unde şi numele.

Configurarea kernelului

Prima dată, trebuie să te asiguri dacă ai suport pentru un proxy transparent, deoarece modulele kernelului se modifică de la o versiune la alta. Pentru a afla această informaţie vizitează (**www.tldp.org/HOWTO/mini/TransparentProxy-3.html**) sau, dacă foloseşti SuSE Linux, citeşte documentaţia aflată în `/usr/share/doc/howto/en/html/mini/TransparentProxy-3.html`

Opţiuni de configurare în `/etc/squid/squid.conf`

Opţiunile de activare a unui proxy transparent în `squid.conf` sunt:

```
" httpd_accel_host virtual
" httpd_accel_port 80 # portul serverului HTTP
" httpd_accel_with_proxy on
" httpd_accel_uses_host_header on
```

Squid şi alte programe

Squid poate interacţiona cu diverse programe pentru configurare şi întreţinere. În exemplele următoare vom vedea trei dintre ele: *cachemgr.cgi*, care te poate ajuta să decizi valoarea memoriei folosită pentru a menţine obiecte in cache, *squidGuard*, care filtrează paginile web şi *Calamaris*, un program care creează rapoarte referitoare la funcţionarea serverului.

cachemgr.cgi

Cache managerul (*cachemgr.cgi*) e un utilitar CGI folosit pentru a obţine statistici despre memoria utilizată de procesul Squid. Oferă de asemenea o metodă convenabilă pentru managementul memoriei cache şi suport pentru vizualizarea statisticilor fără conectarea la server.

squidGuard

SquidGuard e un filtru, redirector şi controller de acces pentru Squid. Îţi oferă posibilitatea de a defini reguli pentru acces multiplu cu restricţii diferite pentru grupuri de utilizatori cu acces la un cache Squid.

Generare de statistici cache cu Calamaris

Calamaris e un script Perl folosit pentru a genera rapoarte şi statistici ale activităţii serverului în format ASCII sau HTML. Lucrează cu fişierele log ale serverului Squid. Pagina oficială a lui Calmaris este http://Calamaris.Cord.de/ ■

Darius Martin
contact@myc.ro

Unii dintre noi nu se opresc să-şi supratacteze doar procesorul sistemului şi memoria, ci vor şi mai multă performanţă! Astfel, însăşi sistemul de operare Windows XP se mai poate tuning-a, supratacta, oricum i-am spune tot despre o "forţare" ar fi vorba. Aici însă nu e ca şi cum ţi-ai supratacta procesorul şi ar trebui să îţi achiziţionezi un cooler mai bun, ci trebuie să ştii care programe sunt create special pentru a-ţi îmbunătăţi performanţa sistemului. De aceea, în acest număr am să prezint un program mai des utilizat pentru îmbunătăţirea funcţionării Windows-ului XP fie el PRO sau HOME edition. În numărul viitor, am să prezint WinBoost, un program cu opţiuni pe gustul fiecăruia!

TuneXP 1.5

Este un program uşor de utilizat, fără prea multe setări, TuneXP acoperă toate opţiunile principale care îţi fac Windows-ul XP să ruleze mai rapid şi mai stabil. Atenţie! Programul nu vă rezolvă problemele sistemului de operare cauzate de programe fantomă sau ale unor setări făcute în necunoştinţă de cauză! După cum spuneam, acesta ajută sistemul de operare să funcţioneze mai ordonat şi mai bine decât până acum. Programul este gratuit, şi a fost inclus pe CD-ul nr.9/2004 al revistei noastre, însă la cererea ta vom include o eventuală versiune viitoare pe CD-urile revistei. Programul TuneXP 1.5 a fost testat la noi în redacţie pe diverse configuraţii şi a funcţionat fără nici o eroare încât nu a cauzat nici un fel de probleme pe o perioadă destul de îndelungată. Totuşi, nu ne putem asuma răspunderea în cazul în care prin instalarea acestuia vei fi păgubit în vreun fel! Interfaţa programului TuneXP 1.5 este simplă, aici vei găsi un meniu în care poţi seta sau nu respectivele opţiuni de tuning care consideri că îţi vor

îmbunătăţi performanţa sistemului de operare şi nu numai.

În primul meniu "File" există opţiunea "Exit" care îţi permite să părăseşti programul.

În al doilea meniu ("Memory and file system") există mai multe opţiuni pe care le voi descrie în ordinea în care apar:

ACCELERATE DLL UNLOADING - opţiunea garantează ştergerea completă din memoria RAM a fişierelor DLL de fiecare dată când este nevoie. Activarea acestei opţiuni ar putea să îmbunătăţească performanţa în teste, ar fi posibil să încetinească aplicaţiile mici instalate în sistemul de operare. "Accelerate DLL unloading" este recomandată pentru teste (benchmarking).

CLEAR PAGEFILE ON SHUTDOWN - opţiunea şterge pagefile-ul din sistem în momentul opririi calculatorului (shutdown). Opţiunea va încetini procedura de oprire a calculatorului, însă va accelera ulterior viteza de bootare, iar memoria virtuală a sistemului va avea un acces mai mic. Clear Pagefile On Shutdown nu este recomandată.

DISABLE PAGING EXECUTIVE - opţiunea dezalocă fişierele sistemului pe care Windows-ul încearcă să le încarce în swap. Datorită acestei opţiuni, ele vor fi încărcate în RAM. "Disable Paging Executive" utilizează puţină memorie, însă sistemul de operare va fi mai rapid şi mult mai sensibil la comenzi. Această opţiune necesită 512 MB RAM sau chiar mai mult.

FASTER SHUTDOWN - opţiunea reduce viteza de oprire a calculatorului de la 20 de secunde la 5, astfel sistemul de operare se va opri de 4 ori mai repede. Faster Shutdown este recomandată pentru orice sistem.

FILE ALLOCATION SIZE TWEAK - opţiunea alterează mărimea alocată fişierului de memorie. Efectul nu este drastic, însă majoritatea persoanelor vor observa un răspuns ceva mai bun al Windows-ului la comenzi. File Allocation Size Tweak este recomandată pentru orice sistem.

OPTIMIZE PREFETCH - opţiunea optimizează modul de încărcare prealabilă a cache-ului şi astfel aplicaţiile se vor încărca mai repede, mai ales cele mari. Opţiunea este recomandată tuturor.

INCREASE NTFS PERFORMANCE - opţiunea dezalocă din toate fişierele "Last Access Stamp". Opţiunea îmbunătăţeşte viteza hard discului, însă este recomandată celor care folosesc sistemul de fişiere NTFS.

IO PAGE LOCK LIMIT - opţiunea reduce mărimea alocată în memorie de swap-ul IO. Cu cât dispui de mai multă memorie cu atât poţi seta o limită mai mare. IO Page Lock Limit îmbunătăţeşte performanţa generală a sistemului, în special când lucrezi cu aplicaţii mari; opţiunea este recomandată pentru orice tip de sistem.

CLEAR PREFETCH FOLDER - opţiunea goleşte toate directoarele de tip cache alocate de Windows. Această "curăţare" este recomandabil să o efectuezi săptămânal pentru a îmbunătăţi performanţa per ansamblu a sistemului de operare.

DEFRAG BOOT FILES - opţiunea defragmentează rapid fişierele de boot. Îmbunătăţind viteza de iniţializare.

DISABLE ZIP FOLDERS - funcţia dezinstalează capacitatea sistemului de operare de a manipula fişierele ZIP. Aceasta dezinstalare eliberează din resursele sistemului, însă dacă doreşti să despachetezi/împachetezi trebuie să foloseşti o altă aplicaţie ca WinZIP sau WinRAR. Opţiunea este recomandată celor care şi-au instalat o aplicaţie de împachetare/despachetare!

ULTRA-FAST BOOTING - Opţiunea mută fişierele de bootare la sfârşitul discului, după care îl defragmentează. Poate spori viteza de iniţializare cu peste 300%. Opţiunea este recomandată tuturor.

În al treilea meniu Hardware poţi să-ţi îmbunătăţeşti viteza sistemului la nivel hardware:

CD-BURNING - opţiunea dezactivează/activează capacitatea sistemului de operare de a scrie CD-uri. Dacă foloseşti alte programe de scriere a CD-urilor este recomandat să dezactivezi această opţiune pentru a salva resurse. Opţiunea este recomandată tuturor. Enable UDMA-66 - opţiunea activează funcţia UltraDMA-66 a chipseturilor Intel; este recomandată tuturor celor care dispun de plăci de bază cu chipset Intel.

INCREASE CPU PRIORITY - opţiunea schimbă modul de operare al Windows-ului cu resursele microprocesorului. Aceasta opţiune îmbunătăţeşte performanţa aplicaţiilor primare şi este utilă pentru teste (benchmarking).

INCREASE USB POLLING INTERVAL - schimbă latenţa porturilor USB de la 1ms la 5ms. Opţiunea este ideală pentru cei care testează performanţele sistemului pentru că reduce sesizabil din atribuţiile procesorului şi este ideală şi pentru cei care folosesc un laptop.

Interfaţa TuneXp

SPEED-UP WINDOWS IRQ HANDLING - Optimizează modul de administrare IRQ al Windows-ului, şi astfel sistemul de operare va rula mult mai repede. Opţiunea este recomandată tuturor.

În meniul Internet, poţi să-ţi îmbunătăţeşti viteza navigării pe Internet şi nu numai:

IP SETTINGS - este un utilitar mic care îţi permite să reînnoieşti adresele IP.

INCREASE DNS CACHE - opţiunea îmbunătăţeşte cache-ul DNS din Windows, astfel încât accesul la situri va fi mai rapid. Opţiune recomandată tuturor.

În meniul "Services" poţi să îmbunătăţeşti calitatea serviciilor din Windows:

FAST USER SWITCH - această opţiune permite mai multor utilizatori să fie logaţi în acelaşi timp. Atenţie, serviciul foloseşte considerabil de mult procesorul şi memoria RAM a sistemului. Dacă vrei mai multă performanţă, este recomandat să opreşti acest serviciu.

MESSENGER - dacă activezi această opţiune, nu vei mai primi popup-uri nedorite!

THEMES - acest serviciu controlează toate temele din Windows; dacă îl dezactivezi, procesorul va fi scutit să mai lucreze în plus şi astfel sistemul tău va opera mai repede, însă interfaţa frumoasă a Windows-ului va fi înlocuită cu cea clasică.

În meniul Miscellaneous s-au adăugat scurtături către principalele utilitare care sunt recomandate a fi utilizate mai des:

CHECK DISK - binecunoscutul utilitar din Windows care verifică hard discurile.

DEFRAGMENT - cu ajutorul acestui utilitar îţi poţi defragmenta partiţiile hard discului.

SYSTEM FILE CHECKER - verifică integritatea fişierelor de sistem.

WINDOWS UPDATE - lansează aplicaţia Windows Update. ■

Dorel Puchianu jr.
dorel@myc.ro

CSS2

Design Web mai inteligent

Partea a II-a

În afară de elementele despre care am vorbit în numărul trecut (imagini, margini, culori, fundaluri), fonturile utilizate sunt un alt aspect important care trebuie luat în considerare atunci când creezi pagini web.

(Pentru cei care nu au avut posibilitatea să citească prima parte a acestui articol care a fost prezentată în numărul trecut al revistei, am să spun că pentru a putea testa exemplele prezentate în continuare nu vor avea nevoie de altceva decât de un editor de text, gen "notepad" şi un browser care să afişeze paginile. Exemplele se salvează ca fişier .html).

Revenind la ideea anterioară, folosirea unui font lizibil de dimensiune potrivită este indicată în dauna folosirii unui font pretenţios de dimensiune prea mare sau prea mică. Nu există nişte "standarde" pentru utilizarea fonturilor, însă este bine să foloseşti fonturi şi dimensiuni echilibrate.

În CSS proprietatea care defineşte tipul fontului este font-family. De exemplu, dacă doresc ca paragrafele dintr-o pagină să apară scrise cu font "verdana", voi avea următoarea declaraţie:

```
P { font-family: Verdana}
```

Este posibil ca unele browsere să nu găsească un anumit font instalat pe un sistem. În acest caz, ca o precauţie, este bine să specifici în declaraţie mai multe fonturi, pe care trebuie să le desparţi prin virgulă (cel mai bine este ca ultimul font din listă să fie unul generic, de genul "sans-serif").

```
P { font-family: Arial, Times
New Roman, Verdana, sans-serif}
```

În cazul de mai sus, browserul va analiza sistemul şi va căuta pe rând să vadă dacă sunt instalate fonturile "Arial", "Times New Roman" sau "Verdana". În cazul în care nu este găsit nici unul, va fi folosit orice font generic de tip "sans-serif".

Probabil că ai constatat că şi în cazul în care nu vei specifica nici un font (nici în documentul HTML şi nici în declaraţiile CSS), browserul va afişa oricum pagina, folosindu-se de fonturile implicite.

Am să fac o paranteză, pentru a-ţi atrage atenţia asupra unui fapt. Spuneam data trecută că declaraţiile CSS sunt cuprinse între semnele care în HTML reprezintă un comentariu ce nu va fi afişat de către browser. Aceste comentarii sunt destul de benefice în momentul în care se creează pagini mai mari şi simţi nevoia să scrii notiţe care să-ţi amintească de faptul că în locul respectiv trebuie să mai adaugi ceva sau să faci o modificare. Bineînţeles că această facilitate se regăseşte şi în CSS numai că de data aceasta se foloseşte schema "/* comentariu */". De exemplu:

```
P { font-family: Arial}
/* eventual sa incerc sa folo-
sesc Verdana*/
```

Notă: Tot în numărul trecut spuneam că este bine ca atunci când scrii codul CSS/HTML să apelezi la indentare pentru o mai bună lizibilitate (utilizarea tastei [TAB] te va ajuta foarte mult în acest sens). Din motive de spaţiu, nu am utilizat această metodă la codurile pe care le-am scris în revistă.

Referitor la stilul în care poate fi afişat un text, CSS-ul are proprietatea font-style, care poate avea valorile "normal" (valoarea implicită), "italic" sau "oblique".

```
<html>
<head>
<title>Pagina de test</title>
<style type= "text/css">
        <!-- body { font-family:
Verdana; font-style: oblique;}
        p {font-style: italic;}
        /* nu vad sa existe vreo
diferenta intre cele doua sti-
luri*/
        -->
</style>
<head>
<body>
Aceasta este doar o pagina de
test
<p>Aceasta este doar o pagina
de test</p>
</body>
</html>
```

Valoarea "normal" poate fi folosită de exemplu în cazul în care ai setat ca fontul pentru selectorul <body> să fie "italic", dar doreşti ca o porţiune a paginii să fie afişată cu font normal. Dacă nu vei specifica acest lucru, porţiunea respectivă va moşteni valorile proprietăţilor asociate etichetei-părinte, în cazul acesta textul va fi afişat tot cu italice.

Obişnuiţi probabil cu Office-ul companiei Microsoft ne-am fi aşteptat ca valoarea "bold" să fie dată proprietăţii font-style. Nu este însă aşa. Dacă doreşti să modifici grosimea unui font va trebui să foloseşti proprietatea font-weight. Aceasta poate avea patru valori fixe ("normal" - valoarea implicită, "bold", "bolder" şi "lighter"), sau o valoare variabilă exprimată în numere de la 100 la 900.

Dacă "normal" este valoarea iniţială, aşa cum apare aceasta dacă nu suferă nici o modificare, iar "bold" este valoarea standard de îngroşare a fonturilor, celelalte două sunt mai intensă ("bolder") sau mai puţin intensă decât cea implicită ("lighter").

Pentru o setare mai exactă a grosimii poţi să apelezi la valorile cuprinse între 100 (cel mai subţire) şi 900 (cel mai gros). În exemplul următor poţi să observi diferenţa între diferitele tipuri de grosimi.

```
<html>
<head>
<title>Pagina de test</title>
<style type= "text/css">
        <!-- body { font-family:
Verdana;}
p.normal {font-weight: normal;}
p.bold {font-weight: bold;}
p.bolder {font-weight: bolder;}
p.lighter {font-weight:
lighter;}
p.osuta {font-weight: 100;}
p.nouasute {font-weight: 900;}
        /* diferenta intre
tipurile de grosimi*/
        -->
</style>
<head>
<body>
<p class="normal">Aceasta este
un paragraf normal</p>
<p class="bold">Aceasta este un
paragraf ingrosat</p>
<p class="bolder">Aceasta este
un paragraf si mai ingrosat</p>
<p class="lighter">Aceasta este
un paragraf mai putin
ingrosat</p>
<p class="osuta">Pentru acest
paragraf am folosit grosimea
100</p>
<p class="nouasute">Pentru
acest paragraf am folosit
grosimea 900</p>
</body>
</html>
```

Înainte de a vedea cum stabilim mărimea fontului am să-ţi reamintesc doi termeni despre care am vorbit data trecută: "absolut" şi "relativ". Primul face referire la o unitate fixă, iar celălalt este în legătură cu altceva, depinde de un alt element.

Pentru a stabili mărimea unui font avem la dispoziţie proprietatea font-size. Aceasta poate fi absolută sau relativă (în funcţie de fontul absolut mediu). Valorile absolute sunt în puncte (pt) sau pixeli (px), iar cele relative pot fi la rîndul lor fixe sau variabile. Pentru cele absolute mai există şi valori fixe, însă din cauza unor incompatibilităţi cu browserele nu am să abordez această problemă, fiind suficientă cunoaşterea celorlalte valori. Valorile relative fixe sunt "smaller", "normal" (implicită), "larger", iar cele relative variabile sunt exprimate în procente. Următorul exemplu te va ajuta să vezi exact modul în care se exprimă mărimea fonturilor în CSS.

```
<html>
<head>
<title>Pagina de test</title>
<style type= "text/css">
        <!-- body { font-family:
Verdana;}
p.puncte {font-size: 10pt;}
p.pixeli {font-size: 10px;}
p.smaller {font-size: smaller;}
p.normal {font-size: normal;}
p.larger {font-size: larger;}
p.procente {font-size: 80%;}
        /* diferenta intre
tipurile de marimi*/
        -->
</style>
<head>
<body>
<p class="puncte">Marimea este
exprimata in puncte</p>
<p class="pixeli">Marimea este
exprimata in pixeli</p>
```


www.csszengarden.com - **un sit care merită vizitat**

```
<p class="smaller">Marimea este
exprimata prin valoarea small-
er</p>
<p class="normal">Marimea este
exprimata prin valoarea normal
(implicita)</p>
<p class="larger">Marimea este
exprimata prin valoarea larg-
er</p>
<p class="procente">Marimea
este exprimata in procente</p>
</body>
</html>
```

CSS îţi permite să controlezi cu uşurinţă distanţa dintre rânduri apelând la proprietatea line-height care poate să aibă valori în pixeli sau în ems. În exemplul care urmează vei putea observa acelaşi paragraf, avînd spaţierea dintre rânduri diferită.

```
<html>
<head>
<title>Pagina de test</title>
<style type= "text/css">
       <!-- body { font-family:
Verdana;}
p.larg { line-height: 22px;}
p.ingust { line-height: 14px;}
            /* diferenta intre
tipurile de marimi*/
       -->
</style>
<head>
<body>
<p class="larg">Prima impresie pe care mi-a creat-o acest browser a fost una destul de buna: simplu si compact, parca totusi nu la fel de finisat ca si Avantul. Bineinteles ca urmatorul lucru pe care am vrut sa-l aflu a fost daca aceasta interfata este usor customizabila si daca pot fi aplicate skinuri. Daca asupra primului aspect voi mai reveni putin mai incolo, trebuie sa spun ca am fost placut impresionat de posibilitatile pe care le ai daca doresti sa schimbi "look-ul" navigatorului. </p>
<p class="ingust">Prima impresie pe care mi-a creat-o acest browser a fost una destul de buna: simplu si compact, parca totusi nu la fel de finisat ca si Avantul. Bineinteles ca urmatorul lucru pe care am vrut sa-l aflu a fost daca aceasta interfata este usor customizabila si daca pot fi aplicate skinuri. Daca asupra primului aspect voi mai reveni putin mai incolo, trebuie sa spun ca am fost placut impresionat de posibilitatile pe care le ai daca doresti sa schimbi "look-ul" navigatorului.</p>
</body>
</html>
```

Ar mai fi de amintit în ceea ce priveşte setarea fonturilor, proprietatea font-variant care poate avea valorile "normal" şi "small-caps", precum şi scurtătura prin care se pot înşira toate proprietăţile aplicabile fonturilor. Ordinea de înşiruire a proprietăţilor este următoarea: "style", "variant", "weight", "size/line-height", "font-family". De exemplu:

```
p { font: normal small-caps
bolder 13px/20px Verdana }
```

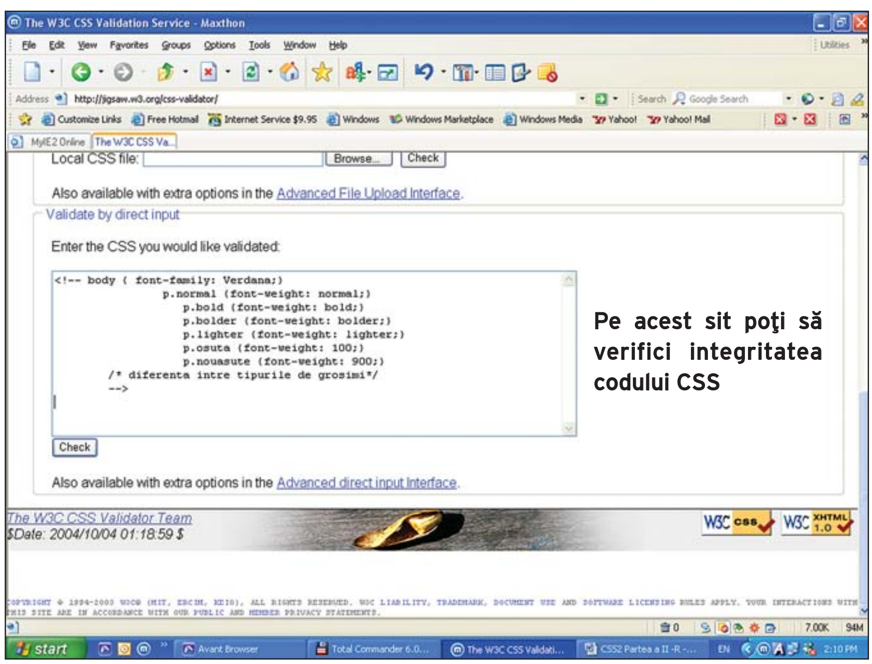
Există şi alte proprietăţi care-ţi permit să deţii un bun control asupra modului de aranjare a textului în pagină. Una dintre acestea este text-indent, cu ajutorul căreia vei seta distanţa de indentare a primului rând dintr-un paragraf. Valorile pot fi în pixeli/ems sau în procente (de asemenea valorile pot fi şi negative).

```
p { text-indent: 20px }
p { text-indent: 35% }
p { text-indent: -20px }
```

O altă proprietate de control asupra textului este text-align care stabileşte modul în care este aliniat textul în raport cu rîndul: la dreapta, la stânga, centrat sau întins pe tot rândul (valorile "left", "right", "center", "justify").

```
<html>
<head>
<title>Pagina de test</title>
<style type= "text/css">
       <!-- body { font-family:
Verdana;}
p.stanga {text-align: left;}
p.centrat {text-align: center;}
p.dreapta {text-align: right;}
p.intins {text-align: justify;}
            /* diferitele
tipuri de aliniere*/
       -->
</style>
<head>
<body>
<p class="stanga">Aceasta este
un paragraf aliniat la
stanga</p>
<p class="centrat">Aceasta este
un paragraf aliniat pe
centru</p>
<p class="dreapta">Aceasta este
un paragraf aliniat la
dreapta</p>
<p class="intins">Aceasta este
un paragraf intins pe tot
randul. Ceea ce inseamna ca
ambele limite vor fi atinse,
atat in partea dreapta cat si
in cea stanga</p>
</body>
</html>
```

Am lăsat pentru finalul prezentării fonturilor în CSS, câteva modalităţi de

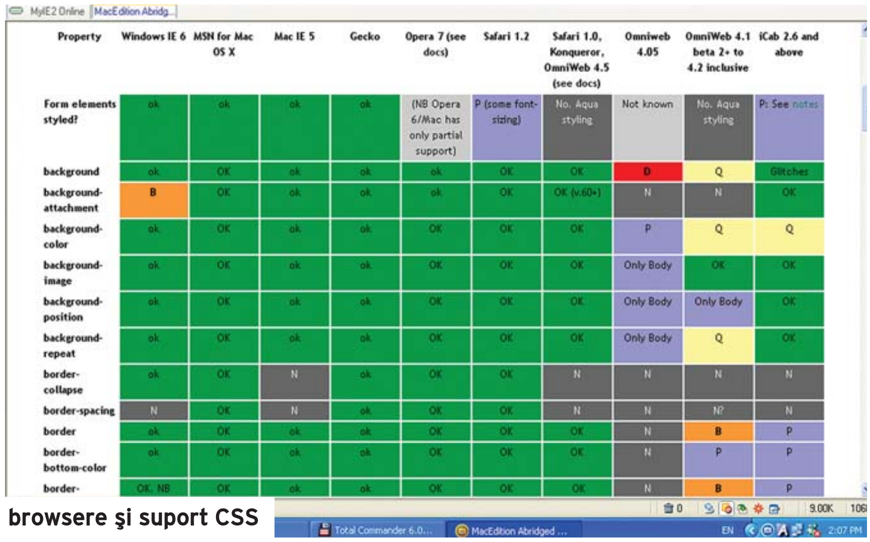
Pe acest sit poţi să verifici integritatea codului CSS

http://jigsaw.w3.org/css-validator

"împopoţonare" a textului care se realizează cu ajutorul proprietăţii text-decoration. Aceasta poate avea valorile: "none" (ceea ce înseamnă că dacă textul este subliniat, linkurile de exemplu, acesta se va transforma într-unul normal, nesubliniat), "underline" (subliniat), "overline" (o linie deasupra textului), "line-through" (textul este tăiat cu o linie pe orizontală), "super" (textul este "la putere") şi "sub" (textul este la bază). O valoare mai puţin utilizată (din cauză că este foarte enervantă:)) este "blink" (efectul de apariţie-dispariţie a textului).

```
<html>
<head>
<title>Pagina de test</title>
<style type= "text/css">
       <!-- body { font-family:
Verdana;}
p.subliniat { text-decoration:
underline;}
p.liniedeasupra { text-decora-
tion: overline;}
p.taiat { text-decoration:
line-through;}
p.laputere { text-decoration:
super;}
p.labaza { text-decoration:
sub;}
p.clipire { text-decoration:
blink;}
                  /* detest
ultimul efect :) */
       -->
</style>
<head>
<body>
<p class="subliniat">Aceasta
este un paragraf subliniat</p>
<p class="liniedeasupra">
Aceasta este un paragraf care
are o linie deasupra</p>
<p class="taiat">Aceasta este
un paragraf taiat</p>
<p class="laputere">Aceasta
este un paragraf "la
putere"</p>
<p class="labaza">Acesta este
un paragraf "la baza"</p>
<p class="clipire">Acest para-
graf clipeste</p>
</body>
</html>
```

Dacă ai pus în practică exemplul de mai sus, probabil că ai constatat următorul lucru: valorile "sub", "super" şi (parţial) "blink" nu au funcţionat. Într-adevăr, nu ştiu care este problema cu primele două (probabil nu există suport pentru ele din partea browserelor). Cu valoarea blink însă, (de aceea am spus "parţial"), lucrurile stau altfel. Browserul Firefox are, de exemplu suport pentru această valoare, pe când IE 6 nu are. De aceea spuneam şi data trecută că înainte de a utiliza anumite proprietăţi şi valori este bine să le testezi cu mai multe browsere pentru a vedea ce anume trebuie şi ce nu trebuie să foloseşti.

Property	Windows IE 6	MSN for Mac OS X	Mac IE 5	Gecko	Opera 7 (see docs)	Safari 1.2	Safari 1.0, Konqueror, OmniWeb 4.5 (see docs)	Omniweb 4.05	OmniWeb 4.1 beta 2+ to 4.2 inclusive	iCab 2.6 and above
Form elements styled?	ok	ok	ok	ok	(NB Opera 6/Mac has only partial support)	P (some font-sizing)	No. Aqua styling	Not known	No. Aqua styling	P: See notes
background	ok	OK	ok	ok	ok	OK	OK	D	Q	Glitches
background-attachment	B	OK	ok	ok	ok	OK	OK (v.60+)	N	N	OK
background-color	ok	OK	ok	ok	OK	OK	OK	P	Q	Q
background-image	ok	OK	ok	ok	OK	OK	OK	Only Body	OK	OK
background-position	ok	OK	ok	ok	OK	OK	OK	Only Body	Only Body	OK
background-repeat	ok	OK	ok	ok	OK	OK	OK	Only Body	Q	OK
border-collapse	ok	OK	N	ok	OK	OK	N	N	N	N
border-spacing	N	OK	N	ok	OK	OK	N	N	N?	N
border	ok	OK	ok	ok	OK	OK	OK	N	B	P
border-bottom-color	ok	OK	ok	ok	OK	OK	OK	N	P	P
border-	OK, NB	OK	ok	ok	OK	OK	OK	N	B	P

browsere şi suport CSS

Linkuri

Linkurile au fost şi sunt "inima" paginilor de Internet. Ele au fost cele care au dat posibilitatea creării de legături între documente aflate la mii de km distanţă. În CSS există proprietăţi care-ţi dau posibilitatea de a transforma şi colora linkurile după bunul plac.

Totuşi am să fac din nou o scurtă paranteză pentru a spune câte ceva despre clasele "false" (pseudo-classes) din CSS. Aceste pseudo-clase nu sunt altceva decât nişte clase generate automat de CSS pentru a te scuti de muncă suplimentară. Diferenţa faţă de clasele create de către tine ţine de sintaxă, şi anume, în loc de punctul de dinaintea numelui clasei vei avea semnul ":".

Referitor la linkuri, selectorul căruia îi vei aplica diferite pseudo-clase şi proprietăţi pentru acestea este "a".

```
a:link      { proprietate:
valoare;} - link nevizitat;
a:visited { proprietate: val-
oare;} - link vizitat;
a:hover   { proprietate: val-
oare;} - cu mausul deasupra;
a:active  { proprietate: val-
oare;} - cu mausul apăsat;
```

Vei înţelege mai bine cum stau lucrurile din exemplul următor:

```
<html>
<head>
<title>Pagina de test</title>
<style type= "text/css">
       <!-- body { font-family:
Verdana;}
a:link { color: red;}
a:visited { color: green;}
a:active { text-decoration:
none;}
a:hover { color: magenta;}
            -->
</style>
<head>
<body>
<a href="http://www.nba.com">
Aici se gaseste pagina celui
mai puternic baschet din
lume</a>
</body>
</html>
```

După cum ai observat, culoarea textului se va schimba în fiecare dintre cele 4 ipostaze. Pentru starea "active" am stabilit o altă proprietate, şi anume am dictat browserului că doresc ca în momentul în care dau un clic pe link, acesta să nu mai fie subliniat (a:active { text-decoration: none;}).

Din păcate şi aici browserul IE dezamăgeşte, deoarece nu oferă suport deplin pentru această pseudo-clasă ("active"). Şi anume, "schema" nu funcţionează decât prima dată. După ce am dat un clic pe link,

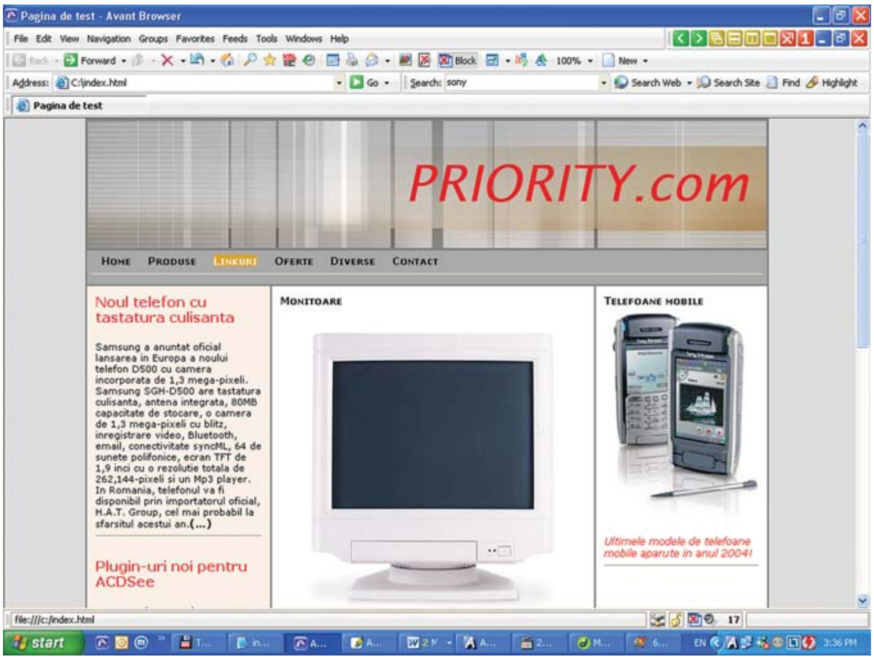
toate ipostazele devin nesubliniate (chiar dacă am reîncărcat pagina, lucrurile nu s-au schimbat). În schimb, lucrurile au funcţionat perfect în Firefox.

Dacă ţi se pare că pagina ta este puţin interactivă, atunci poţi să apelezi la pseudo-clasele pe care le pomeneam anterior pentru a da viaţă paginii tale (de exemplu crearea unui meniu ca în exemplul următor).

Am creat o pagină pe care o poţi vedea în imaginea alăturată. Din cauză că spaţiul nu-mi mai permite o analiză mai atentă a codului, am să fac doar câteva remarci în legătură cu acesta.

Am pornit iniţial de la un layout bazat pe tabele. După cum observi şi în imagine, pagina nu este foarte complexă, însă este realizată exclusiv în HTML şi CSS (adică nu ai nevoie de altceva decât de un editor de text şi unul-două browsere pentru testare).

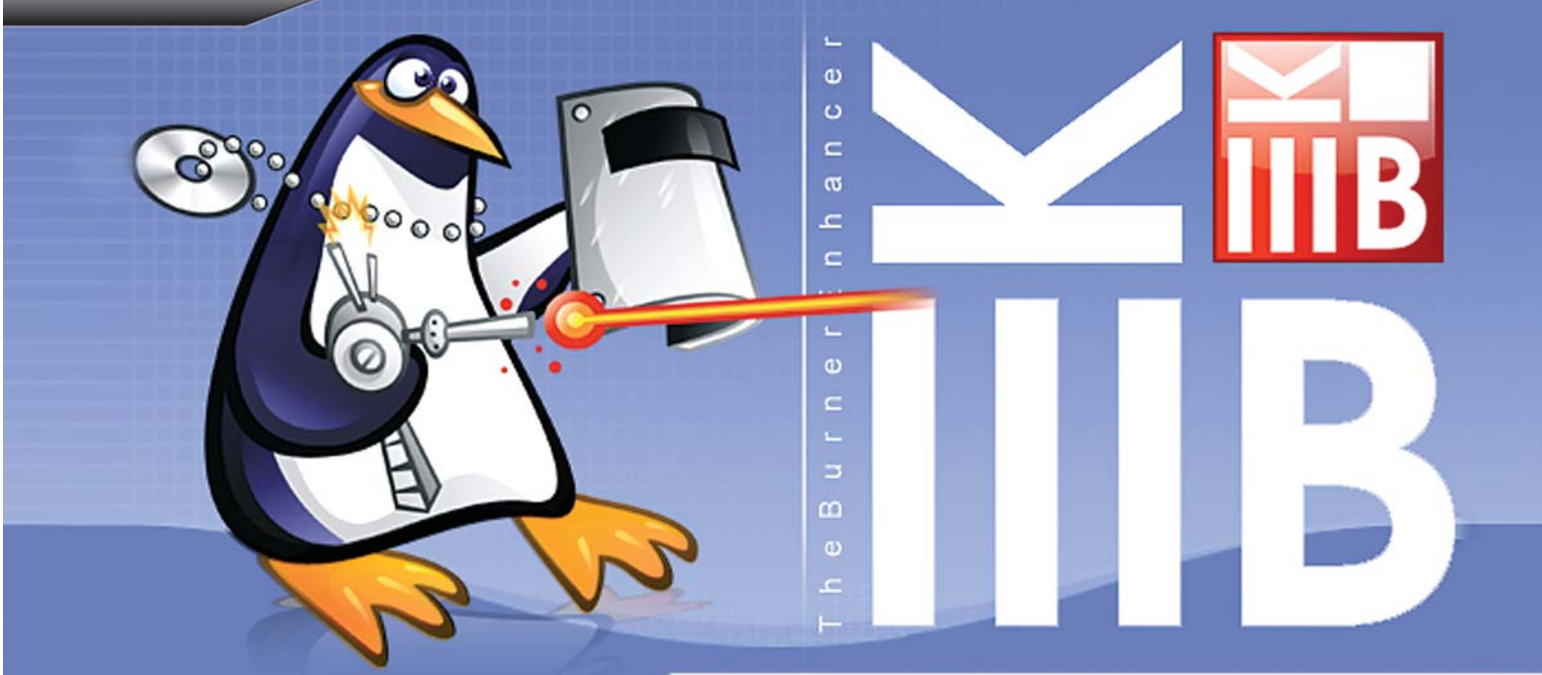
Nu am operat prea multe modificări asupra codului HTML, am creat doar nişte clase. În ce priveşte declaraţiile CSS am apelat la proprietăţi care să schimbe aspectul fonturilor, aranjarea în pagină sau culorile fundalurilor. Poţi să experimentezi cu acest cod după bunul plac şi, nu uita să testezi rezultatele cu mai multe browsere.


```
<html>
<head>
<title>Pagina de test</title>
<style type="text/css">
<!-- body     { font-family:
Verdana;
color: white;
background-color: gainsboro;
margin: 95px;margin-top: 0px;}
td { font-size:14px;color:
black;text-align: left;}
.alt { background-color: dark-
gray;font-size: 12px;padding:
5px;}
a { text-decoration: none;
font-size: 12px;font-variant:
small-caps;font-weight: bold;}
a:link { color: black;}
a:hover { background-color:
goldenrod;color: white;}
table  { background-color:
gray;}
.copy { font-size: 10px;color:
white;}
.stiri { background-color:
linen;color: black;padding:
10px;font-family: Verdana;font-
size: 11px;width: 258px;}
H4 { color: red;}
.imagine { background-color:
white;width: 360;padding:
10px;}
.col { width: 182px;font-size:
12px;color: red;background-
color: white;padding: 10px;}
       -->
</style>
</head>
<body>
<table width="800">
  <tr>
    <td colspan="3"><imgsrc=
"c:/logo.jpg"></td></tr><tr>
    <td colspan="3"
class="alt">  
<a href="c:/index.html">
Home</a>   
 
<a href="c:/index.html">
Produse</a>   &n
bsp;
<a href="c:/index.html">
Linkuri</a>   
 
<a href="c:/index.html">
Oferte</a>   
 
<a href="c:/index.html">
Diverse</a>   
 
<a href="c:/index.html">
Contact</a><hr></td></tr><tr>
<td rowspan="2"class="stiri">
<H4>Noul telefon cu tastatura
culisanta</H4>Samsung a anuntat
oficial [...] la sfarsitul
acestui an.
<a href="c:/index.html">
(...)</a><HR><H4>Plugin-uri noi
[...]imaginile personale.
<a href="c:/index.html">(...)
<HR></a><H4>Linux costa cu 30%
mai putin decat Windows</H4>Un
studiu independent [...] e
plat.
<a href="c:/index.html">(...)
</a></td>
<td class="imagine"
valign="top">
<a href="c:/index.html">
Monitoare</a><br><img
src="c:/image.jpg"><br></td>
<td class="col" valign="top">
<a href="c:/index.html">
Telefoane mobile</a><br>
<img src="c:/sony.jpg"><br><i>
Ultimele modele de telefoane
mobile aparute in anul
2004!</i><hr></td></tr><tr>
<td colspan="2"
class="copy">Copyright © 2004
Priority.com (Laurentiu Bancu).
Toate drepturile
rezervate.</td>
  </tr>
</table>
</body>
</html>
```

Laurenţiu Bancu
laurentiu@myc.ro

K3B

CD BURNING SUB LINUX

Cu siguranţă, cea mai bună soluţie pentru inscripţionarea CD-urilor sub Linux este K3B. Este un program pe care pot să-l asemuiesc cel mai bine cu Nero Burning ROM de sub Windows. De la crearea de CD-uri audio şi până la ISO-uri, K3B îţi oferă toate posibilităţile.

Programul, care se află acum la versiunea 0.11.1%, dispune de o interfaţă grafică atrăgătoare şi poate lucra - desigur - şi cu CD-uri şi cu DVD-uri.

Suportă modurile DAO şi TAO simularea unei sesiuni, crearea de fişiere de imagine, realizarea de mai multe copii, crearea de fişiere DivX din DVD-uri şi de MP3-uri din CD-uri audio. Practic, tot ce ai nevoie atunci când vrei să scrii un CD.

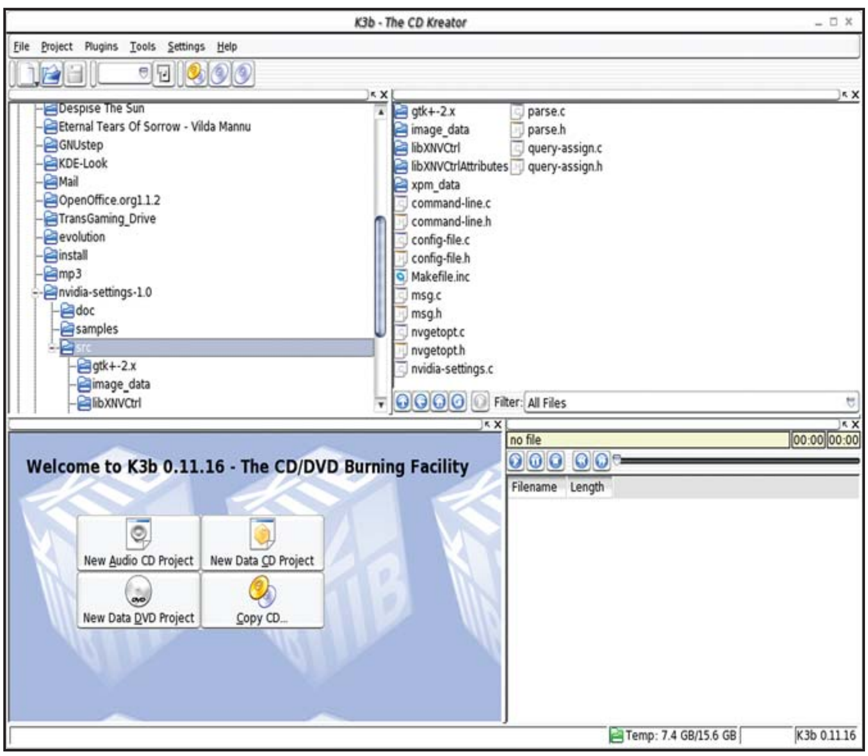
K3B este un frontend pentru mai multe utilitare de sub linie de comandă, cel mai important dintre ele fiind `cdrecord`. Acesta este necesar oricărei aplicaţii Linux care poate inscripţiona CD-uri. Printre celelalte de care K3B face uz se numără mkisofs, growisofs, normalize, readcd, cdrdao şi pachetul transcode.

Aplicaţia poate prelua titlurile melodiilor de pe CD-urile audio de pe freedb.org, poate decoda melodii în formatele OGG, MP3, FLAC şi WAV, şi coda fişiere OGG direct din interfaţă. Asta ca să nu mai vorbesc de faptul că suportă skinuri şi diverse pluginuri.

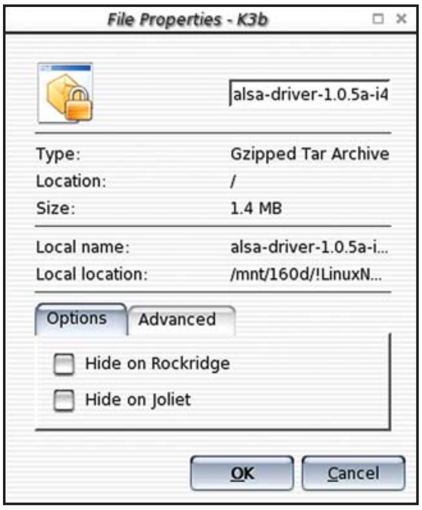
O opţiune extrem de binevenită sub o astfel de aplicaţie Linux este posibilitatea evitării erorilor de gen "buffer underrun". Da, K3B are şi "Burnfree".

Data CD

Exact ca şi în cazul utilizării Nero Burning ROM din Windows, scrierea unui CD cu date se face extrem de simplu. Se alege modul "New Data CD Project", tragi

K3B la prima pornire

Proprietăţile unui fişier

cu mouse-ul fişierele dorite în fereastra din stânga-jos şi apeşi pe "Burn" :). Putem selecta modurile DAO sau TAO, viteza de scriere, modul "Data Track" 1 sau 2, setările multisession dacă acestea există, un nume de volum şi opţiuni extra din tab-ul "Advanced" (dacă aplicaţia să folosească symlink-uri, mai multe caractere speciale într-un nume de fişier, nume de fişiere Joliet de 103 caractere sau dacă să folosească ISO Level 1, 2 sau 3).

Dacă dăm clic-dreapta pe un nume de fişier avem posibilitatea de a-l ascunde în modurile Rockridge sau Joliet selectând "Properties".

Tot la "Data CD" ar fi de menţionat singurul plugin inclus în K3B: cel de redenumire a fişierelor audio. MP3-urile pe care le scrii în modul "Data" pot fi redenumite după bunul plac chiar înainte de scriere, urmând un model predefinit.

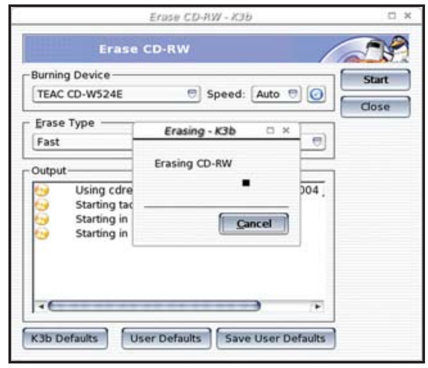
Inscripţionarea unui CD

Audio CD

La realizarea unui CD audio putem alege între o sursă CDA sau una MP3. K3B păstrează tag-urile fişierelor MP3 astfel încât acestea vor fi afişate la redarea cu un player capabil să le prezinte. Implicit, programul inserează o secvenţă de 2 secunde înaintea fiecărei melodii. Deoarece mulţi dorim continuitate pe un CD audio, odată ce am tras cu mouse-ul fişierele în ecranul "AudioCD" le putem selecta, accesa meniul contextual şi accesa "Properties". Din caseta care apare, în tab-ul "Options" putem selecta un "pregap" de 0 secunde în loc de 2.

În partea din dreapta-jos a ecranului putem trage cu mouse-ul fişiere audio pentru ascultare. Da, K3B are încorporat şi un player.

Din meniul "Burn" (accesibil cu Ctrl+B) ni se permite să selectăm aparatul de inscripţionare (în caz că dispunem de mai multe), viteza de inscripţionare, un text pentru CD (pentru playerele cu afişaj) şi putem opţional ascunde primul track al

Ştergerea unui CDRW

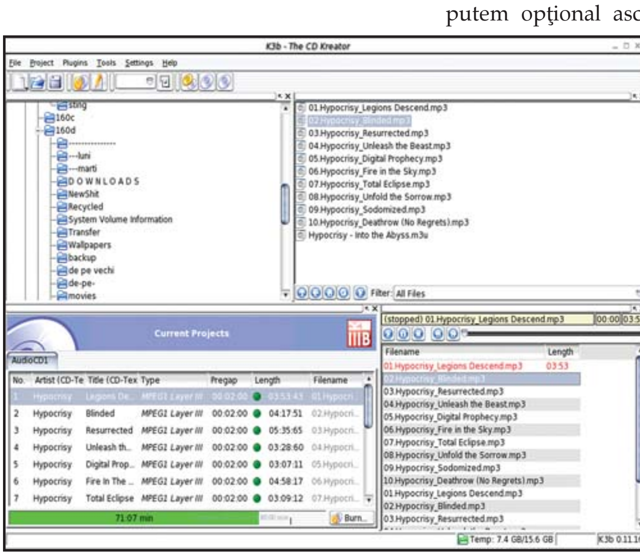
CD-ului.

Mod mixt

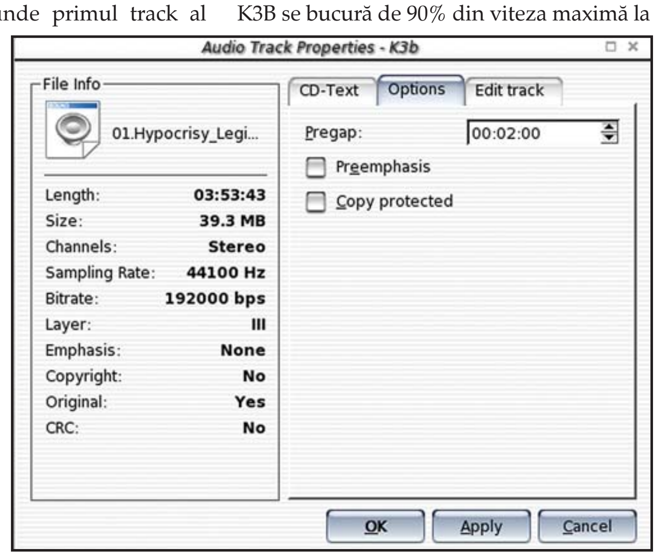
K3B suportă pe lângă CD-uri cu mai multe sesiuni şi modul mixt de scriere al datelor. Asta înseamnă că putem realiza un CD care să aibă o sesiune de date şi una audio inscripţionată pe el. În acest mod, fereastra drag-and-drop va prezenta două tab-uri, unul audio şi unul pentru date. Putem alterna între acestea adăugând pe rând fişierele de care avem nevoie.

Ştergerea unui CD/DVD

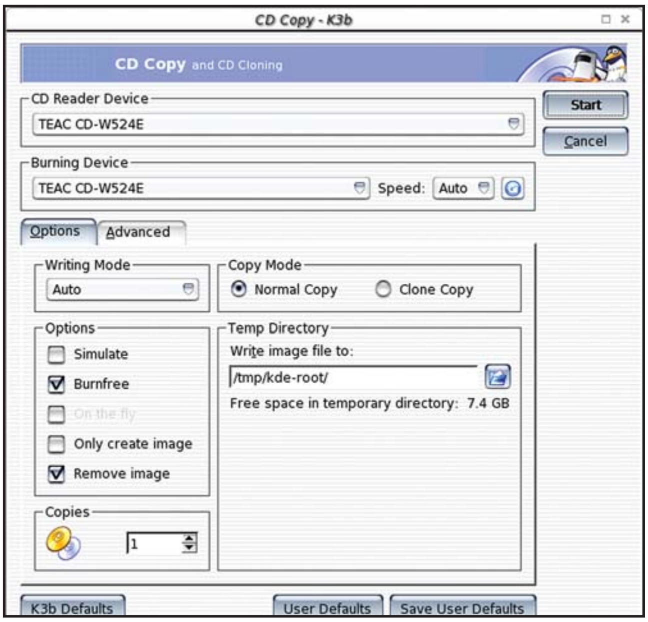
Se realizează de la Tools / CD / Erase CD-RW respectiv Tools / DVD / Format DVD-RW/DVD+RW. În cazul unui CD, avem mai multe moduri de ştergere: Fast, Complete, Erase Last Track, Unclose Last Session şi Erase Last Session. Putem schimba şi viteza de ştergere în limitele suportate de unitatea noastră. Ca şi în cazurile de mai sus, am testat ştergerea unui CD reinscriptibil şi nu am întâmpinat probleme. K3B se bucură de 90% din viteza maximă la

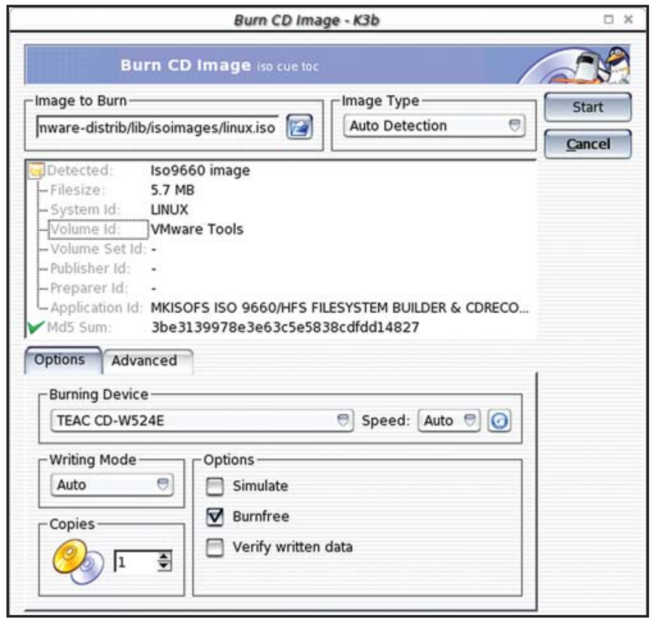
Inscripţionarea MP3-urilor pe un CD audio

Putem introduce o pauză între piese

Copierea de pe alt CD

Inscripţionarea unui ISO

care funcţionează Nero, şi se pare că acesta este singurul neajuns pe care l-am putut găsi programului. Având în vedere vitezele la care ajung writerele în ziua de azi nu cred că cele câteva secunde în plus ar putea să deranjeze pe cineva.

VideoCD/eMovix

Desigur că programul ne permite să creăm Video Cd-uri, dar şi mai interesantă este opţiunea de a crea CD-uri eMoviX. Un CD eMoviX este un CD cu fişiere multimedia (audio, video sau ambele) de diferite formate, bootabil, care la inserarea în unitate şi bootarea de pe el redă, rând pe rând, toate piesele. Practic, nu mai e nevoie de un sistem de operare ci doar de un PC. O modalitate ieftină de a-ţi transforma PC-ul într-o clonă DVD-player ce oferă un output de calitate DivX. Convenabil. De menţionat că vei avea nevoie şi de pachetul eMoviX instalat. K3B, aplicaţiile de inscripţionare pe care programul le foloseşte, cât şi pachetul eMoviX le găseşti în directorul OPEN-SOURCE de pe CD-ul din această lună.

Imagini ISO

K3B suportă imagini de tip ISO, CUE/BIN, fişiere TOC (cdrdao). Suportă - ca şi în cazul CD-urilor şi DVD-urilor - simularea scrierii şi verificarea ulterioară a conţinutului.

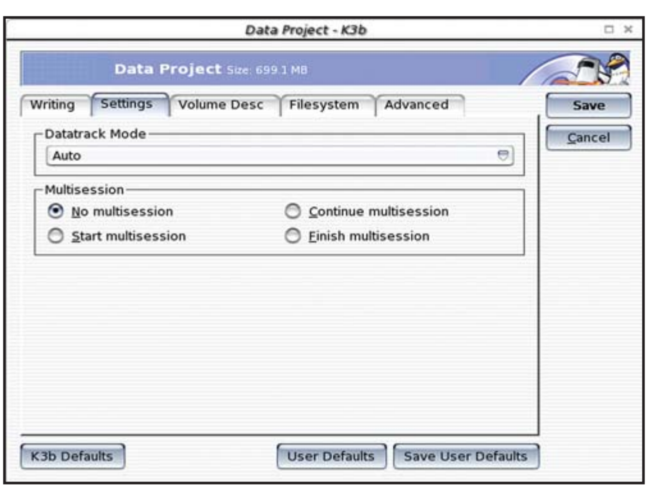
DVD

Modul de inscripţionare DVD nu diferă mult de cel folosit la inscripţionarea CD-urilor. Dacă dispui de un DVD-Writer (preţurile au scăzut mult în ultima vreme) poţi să foloseşti K3B la inscripţionarea DVD-urilor tale.

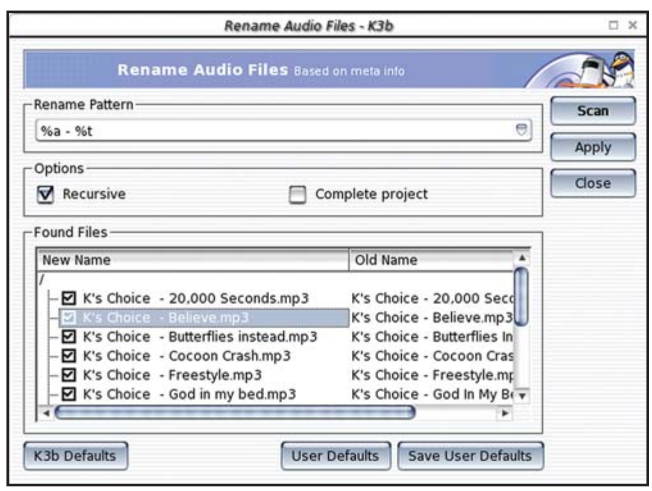
Concluzie

La testarea programului am folosit un writer Teac 24x, modelul TEAC CD-W524E, K3B versiunea 0.11.36 şi Slackware 10 ca distribuţie. Vreau să vă spun că folosesc K3B de multă vreme şi nu am întâmpinat probleme. Nu am "stricat" nici un CD. Asta ca să spulber mitul referitor la Linux şi CD-burning. ■

Răzvan T. Coloja
razvan@myc.ro

Sesiuni de scriere

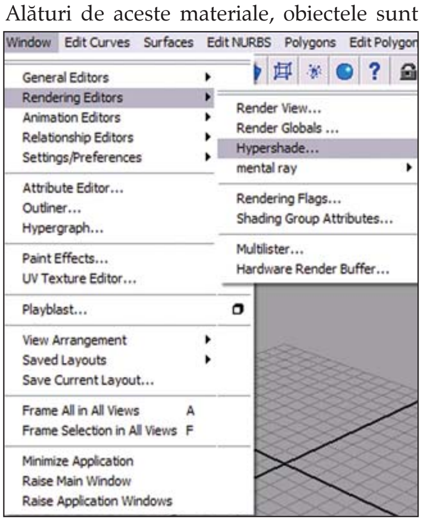

Un plugin de redenumire a fişierelor audio

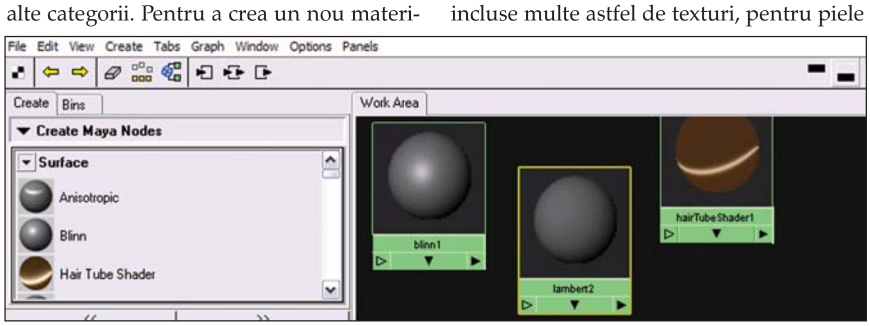
Maparea texturilor în Maya

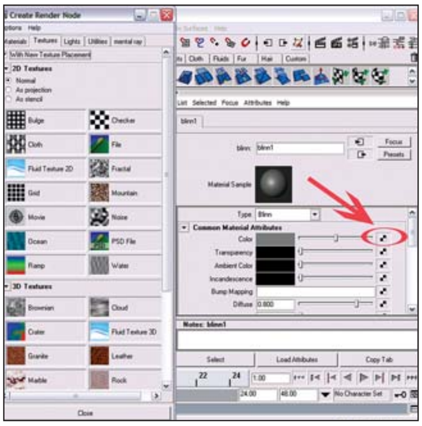
În Maya, la fel ca în viaţa reală, obiectele sunt alcătuite din materiale. Aceste materiale pot fi distinse după modul în care reflectă lumina. Când lumina ajunge la obiect, o parte este absorbită şi o parte este reflectată. Un obiect din metal va reflecta mai multă lumină decât un obiect de lemn. O sferă poate reflecta lumina identic în toate direcţiile, sau poate avea o suprafaţă lucioasă care rămîne fixată în timp ce sfera se învârte. În Maya, substanţa din care este alcătuit un obiect şi care are proprietatea de reflexie sau de absorbţie a luminii poartă numele de material sau "shader". Implicit, în Maya este asociat unui obiect materialul "Lambert", care nu prezintă zone lucioase şi reflectă lumina identic în toate direcţiile. Alături de aceste materiale, obiectele sunt caracterizate în principal de culoare, textură şi transparenţă. Definirea materialelor are loc într-o fereastră specifică care poartă numele Hypershade, accesibilă din meniul [Window] - [Rendering Editors] - [Hypershade]. În această fereastră, pentru a încadra cât mai bine conţinutul, poţi mări sau micşora imaginea apăsând tasta [Alt] şi butonul din dreapta al mausului, poţi muta în lateral conţinutul apăsând butonul [Alt] şi butonul din mijloc al mausului, dar nu poţi roti camera în jurul materialului definit, pentru că această fereastră foloseşte doar două dimensiuni pentru afişare.

Când deschizi fereastra [Hypershade] în partea stângă este afişat meniul de creare al materialelor. Există mai multe categorii principale folosite în Maya pentru simularea comportamentului real al luminii în raport cu diferitele suprafeţe existente, astfel avem acces la [Volumetric Materials] sau la [Displacement Materials] precum şi alte categorii. Pentru a crea un nou material selectează din meniul ferestrei [Hypershade] - [Create] - [Materials] - [Lambert]. Pentru a asocia acest material cu un obiect din scenă trebuie să apeşi butonul din mijloc al mausului pe material, să-l tragi şi să-i dai drumul pe suprafaţa obiectului într-una din ferestrele în care acesta este vizibil. Poţi obţine aproximativ acelaşi rezultat dacă efectuezi un dublu clic cu butonul din dreapta al mausului pe material şi selectezi din meniu [Asign Material To Selection]. Dacă efectuezi un click dublu asupra materialului creat se deschide fereastra de caracteristici pentru materialul respectiv. Aici poţi defini culoarea, textura şi multe alte atribute ale materialului. În partea dreaptă a butonului de unde are loc definirea culorii este situat butonul [Create Render Node] care deschide dialogul pentru definirea texturii. Aici poţi selecta una dintre texturile predefinite sau poţi importa o textură nouă dintr-un fişier apăsând butonul [File] şi selelectând imaginea dorită. În program sunt incluse multe astfel de texturi, pentru piele

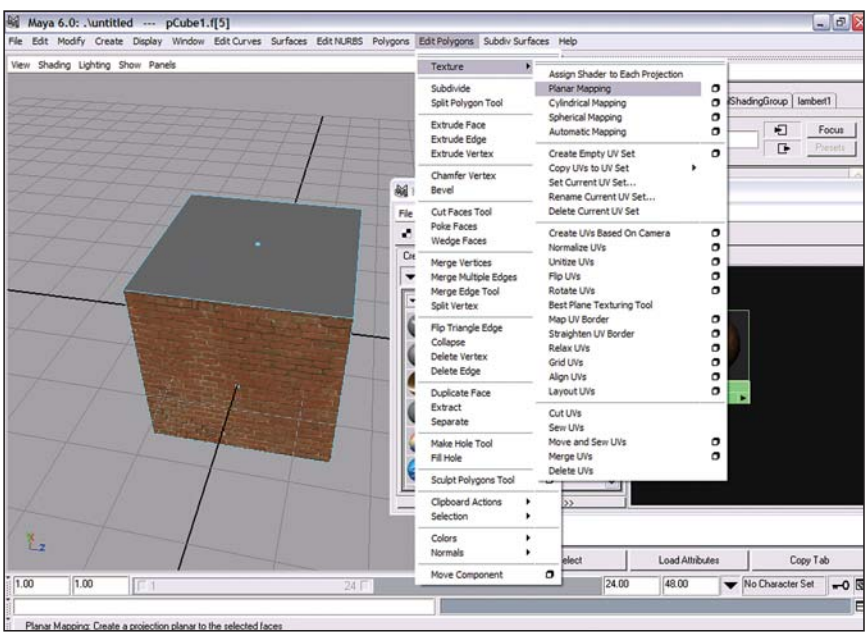
Fereastra [Hypershade] accesibilă din meniul [Window] - [Rendering Editors] - [Hypershade]

Butonul [Create Render Node] deschide dialogul pentru definirea texturilor

sau diferite roci, fapt care ajută la o definire rapidă şi la conturarea unei idei despre modul în care ar trebui să arate o scenă. Poţi alcătui singur aceste texturi cu aparatul foto, pentru a le importa apoi în Maya. Pentru a observa rezultatul aplicării texturii pe obiectul respectiv trebuie să apeşi butonul [6] pe tastatură (acesta determină afişarea obiectelor din scenă cu texturile aplicate). În fereastra [Hypershade] poţi muta materialele, texturile, le poţi grupa sau izola şi poţi observa legăturile de dependenţă. În Maya operaţiile efectuate asupra datelor dintr-o scenă, şi raportul dintre ele este reprezentat prin noduri interconectate. Fiecare astfel de nod este reprezentat printr-un icon care îi reprezintă caracteristicile. Mai multe astfel de noduri pot fi conectate pentru a obţine efectul dorit, formând o reţea denumită [Shading Network]. Din graficul de dependenţă al nodurilor îţi poţi forma o idee despre cum va arăta un obiect.

După definirea şi asocierea texturilor are loc încadrerea lor pe suprafaţa obiectului. Aceste texturi pot fi rotite, alungite sau îngustate, ajustarea lor fiind posibilă în fereastra [UV Texture Editor] accesibilă din meniul [Panels] - [Panel] - [UV Texture Editor] sau din meniul [Window] - [UV Texture Editor]. Aici sunt desfăşurate feţele obiectului şi pot fi modificate texturile în aşa fel încât să se potrivească cu feţele obiectului respectiv. Textura este dispusă pe o grilă notată de la 0 la 1 (suprafaţa totală a texturii este 1x1), iar pe orice faţă a obiectului care depăşeşte în lungime sau în lăţime valoarea 1, textura se va repeta (în conformitate cu plasarea în continuare a unei alte grile identice cu prima). Dacă apeşi butonul din dreapta al mausului pe suprafaţa acestei ferestre şi selectezi [UV] poţi modifica forma feţelor în funcţie de textura definită (totul se va modifica în timp real în fereastra în care observi modificarea obiectului). Aici poţi efectua comenzile obişnuite de scalare, de rotire sau de mutare pentru a obţine rezultatul dorit. Dacă selectezi doar o faţă a obiectului, doar acea faţă va apare pe grilă, iar dacă selectezi tot obiectul, feţele vor fi desfăşurate şi vor fi plasate pe grilă. Dacă apeşi tasta [Ctrl] şi butonul din dreapta al mausului accesezi un meniu din care poţi selecta uşor părţile componente ale

Selectând din meniul [Modeling] - [Poligons] - [Planar Maping] poţi ajusta textura direct pe fata unui obiect

Materialele accesibile

obiectului respectiv. Selectând meniul din categoria [Modeling] - [Poligons] - [Planar Maping] poţi ajusta textura direct pe faţa unui obiect. Punctele albastre au rolul de a scala textura, din centru având posibilitatea să o mişti, iar linia albastră care înconjoară centrul are rolul de a o roti. Poţi efectua aceleaşi comenzi şi din fereastra [UV Texture Editor], dar la început metoda de încadrare a texturii direct pe obiect prin comanda [Planar Maping] este mult mai uşoară.

Procesul de texturare a obiectelor dintr-o scenă are un rol foarte important asupra modului în care este percepută o scenă. Multă lume îşi concentrează atenţia doar asupra realizării animaţiilor, sau doar asupra modelării. Cunoştinţele de bază asupra proceselor înrudite cu texturarea ajută la conturarea unei concepţii şi a unui mod de gândire în abordarea unei scene noi. Dar pentru aprofundarea cunoştinţelor de bază este necesară multă muncă şi mult intereres, iar cei interesaţi vor fi răsplătiţi pe măsură. ■

Remus Zoica
remus@myc.ro

Divertisment sau dependenţă

Partea a II-a

Spuneam în prima parte a articolului care a fost prezentată în numărul trecut al revistei că dependenţa de jocurile pe calculator a fost şi este un fenomen demonstrat. Dar care sunt persoanele care consideră, ca să spun aşa, că acest fenomen este unul negativ sau, mai exact, când devine obsesia pentru jocuri un impediment în dezvoltarea normală a unui individ? Se poate vorbi despre o dependenţă "controlată"?

Am încercat să văd ce părere are despre acest fenomen un gamer înrăit, poate una dintre persoanele cea mai în măsură să răspundă la aceste întrebări, Ciprian Coroianu, redactor-şef al revistei PC Games 4 Fun.

Laurenţiu Bancu: Consideri că există un sâmbure de adevăr în expresia "dependenţă de jocuri pe calculator"?

Ciprian Coroianu: *Nu, şi nu mă mai privi aşa că scot silexul!*

Există pasiune pentru jocuri, dar dependenţă... poate în cazul unor persoane cu probleme psihice! Îţi mai aminteşti celebrul logo al defunctei reviste Computer Games: "jocuri care vă ruinează viaţa socială, vă distrug cariera, vă mănâncă tot timpul"? Cred că această nebunie frumoasă care se numeşte, repet, pasiunea de a juca jocuri pe calculator a fost cel mai bine definită în acest genial logo.

Laurenţiu Bancu: Poţi să delimitezi o graniţă între divertisment şi dependenţă?

Ciprian Coroianu: *Este clasica delimitare dintre uz şi abuz: mi-e greu să înţeleg un puşti de 14 ani care joacă 14-16 ore neîntrerupt... ehm, Counter-Strike, la fel cum altul, de aceeaşi vârstă care citeşte acelaşi număr de ore pe zi nu-mi spune prea multe lucruri bune! Cred că totul depinde de cel care joacă. Acum câţiva ani buni, RPG-urile erau denumite "LSD" datorită unei aşa-zise dependenţe pe care o provocau. În Baldur's Gate, însă, îţi apare din când în când următorul text: "Adu-ţi aminte că dacă personajele tale nu au necesităţi fiziologice, tu trebuie să mănânci etc... nu vrem să pierdem jucători devotaţi"!*

Laurenţiu Bancu: Este dependenţa de jocuri mai periculoasă în cazul tinerilor sau în cazul adulţilor?

Ciprian Coroianu: *Dependenţa, în cazul în care se manifestă, îi atinge şi pe cei cu tâmple sure şi pe cei cărora abia le-a mijit puful în*

barbă. Imaginează-ţi un tip de 40 + care a prins gustul jocurilor pe calculator, să zicem strategii, că-s mai bătrâneşti, şi care lâncezeşte pe calculatorul lui fiu-su până la cântatul cocoşilor! Brrr, sper să nu ajung aşa niciodată! Sau un puşti care-şi dă ultima bancnotă de 10000, în Internet cafe-uri, chiuleşte la greu de la şcoală, este exmatriculat... Apocalyps now, nu alta!

Laurenţiu Bancu: Care crezi că sunt părţile bune şi cele mai puţin bune ale dependenţei de jocuri?

Ciprian Coroianu: *Nici o dependenţă nu poate avea "părţi bune sau părţi mai puţin bune". Cred că deja ai devenit dependent de atâta dependenţă! Reformulează întrebarea că nu-ţi mai scap nici o perluţă pe taburet!*

Laurenţiu Bancu: Ce sfaturi le dai gamerilor "înrăiţi" (asta ca să nu abuzez de termenul "dependent")?

Ciprian Coroianu: *În sfârşit, putem respira... Singurul sfat pe care-l pot adresa gamerilor este să încerce să regăsească factorul fun în jocurile actuale şi să se implice mai mult, prin criticile lor, în industria de jocuri, care nu stă deloc pe roze în ceea ce priveşte PC-ul. Să nu uităm că numai prin jocuri bune devii cu adevărat gamer!*

Am fost acuzat după scrierea primei părţi că am exagerat puţin lucrurile şi că bag sperieţii în părinţi şi bunici fără a avea motive bine întemeiate... Într-adevăr cred că ar fi bine dacă toată lumea ar putea înţelege şi combina autocontrolul cu pasiunea, "feeling-ul" pe care-l trăieşte un jucător.

Nici nu am de gând să-l contrazic pe Cipri, este de mult "în meserie", însă cazurile în care apar probleme din cauza lipsei autocontrolului sunt nenumărate, existând situaţii în care cei implicaţi au avut de suferit fizic de pe urma nenumăratelor ore petrecute în faţa PC-ului, fără "pâine şi apă". În consecinţă am să mă refer la dependenţă ca fiind "o pasiune exagerată pentru un joc care a dus la pierderea autocontrolului şi influenţează negativ comportamentul şi relaţia celui în cauză cu persoanele din jur" (cam pompos, dar pe aproape...).

Am citit odată undeva că o femeie şi-a uitat copilul într-o spălătorie deoarece era nerăbdătoare să ajungă la următorul nivel din Sims; sau, mai grav, un tânăr care a decedat după ce a petrecut non-stop mai mult de trei zile în faţa calculatorului jucându-se.

Până unde poată să meargă pasiunea pentru o lume care nu există decât în imaginaţia jucătorului? Greu de răspuns la această întrebare...

Realizez oricum că este vorba despre un cerc vicios. Nici una dintre cele două categorii (cei foarte pasionaţi şi cei foarte puţin pasionaţi) nu va înţelege "de ce?" sau "de ce nu?".

Personal, cred că un gamer adevărat este persoana care poate să trăiască normal în ambele lumi, atât în cea reală cât şi în cea imaginară. Aceste universuri paralele se influenţează reciproc.

Recunosc că este posibil să fi exagerat când am spus "părţile bune ale dependenţei". Sau poate nu m-am exprimat foarte corect. Ar fi trebuit să spun: "părţile bune ale faptului că mă joc pe calculator până mi se umezesc ochii în timp ce soarele se va fi învârtit de 3 ori în jurul casei".

Aspectele benefice ale maniei de a te juca pe calculator sunt de netăgăduit. Specialiştii americani recomandă anumite jocuri tinerilor recruţi. Studenţii la chirurgie sunt sfătuiţi să joace diverse jocuri. Spiritul de echipă, atenţia, concentrarea, ambiţia sunt câteva dintre calităţile care se dezvoltă în urma practicării acestei "meserii".

Gamerii înrăiţi sunt persoane foarte pasionale şi din această cauză foarte puternice. Dar, pe de altă parte, lipsa autocontrolului generează acţiuni care, după cum spuneam, influenţează comportamentul şi viaţa celor implicaţi.

Dacă până acum am vorbit pe limba gamerilor, şi le-am dat apă la moară (sper să nu fiu prin zonă când va citi Cipri articolul...) într-o notă mai glumeaţă, este timpul acum să trec de partea celor mai sceptici, să iau o atitudine mai serioasă şi să vedem eventual cum poate fi tratată această "manie".

În special, băieţii sub 18 ani sunt persoanele care pot să cadă uşor în capcana dependenţei.

Am să ating din nou un punct sensibil şi pot să fiu sigur că-mi voi ridica în cap cu această ocazie o grămadă de "jucăuşi", dar ce să fac, acestea sunt riscurile meseriei...

Violenţa din jocuri... îţi vei spune că nu prea are legătură cu ce se discută aici, dar eu am să insist totuşi. Mi-aduc aminte când eram şi noi tineri că ne uitam la "Tom şi Jerry", "Pantera Roz" sau "Nils Holgerson". Copiii din ziua de azi au parte însă de "Batman vs. the forces of evil", "Horrible and terrifying Superman" sau mai ştiu eu ce desene animate care de care mai violente şi sângeroase. Nici în ceea ce priveşte

În loc să joci un joc în care sângele este împrăştiat pe toţi pereţii, mai bine iei o minge şi intri în pielea lui Tracy McGrady şi-ţi pierzi timpul pe terenul de baschet.

jocurile lucrurile nu stau mai bine.

Nu demult a fost lansat Doom3, probabil unul dintre cele mai "îngrozitoare" jocuri. Adepţii genului vor da din mână şi vor spune că jocul nu este recomandat celor sub 18 ani. Să fim serioşi: care este părintele care poate să-şi supravegheze non-stop odrasla de 7 ani care a ascuns jocul în c:/Windows/Registration/CRMLog (şi nu mă refer aici la părinţii care ştiu despre ce este vorba în propoziţie, ci la aceia care nu ştiu de unde se ţine mausul). În cazul în care un tânăr devine dependent de un astfel de joc şi nu se dă bătut până nu termină toate nivelele "pe hard", nu ştiu de ce ne mai mirăm de ce trăim într-o atmosferă de violenţă şi nesiguranţă.

Nu voi mai insista pe această temă, nefiind foarte elocventă pentru ceea ce discutam aici, însă nu am vrut să las nespecificat un asemenea aspect care mi se pare foarte important.

"Strânşi cu uşa!"

Aceasta este o "vorbă de duh" foarte sugestivă atunci când cineva trebuie să impună sau să oblige o altă persoană să procedeze într-un anume fel. Bineînţeles că este folosit sensul figurat însă, în mare, cam asta ar fi ideea: părinţii trebuie să fie cât mai stricţi cu copiii care întrec măsura. Şi fac referire aici la o supraveghere foarte atentă, iar în cazul în care acest lucru nu este posibil, îndepărtarea obiectelor în cauză până se restabileşte echilibrul între timpul petrecut în faţa PC-ului şi restul activităţilor, pare să fie soluţia cea mai eficientă.

Nu mă îndoiesc că aceste soluţii extreme se vor lăsa cu ceva certuri, dar părinţii trebuie să fie conştienţi că nu au de a face cu o situaţie inedită. Trebuie să procedeze exact ca în cazul în care copilul este dependent de TV, de exemplu.

Pe de altă parte, există o anumită categorie de părinţi care cred că totul se poate rezolva luând PC-ul şi făcându-i vânt pe geam... nepunând la socoteală fatul că se întâlnesc cu copiii o dată pe săptămână şi, eventual, dacă se concentrează puţin, îşi amintesc şi ce şcoală frecventează aceştia. Dar să încerc totuşi să-mi păstrez simţul obiectiv...

Părinţii au responsabilitate şi în ceea ce priveşte găsirea unor activităţi pentru copii care să compenseze nevoia de materializare a creativităţii, imaginaţiei şi consumare a energiei.

Iată în continuare o soluţie aparent banală pe care o propune L.C., însă care a dat roade în cazul fiului său.

"Calculatorul devenise pâinea şi apa lui. Fără acestea nu se poate trăi. Am vrut totuşi să-i demonstrez că se poate. Am luat PC-ul din cameră şi nu i l-am înapoiat decât în weekend. La început frustrarea a fost mare, însă i-am dat oportunitatea să ia decizii mature în legătură cu administrarea timpului. Şi aşa s-a întâmplat."

O "aventură" şi mai reprezentativă:

"Singurul lucru care funcţionează este îndepărtarea fizică a calculatorului. Am încercat multe alte tactici. Am spus:<<calculatorul după teme>>, însă ne-a spus că nu are teme de făcut. Am încercat să-i luăm calculatorul până se vor îmbunătăţi notele de la şcoală, acestea s-au îmbunătăţit, a primit calculatorul înapoi, iar notele <<s-au prostit >>din nou. Am luat tastatura şi am închis-o în portbagaj (a făcut rost de alta), am deconectat PC-ul de la Internet (l-a conectat înapoi după ce ne-am culcat), am scos placa video din PC (a împrumutat alta de la un prieten)... Atunci, m-am hotărât: am luat PC-ul şi l-am închis într-un dulap. M-am simţit ca un căpcăun, fiindcă ştiu ce importante sunt e-mail-ul şi mesageria instantanee pentru adolescenţi, şi mi-a displăcut enorm că trebuie să-l privez de aceste facilităţi. Însă a fost o acţiune reuşită, fiindcă a ajuns să recunoască faptul că nu se poate controla şi că trebuiau luate măsuri drastice."

Nimeni nu poate să garanteze că această metodă va funcţiona în fiecare caz. Sau că este modalitatea cea mai eficientă. În cele din urmă, fiecare se cunoaşte cel mai bine pe sine, iar părinţii sunt cei care îşi cunosc cel mai bine copiii şi ştiu cum să-i pună la punct.

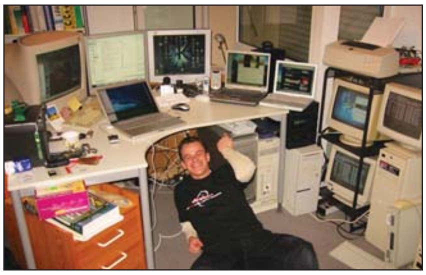
În final, recomand totuşi multă moderaţie şi înţelepciune din partea părinţilor în tratarea acestei probleme, iar gamerilor - jocuri cât mai incitante şi mai puţin violente! ;) ■

Laurenţiu Bancu
laurentiu@myc.ro

Lucrezi, cumva, în departamentul informatic al firmei? Adică, eşti "**ăla cu calculatoarele**"? MyC îţi vine în ajutor ;-) Fă nişte fotocopii după această pagină şi afişează-le la vedere prin birourile colegilor tăi. Sau, pur şi simplu, fă o copie în fomat MARE şi afişeaz-o pe uşa propriului tău birou.

Ce te roagă un informatician:

Când ne chemi să-ţi mutăm calculatorul, asigură-te că l-ai lăsat îngropat sub o juma' de tonă de cărţi poştale, poze de-ale copiilor, animale împăiate, flori prăfuite, cornuri uscate şi dosare pătate cu cafea. Noi nu avem o viaţă personală şi suntem adânc mişcaţi când putem trage o ocheadă fugară prin viaţa ta.

Nu nota nimic. Niciodată. Putem să redăm mesajele tale de eroare de la noi.

Când un informatician spune că vine la tine, du-te bea o cafea. În felul acesta nu vei fi acolo când vom avea nevoie de parola ta. Pentru noi, memorarea a 700 de parole de screen-saver e floare la ureche. Când ne suni, spune-ne ce doreşti să faci, nu ceea ce te împiedică să faci acel lucru.

Nu avem nevoie să ştim că nu poţi folosi programul cutare, pentru că amărâtul de calculator al tău nici măcar nu porneşte. Sau mai bine: când ne suni, nu ne spune deloc de ce ne chemi la tine. La ce ne-ar putea folosi?

Când un informatician e la biroul lui si mănâncă, intră drept înăuntru şi varsă-ţi of-ul. Existăm doar pentru a sluji.

Când copiatorul nu funcţionează, cheamă imediat informaticianul. Doar conţine componente electronice!

Când un informatician îţi spune că imprimantele nu au cartuş în ele, sustine-ţi punctul de vedere. Savurăm argumentele relevante.

Când un informatician îţi spune că va veni în scurt timp, răspunde cu un ton aspru: "Şi cam câte luni înţelegi tu prin scurt?" Acest lucru ne motivează.

Când imprimanta nu vrea să tipărească, retrimite documentul de cel puţin 20 de ori. Deseori, documentele dispar în găurile negre. Dacă imprimanta nu tipăreşte nici după 20 de încercări, trimite documentul la toate celelalte 68 imprimante din instanţă. Una din ele trebuie să funcţioneze!

Nu învăţa nici un termen tehnic. Când spui "Nu-mi merge chestia aia", ştim exact ce vrei să spui. Dacă firul de la mouse continuă să îţi dea jos poza înrămată a câinelui tau, ridică calculatorul şi înghesuie firul sub el. Firele de mouse au fost făcute să reziste la 20 kg.

Când un informatician îţi trimite un mesaj foarte important, şterge-l imediat. Erau doar teste.

Dacă tasta spaţiu nu mai funcţionează, aruncă vina pe varianta nouă de program. De fapt, tastaturile savurează foarte mult kilogramul de firimituri şi de unghii dinăuntru.

Dacă primeşti un mesaj care spune "Are you sure ?", fă cât de repede poţi clic pe butonul Yes. La naiba, dacă n-ai fi sigur, atunci nu ai face ceea ce faci, nu ?!

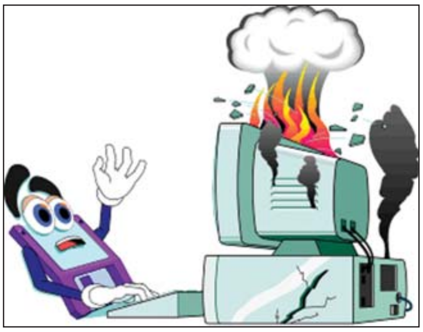
Simte-te liber să spui lucruri de genul "nu mă pricep la porcăriile astea de calculatoare". Nu ne supărăm când auzim că se face referire la domeniul nostru de expertiză profesională ca fiind porcărie.

Când vrei să schimbi cartuşul la imprimantă, cheamă-ţi informaticianul. Schimbarea unui cartuş de imprimantă este o sarcină extrem de complexă şi se recomandă ca ea să fie executată doar de un inginer licenţiat în fizica nucleară.

Nu nota nimic din ceea ce te învăţăm. Ne place să repetăm la infinit aceleaşi lucruri.

Când ne semnalezi că nu ai acces în reţea, jură-te că ai introdus parola corectă. Calculatoarele o iau razna deseori.

În loc să ne spui ce s-a întâmplat, spune-ne doar că "a disparut chestia aia deşi n-am făcut nimic". Calculatoarele se aseamănă cu Triunghiul Bermudelor, iar nouă ne plac misterele!

Nr. 50 noiembrie/2004 PC Games

noiembrie 2004 Nr. 50/ anul V

www.pcgames.ro

PC 4 Fun Games

129.000 lei
Preţ promoţional

DVD

50

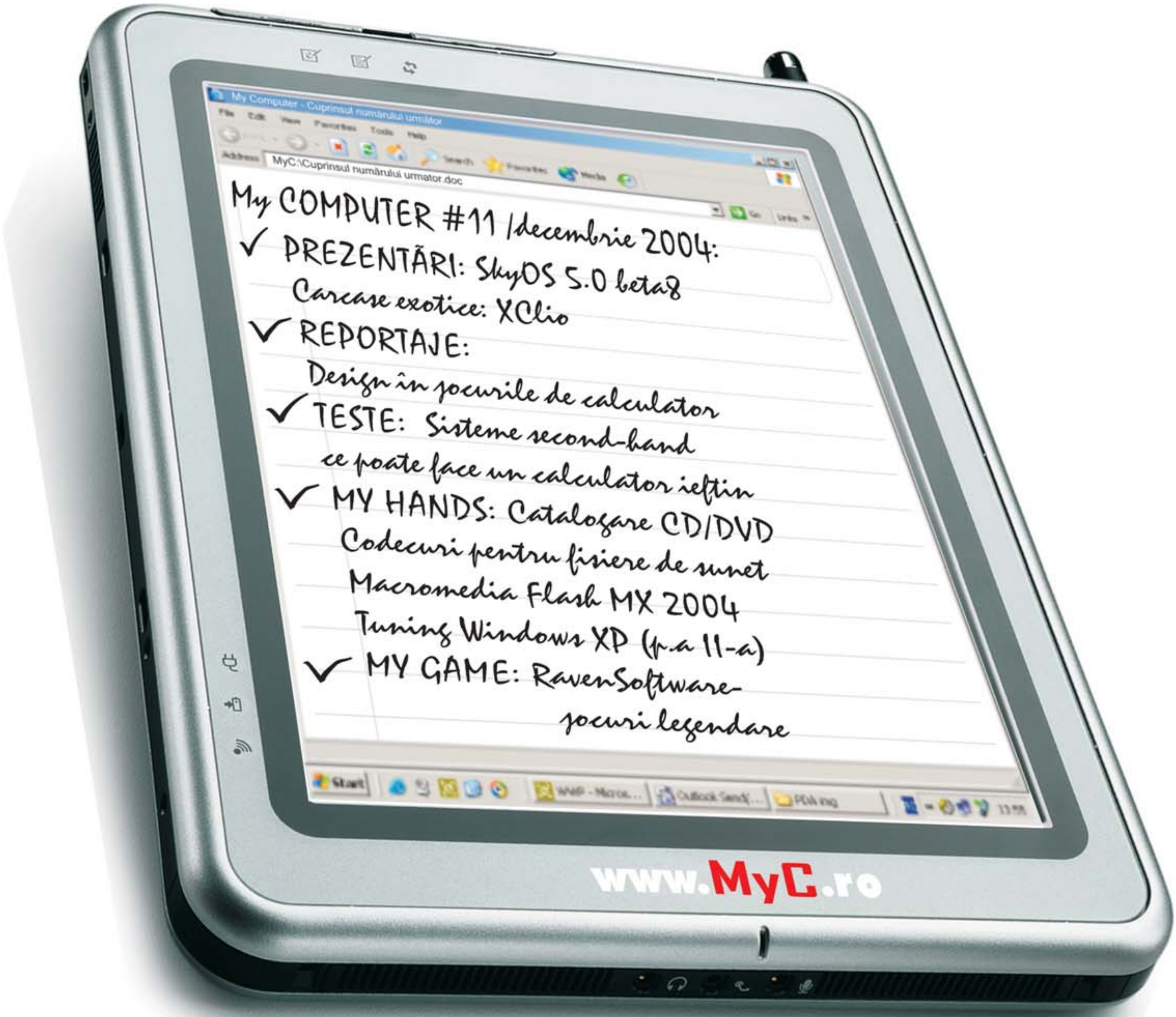

FULL VERSION
SETERRA
CD
FORUM
MAGAZIN MULTIMEDIA EDUCAȚIONAL
noiembrie 2004 nr. 33/IV
PREȚ : 59.500
1 CD-ROM
Gratuit
60
DEMO TRIAL SHAREWARE
Audio
Station
2004
eJay
Aquarium
My MP3 PRO
CHESSMASTER
10th EDITION
CONCURSURI
ȘI PREMII

Auto contact
Logan - visul națiunii!
Tuning
X3
Nr. 1 Noiembrie 2004
79.000 lei
VIDEO CD INCLUS
907
Peugeot 907
2004 PARIS MONDIAL DE L'AUTOMOBILE 25 SEPTEMBRE - 10 OCTOBRE
+ Drive test Dacia Logan / Test scurt Audi A3 Sportback / Crazy Tuning
Impresii Skoda Octavia 2 / Interviu Dan Gârtofan / Prezentare Vision R&B

Editia din decembrie vine cu cele my fierbinti noutati!

Notă: Cuprinsul numărului viitor are un caracter informativ.
Redacția îşi rezervă dreptul de a modifica acest conținut.

MyCOMPUTER